

ئوسمانجان ساۋۇت

ئاڭلار بىلەن سۆزلىشىش

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكىتى
ئۇيغۇر كىتابلارنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

ISBN 7-228-05919-0
I·2171(民文)定价:12.50元

ISBN 7-228-05919-0

9 787228 059195 >

15
1227
71

ئوسمانجان ساۋۇت

تاڭلار بىر بىرگە

(شېئىرلار)

图书在版编目(CIP)数据

黎明之谈:维吾尔文/乌斯曼江·萨吾提著。—乌鲁木齐:新疆人民出版社,2000.7

ISBN7—228—05919—0

I. 黎… II. 乌… III. 诗歌 — 作品集 — 中国 — 当代 — 维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第66276号

责任编辑:巴力江·扎帕尔

封面设计:艾克拜尔·萨里

黎明之谈 (维吾尔文)

(诗集)

乌斯曼江·萨吾提 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码830001)

新疆新华书店发行

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 7印张 2插页

2000年9月第1版 2000年9月第1次印刷

印数:1 — 3,000

ISBN7—228—05919—0/I · 2171 定价:12.50元

مەسئۇل مۇھەررىرى : بارىجان زەپەر
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالھ

تاڭلار بىلەن سۆزلىشىش

(شېئىرلار)

ئوسمانجان ساۋۇت

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - No)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقاتىلدى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى : 850×1168 مىللىمېتىر 32/1

باسما تاۋىقى : 7 قىستۇرما ۋارىقى : 2

2000 - يىل 9 - ئاي 1 - نەشرى

2000 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى : 3,000 — 1

ISBN7-228-05919-0/I • 2171

باھاسى : 12.50 يۈەن

مۇندەرىجە

- (1) تارىخقا
- (3) نۇر - مۇقەددەس
- (5) تاشقا تامغان تامچىلار
- (10) ھېكمەت
- (15) تاغلار بىلەن سۆزلىشىش
- (35) قۇياشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز
- (40) باھار بىلەن سۆزلىشىش
- (51) ئۆتۈش
- (53) گۈلى رەنا
- (57) يېڭى كۈن قەسدىسى
- (61) تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە
- (64) قۇياشتىكى سادالار
- (67) ھايات، سۆيگۈ، تەبىئەت، تۇپراق
- (73) مەن ساڭا بەردىم بىپايان دېگىز
- (83) ئۇچرىشىش
- (85) ئۆكۈنۈش
- (89) قىيا تاشتىكى سۈرەتلەر
- (91) پەرىشتە پۈتۈكلىرى
- (98) ھاياتچۇن، سۆيگۈچۈن كۆتۈرەيلى جام
- (101) يۇلتۇز
- (103) ئۆتۈنۈش
- (104) پاكلىق

- (106) ئوغلان
- (108) ئامەت
- (109) سەرۋىناز كۈن
- (111) دوختۇر بىلەن سۆھبەت
- (113) مەرۋايىت
- (114) مەن چېقىن، مەن ئاپتاپ، مەن سامانيولى
- (117) مەشۇقىمغا
- (118) مۆجىزە
- (120) تۇرنا
- (122) ئىلھام بىلەن سۆزلىشىش
- (123) ئىدىقۇت
- (125) كونا كۆزلەر
- (128) سېغىنىش
- (129) ئىستەك
- (130) ئەقىدە
- (131) دىل ئەمرى
- (132) خەتەر
- (133) يېشىللىق
- (134) رۇبائىيلار
- (137) بوسۇغاڭدىن باشلىنىدۇ ۋەتىنىڭ، قاياش
- (139) شېئىرىيەت مەملىكىتى
- (141) ئانا تىل
- (143) يامغۇر
- (144) بىر قەدىمىم بولدى تېخى مىڭ پەرۋاز
- (146) ئاق بۇلۇت، قارا بۇلۇت
- (147) يېلىنجايدۇ شەپىق تۇيغۇلار

- ھازا كۈيى (149)
 ئانا تۇپراق قەسىدىلىرى (152)
 كۆكلەم - كۈي (155)
 تاغ ناخشىلىرى (158)
 تۈندىكى ئۆندەرەشلەر (162)
 ئۇچرىشىش (167)
 «تەڭرىتاغ شاماللىرى» نىڭ بەت چۆرسىگە يېزىلغان شېئىرلار... (170)
 ھەسەل ھەرىسى (175)
 ئەسلەش (177)
 ئاق يۇلتۇز (179)
 سەپەر كۈيلىرى (181)
 ئاي (202)
 ئېسىلىپ كېلىمەن ئاياغلىرىڭغا (204)
 ئۆتۈنۈش (206)
 لۈكچۈن نەزمىلىرى (208)
 تۇپراق (210)
 شائىر (212)
 باغلىرىمۇ گۈل دېدى سېنى (214)
 سۆيگۈ كەلسە قاچىدۇ رىيا (215)
 ئۆز-ئۆزۈمنى يېرىش (217)

تارىخقا

ھەر بىر كۈنۈم بىر ۋاراق قەغەز ،
سېناش بېرىپ تاپشۇرغان ساڭا .
توقۇغىنىم يىپەكمۇ ، سەگەز ؟
كېسىمىڭنى بېرىسەن ماڭا .

ئۇ قەغەزدە ھەممە نەرسە بار ،
ئۇيات ، ۋىجدان ، ھەسرەت ، مۇھەببەت .
ئەل سۆيگۈسى ئاچىدۇ دىدار ،
مەڭگۈ قۇدرەت ئالەمدە پەقەت .

ھەر تۈنۈممۇ ئاشۇ تەقلىد تەلەك
نەزەرىڭدىن ئۆتىدۇ جەزمەن .
ئۇنتۇلمايدۇ خورەكلىرىممۇ
مەشۇقۇمنى ئۇخلايمەي ئەزگەن .

قاتتىق باسقان قەدەملىرىمنىڭ
ئايىدەك ئېنىق بولار ھېسابى .
كۆپ كۆتۈرگەن قەدەملىرىمنىڭ
ھالال-ھارام ، گۇناھ-ساۋابى .

يۈزۈم يورۇق ھەر كۈنۈم ئۈچۈن ،
خىسلىتىمنىڭ سىرى كۆچمىدى .

ئەسەردىن سوڭ تاراشلا پۈتۈن
ئادەملىكىم ياندى، ئۆچمىدى.

تۆكۈلدى ئەسەبكە ئەينەك كۈكۈنى،
قاقشىدى يۈرىكىم، قاقشىدى يارام.
سۆكۈلدى پالانى يەنە پۈكۈنى،
(قارادىل ئادەملەر نەقەدەر قارام.)

كېسىشمەس سىزىقلار كېسىشتى دەرھال،
يىرىلماس ئېقىنلار تارام ۋە تارام.
بولۇۋېلىپ كۆپ داللار، كۆپ ئېلىپلاردال،
چېكىنى يوقاتتى ھالال ۋە ھارام.

قانداق دىل ئەمرىنى سۆزلەيدۇ بۇ تىل،
قانداق دىل مەيلىنى قىلماق بولۇپ رام؟
مەن بەرسەم نېمىنى، ئۇ بېرەر دېدىل
قۇلاققا تىنچلىق - قۇلاققا ئارام.

1988-يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

نۇر مۇقەددەسى

دۇنيا دېگەن بىر سەھنە، ئوينا لماقتا ئويۇنلار، قاماقلارنى ئېپكەتتى موللاقلىتىپ قويۇنلار. بىر تەرەپتە قىسىلسا تىزىق-تىزىق ئۇنچىدىن، بىر تەرەپتە باغلاقلىق قارا قىلدا بويۇنلار.

تەبىرى بار تەمەچتەك ھەر نەرسىنىڭ، ھەر كىمىنىڭ، ئۆز ئېتى بار ئۆزىچە ھەر گىياھنىڭ، ھەر چىمىنىڭ. يۈرەكلەرنىڭ سۈرتى جۈپ ئاياغتىن قالغان ئىز، تىلى چىقار بىر كۈنى تۇغما گاچا تىلىمىنىڭ.

كۈلكە-يىغا قېرىنداش، ئايلار بىلەن لايلار ھەم، ھېلى كۈلگەن تېلىقچى، يىغىسىنى سايلار ھەم. زەر چۈشمەيدۇ زەر ئاشىق-زەرگەرلەرنىڭ قولغا، كەتمىنى «كەتمەنچى» ئالتۇن بىلەن ئايلار ھەم.

چىقار تېخى بىر پىلدىن تارتساڭ بىر تال قىل ئېغىر، تارازىنىڭ ئىمانى شەيتان يۇتقان ماي بېغىر. ئاتىلىدۇ كارۋان دەپ يول يۈرەلمەس پالەچلەر، يۈرسە كارۋان ئۆرتىنىپ تاپان يېغىر، پۇت يېغىر.

بۇلبۇل تۆككەن كەۋسەر كۈي تورغايلارغا تەن بولۇپ، بۇلبۇلنىڭ مەست، تورغاينىڭ تىل تاڭلىيى قەنت بولۇپ.

مۆجىزىگە سانلار زەھەر تامغان مىكىرىس،
قارىغۇ ئامەت كېپ قونار ئاپەتلەرگە ئەن بولۇپ.

تۆگە تارتسا ئېشەكلەر ئارغېمنى يېگەنتىم،
بۇ سۈرەتنى ئالەمنىڭ دەل سىماسى دېگەنتىم.
يالغان تۇرار ھەمىشە باش بۇرىندا قاتارنىڭ،
قاتار كەينى ھەقىقەت! بۇنى ياخشى بىلگەنتىم.

بۇ پەريادى زېمىننىڭ ئەلمىساقىتىن ئۆزگەرمەس،
يۈرەك بىلەن ئاڭلىغان ئۇ پەريادى زەبەردەس.
ئېرىخدا ماس ياشلاردىن پانىي ئالەم داغلىرى،
نۇر بېرەيلى ئۇنىڭغا، نۇر مۇقەددەس، مۇقەددەس!

1988- يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

تاشقا تامغان تامچىلار

1

تاڭ پەيتى ياپراققا تامدى بىر قەترە،
سىنغا سىن كىرىپ، يۇيۇلدى غۇبار.
ئۆ-تامغان، ئېھتىمال، خۇش پۇراق ئەترە،
يېرىلدى دىماغلار، ئاڭقىدى ئىپار.

بىر گەۋدە شۇ تاپتا ئىككى مەۋجۇدات،
سۇدىكى ئايدا بار شۇنداق قىياپەت.
بىر گەۋدە شۇ تاپتا ئىككى مەۋجۇدات،
يوقالدى ياپراققا

كەلگەن قىيامەت.

بىر گەۋدە شۇ تاپتا ئىككى مەۋجۇدات،
ئەقىلنى چىللايدۇ ھېكمەت كۆپ كۆرەك.
بىرىگە بىرى ئەم. ئىككى مەۋجۇدات،
يۇيۇلدى بۇ ئالەم، يۇيۇلدى يۈرەك.

2

سىن ئەينەككە سىنىمىز چۈشسە،
سىرلىرىمىز نەگە چۈشەر راست؟

ئالەم ئارا سىر ئەينەك پۈتسە،
سىرى ئەلۋەك ئادەملەرگە خاس.

سنى بىلەن سىرى ئەينەككە،
مانا مەن دەپ پارلىشىپ تۇرسا؛
چېگىشلىكى قايسى بىر چەكتە،
دىللار دىلغا قارىشىپ تۇرسا.

بىز سىر بولۇپ كەلسەك ئالەمگە،
سىر ئالدۇرۇپ كەتمىكىمىز بار.
سىر كۆرسىتەر ھەممە ئادەمگە،
ۋاقىت دېگەن ئەينىكىمىز بار.

3

ھەر كىشىنىڭ بىر دەۋرى، بىر باھارى بار،
قىسمەتلەرگە چېگىلگەن بۇ كېسىم باشتا.
ھەر كىشىگە بىر بەخت، بىر كېلەچەك بار،
ئوقۇ، دوستۇم، بۇ مۆھۈر قاپقارا تاشتا.

ھەر كىشىنىڭ بىر دەۋرى، بىر باھارى بار،
نۇر باغرىدىن ئالالماس بۇ نۇرنى ھېچ كىم.
ھەر كىشىگە بىر قۇياش، مىليون يۇلتۇز يار،
(رۇجەكلەردە شوللار، تۇرىدۇ تىنچ كىم؟)

ھەر كىشىنىڭ بىر دەۋرى، بىر باھارى بار،
پۈتمەس كۈي بۇ ھەر تۈنگە، ھەر بىر ناھارغا.

ھەر كىشىنىڭ بىر دەۋرى، بىر باھارى بار،
قۇتلۇق بولسۇن شۇ دەۋران، مەشائىغۇ رەببى رالەش
مەشائىغۇ رەببى رالەش، مەشائىغۇ رەببى رالەش
مەشائىغۇ رەببى رالەش، مەشائىغۇ رەببى رالەش
مەشائىغۇ رەببى رالەش، مەشائىغۇ رەببى رالەش

بەرمەي ئىلھام، بەرمەي ھېس، پىرىنىڭ باغرى قاتقاندا،
تۈنلەر بىلەن مۇڭدېشىپ، ئاپئاق تاغلار ئاتقاندا.
ئاتەش پىكىرى، ئاتەش ئوي، قۇرلار سويلاپ تىزىلماي،
گىچماچ، ھەر خىل سىزىقلار ئاق بەتلەردە ياتقاندا.
مۇڭ بۇرغىسى بۇرغىلاپ،

يۈرىكىمنى قازغاندا،
بەخت قۇشى كۈندىكى ئادىتىدىن ئازغاندا،
ئالۋۇنلارغا ئايلىنىپ، ئاق قۇچاقلىق ئۇيۇقۇم،
قوزۇق بولۇپ ۋۇجۇدۇم قېقىلغاندا بازغاندا.

يەردە يەر بوپ تۇرغاندا، ئۇياتلارغا مۆكۈنۈپ،
نېچۈن ئاڭا يېپىشتىم دەپ تۇرغاندا ئۆكۈنۈپ.
دىلغا ھاكىم تۇيغۇسى مەڭگۈ مەھكۇم ئادەمنىڭ،
تەنلەرگە تايىنىپ تۇرغىنىمدا سۆكۈنۈپ.
سەن كۆرۈندۈڭ كۆزۈمگە ئانا بۇغدا پەرىشتەم،

يوقاتقىنىم تېپىلدى، ئۆزۈلمەيدۇ سەررىشتەم.
پىرىم ماڭا باغلاندى، مەن پىرىمغا باغلاندىم.
كۈيلىرىمدە يوق ئەمدى چارچاڭ، قىرتاق كەرىش^① تەم.

① لاۋزا، توپا تەم مەنىسىدە.

شامال بىلەن مۇڭداشتىم، ياپراق بىلەن مۇڭداشتىم،
تەۋەككۈل دەپ ئاخىرى مۇڭلار بىلەن قوغلاشتىم
ئۆز دەردىڭنى ئۆزۈڭ تارت، مالال قىلما ئۆزگىنى،
دېگەن سادا ئاڭلىنىپ، ئۆزگىلەرنى ئويلاشتىم.

ئۆلمەي تۇرۇپ ئۆزۈمنى پىلسىراتتىن ئەپ ئۆتتۈم،
قىلىنى قىرىق يارغاندەك، جان-جېنىمنى يەپ ئۆتتۈم.
كەلگەن سۆزنى ئاغزىمغا، بۇغۇزۇمغا يۇتماستىن،
پەرى قايىسى، جان قايىسى؟
بىرنى قويماي دەپ ئۆتتۈم.

بولسا ئەگەر سۆيگۈسىز ئىتقا تاشلا يۈرەكنى،
يوق بولسىمۇ يەڭگۈشلەش ئىمكان ئىچرە بۆلەكنى.
ئوتۇن قىلىپ قالايەن،
ئۆشتۈپ، ئۆشتۈپ، ئۆشتۈپ،
ئۆزگىلەرنى ئۆز بىلىپ، ئېگىلىمگەن بىلەكنى...

مەڭگۈ دۈشمەن ئۆز ئارا قۇلاق بىلەن كۆزلىرىم،
بېقىنىدۇ كۆزلىرىگە ئەسلى قەسەم سۆزلىرىم.
قارا بولسا قارلىغاچ، بىراق ئۇنىڭ ئىچى ئاق،
دەيمەن! تورقا ئەمەستۇر، ئاددىي بۆزدۇر بۆزلىرىم.

ئاقساق ئۆتتى بىر جانان، قايرىلىپتۇ ئايىغى،
قايرىلىشتىن قۇتۇلماس ئادەملەرنىڭ يايىقى...
چۈشىنىشتۇر بۇ بەلكىم، ئاقساق دېمەي قويغىنىم،
سادا بېرىپ تۇرسىمۇ

توكۇلىدىغان تايىقى...

زۇكۇنلىشىپ چىقمەن روھىم بىلەن ھەر تۈندە،
جاۋابكارنىڭ ئورنىدا ئۇ بايقۇشۇم ھەر كۈندە.
- ئادەملەرنى دېگەننىڭ، - ھەر زاماندا چۈشەن، - دەپ،
- چۈشەنمىگەن يېرىم يوق، ياشا! - دېدىم مىڭ ئۈندە!

زۇكۇنلىشىپ چىقمەن روھىم بىلەن ھەر تۈندە،
جاۋابكارنىڭ ئورنىدا ئۇ بايقۇشۇم ھەر كۈندە:
- ئەسكەرتەتتىڭ ھەمىشە ئۆزگىلەرنى ئۆزۈڭ دەپ،
- ئۆزۈڭ بولغان يېرىم يوق، - ياشا! - دېدىم مىڭ ئۈندە.

زۇكۇنلىشىپ چىقمەن روھىم بىلەن ھەر تۈندە،
جاۋابكارنىڭ ئورنىدا ئۇ بايقۇشۇم ھەر كۈندە:
- ئادەم دېگەن تەڭ ئۇلۇغ، - دېگەن ئىدىڭ
- ھېزى بول،
- ئېشىپ كەتكەن يېرىم يوق، ياشا! - دېدىم مىڭ ئۈندە.

ئادەمئاتا سالغان كوي، ھاۋا ئانا سالغان كوي،
ئادەم دېگەن مۇھەببەت،
ئادەم دېگەن قىزىق توي.
چۈشەن دەيدۇ يۇلتۇزلار،
سۆيۈش دەيدۇ قۇياش، ئاي،
ئاپتاپتىمۇ شۇ سادا،

كائناتقا سۇندۇم بوي.

1988-يىل نوپاىبر، ئۈرۈمچى

ھېكمەت

1

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

پەزەنە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

سەرراپلار سۇ بولۇپ ئېقىۋېرىدۇ،

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

بۇزغۇن قۇم زەر بولۇپ كېتىۋېرىدۇ،

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

مەنئە رەزەنە زەلەپ سەھەر، نەمىقىچە پەشەنە

بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.

بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.

بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.
بىراق بىز بۇ يەردە ئۆزىمىزنىڭ قاتتىقلىقىمىزنى بىلىمىز.

ئۆتتى يىللار، ئۆتۈشتى، يىلدىن يىغلاپ ئايرىلدۇق،
راست ئۆتتىمۇ-يالغان؟ دەپ كەينىمىزگە قايرىلدۇق.
يىگىرمە يىل، سىڭدى ئۇ تامچە ياشتەك ھەر گىزغا،
ئۆمرىمىزنىڭ ئۆز چېغى-غۇنچىمىزدىن ئايرىلدۇق.

بىر مۇقەددەس كىتابتەك ۋاراقلىندۇق ھەر كۈندە،
ئۆتكەن كۈننىڭ ھەسرەتلىرىنى ئەسلىرى قىلار ھەر تۈن،
يوق ئىزدىگەن كىشىدەك سۈرەن سېلىپ تاغ ئارا،
سوراقلىدىم مەن ئۇنى ئۇچرىغاندىن مىڭ ئۈندە...

تاشتىن چىقتى سادالار، ئۇندىن ئۇن يوق ۋە لېكىن...
بارنىڭ بىزدە، يىتكەننىڭ ئاچقۇچلىرى كىمدىكىن؟
«مەرتەم، مەرتەم ئۈچ مەرتەم» دېگەن قانۇن تۇرغاندا،
ئاخا پەقەت بىر مەرتەم پۇرسەت بەرگەن كىمكىن؟

يىگىرمە يىل بويىدا كەلدىم دائىم يوق ئىزدەپ،
مىلتىق بىلەن خوشلاشقان گويا غايىپ ئوق ئىزدەپ.
ئىزدەش دېگەن ئالەمدە ئايەم ئەمەس ھەرگىزمۇ،
ئىزدەيمەن دەپ سۆيگۈنى قالدۇم گاھى دوق ئىزدەپ.

مانا، ئەمدى ئۇچراشتۇق، ئىزدىگەن يار تېپىلدى،
مۆجىزىنىڭ قاپقىسى قۇچاق يايىدى، ئېچىلدى.
ئىككىمىزدە تۇرۇپتۇ ياشلىقىمىز ئالمىشىپ،
ئۇنىڭ ئېسىل خۇش بويى ئىككىمىزگە چېچىلدى.

ياشلىقىمىغا سەن گۇۋاھ، ياشلىقىڭغا مەن گۇۋاھ،
ياشلىق دېگەن مەڭگۈ ھەق، ئۇنىڭدا يوق ھېچ گۇناھ.
ياشلىقىمىنىڭ سېغىنچى سېغىنچىڭدۇر بىر سېنىڭ،
سېغىنچى ۋە سېغىنىش ھېسلىرىمغا كەتخۇدا^①.

① ھاكىم، ھۆكۈمران مەنىسىدە.

ئۆكۈنمەيمىز ئۆتمۈشكە، ئانا تۇغقان ئوغۇل بىز،
شۇ خىسلەتتە پەقەتلا ئوغۇللۇققا قوبۇل بىز.
يىگىرمە يىل ئىچىدە تالاي تاشلار ئۇۋالدى،
ئۇۋالىمدۇق بىز يەنە، ئۇۋالىمدۇق ئۇيۇل بىز.

4

تاش غۇجىمىكى تاغ بولسا، گۈل غۇجىمىكى باغ بولسا،
دەقىقىلەر غۇجىمىكى مىنۇت، سائەت، چاغ بولسا؛
نەرى يامان غۇجىمەكنىڭ، قانداق يېرى باپ ئەمەس،
ئويلا، ئويلا كاللىلار! كاللىلىقنىڭ بار بولسا!

ئادەملەرنىڭ غۇجىمىكى خەلق، ئالەم دېگەنغۇ!
بۇ غۇجىمەكلىك يا سېنىڭ بىر نەرسەڭنى يېگەنمۇ؟
تالاي دانىش قاقشىغان بىزنى غۇجىمەك قىلالماي،
سۆكۈلمەكتە غۇجىمەكلىك، غۇجىمەك بولۇش ئۆۋەنمۇ؟

قۇملار غۇجىمەك بولالماس، بولمىغاچقا شىرىسى،
(بولمىغاچقا مۇھەببەت، بىر-بىرىگە ھېرىسى.)
كېرپە غۇجىمەك بولالماس، جەيرە غۇجىمەك بولالماس،
نەشتەرلەرنىڭ ئۆز ئارا دەھشەت بولغاچ خىرىسى.

قاشتاقندەك بەئەينى غۇجىمەكلىكنىڭ جاپاسى،
قاقشىما دوست، قاقشىما، ئېسىل ئۇنىڭ ۋاپاسى.
يالغانلاردىن پۈتمەيدۇ، ساختىلىقتىن پۈتمەيدۇ،
ساپ مۇھەببەت، مۇھەببەت غۇجىمەكلىكنىڭ باھاسى.

غۇجمەك بولسا مىڭ يۇلتۇز يارىتاتتى بىر كۈنى
يوق بولغاچقا غۇجمىكى يورۇتالماس بىر تۇننى
دەۋرەپ ئاققان دەريالار تامچىلارنىڭ غۇجمىكى،
ئۈزۈك-ئۈزۈك تاۋۇشلار ھاسىل قىلار بىر ئۇننى.

قوشۇلغاندا يۈرەكلەر بىر يۈرەككە ئايلىنار،
بۇ ئايلىنىش، سۆزسىزكى، غۇجمەكلىككە باغلىنار.
غۇجمەك بولۇپ زەررىلەر توپ پارلىسا، نېمىشقا،
دوستۇم، سېنىڭ يۈرىكىڭ داغلىنارۇ داغلىنار؟
1989-يىل مارت، ئۈرۈمچى

ئۇيغۇرچە: بىزنىڭ قەلەمىمىز ئۇيغۇرچە
ئۇيغۇرچە قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز

بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
(بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز)
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز

بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز
بىزنىڭ قەلەمىمىز بىزنىڭ قەلەمىمىز

تاغلار بىلەن سۆزلىشىش

سەنچىلاپ قاراپ باقتىم تاڭ ۋەسلىگە،
بەھىساب سىرلار ئاڭا ئۆيۈلگەندەك.
ئويلىسام ئۇنىڭدىكى سىر ئەسلىدە،
ئىش ئىكەن گويا سۆيگەن، سۆيۈلگەندەك.

سۆيۈش ۋە سۆيۈلۈشتە سىر بولمايدۇ،
يۈرەكلەر ئېچىۋېتەر مىڭ قېتىنى.
ھەر قاتتا تۈمەن زەررە نۇر ئوينىيدۇ،
شۇڭا قۇت قويغان سۆيگۈ ئۆز ئېتىنى.

ياپراقلار، گۈل كاسسىسى، چېچەك شەبەنەم،
نۇرلاردىن نۇردىن ئۆزگە سىر سەزمەيدۇ.
دىلىنى يوشۇرمايدۇ تىلىسىز ئالەم،
بەل كېزەر ئۇندا، ئەمما سىر كەزمەيدۇ.

ۋاراقلاپ ئوقۇپ چىقتىم تاڭ بىر كىتاب،
ھېكمىتى كۆپ، يوق ئەمما چۈمپەردىسى.
تاڭ ئەينى دەۋى تېڭىم قىلىپ خىتاب،
پەردىسىز يۈرەكلەرنىڭ سەھىپىسى.

2. شىشام قىزىنىڭ ھاياتى

تۈگمەس كۈيدۈر ماڭا پارلاق تاغلار،
تۈگمەس تاڭ ھەققىدە مېنىڭ قىسسەم.

تاغلاردىن تۇغۇلىدۇ تاغدەك تاغلار،
تاڭ بىلەن ئېرىپ پۈتەر غەم-غۇسسەم.

رەڭلەرنىڭ جىلۋىسىدىن كۆز قامىشار،
ئۇپۇققا ئۇيۇپ قالار مۇھەببىتىم.

شوللار چوققىلارغا ئۆز،
يامىشار،

ئايغىسىز قالار تاغقا قانائىتىم.

تارلارغا قونۇپ قالار شوخ ئاھاڭلار،
كۆرسىتىپ يۈرەكلەرگە كارامەتنى.

تاڭ سازى جاراڭلايدۇ، دىل جاراڭلار،
تۇيغۇلار باشلىۋېتەر پاراغەتنى...

ھاياجان پەللىسىدە تۇرۇپ قالدىم،

بۇ سېنىڭ خۇمارلىقنى تەرگىنىڭمۇ؟

سېنىڭدە دىلىرىمنى كۆرۈپ قالدىم،

ئاخشام ئاي تىقۇۋالغان ئىدى ئۇنى،

بۇ سېنىڭ ياندۇرغىنىڭ، بەرگىنىڭمۇ؟

سېنىڭدىن يىراقلاردا يۈرگىنىمدە،
 ساڭا تەن ھېسلىرىمنى بۆلگىنىمدە؛
 خۇمارى تۇتۇپ يەنە ئىركىلەشنىڭ،
 سېغىنىش ھەسرەتىدىن ئۆلگىنىمدە؛

تاڭلارغا تەشنا بولۇپ قاراپ باقتىم،
 چېچىڭ دەپ شوللارنى تاراپ باقتىم.
 مېھرىگەدەك مېھىر ئىزدەپ تاڭ ۋەسلىدىن،
 خېلى بىر چاغلارغىچە ماراپ باقتىم.

جورۇيمەن ياخشىلىققا چۈشلىرىمنى،
 سەپەرۋەر قىلىپ ھەممە ھوشلىرىمنى.
 تاڭ بىلەن يېتىپ بار، دەپ سەن تەرەپكە
 ئۇچۇردۇم خىيالىمنىڭ قۇشلىرىنى.

ھومىيىپ قاراپ قويدۇڭ ماڭا ئاخشام،
 چۈشۈمكەن، تۈمەن شۈكرى، پۈتۈن ناخشام.
 ئوغلۇڭنىڭ يۈرىكىدە بىر سېغىنىش،
 زېمىنمۇ كۆيۈپ كېتەر ئۇنى ياقسام!

تاڭلارغا تەشنا بولۇپ قاراپ باقتىم،
 چېچىڭ دەپ شوللارنى تاراپ باقتىم.
 مېھرىگەدەك مېھىر ئىزدەپ تاڭ ۋەسلىدىن،
 خېلى بىر چاغلارغىچە ماراپ باقتىم.

تاڭ بىلەن تۆشكىمدىن تۇرغىنىمدا،
سۈبھىگە قوللىرىمنى سۇنغىنىمدا؛
دۇئادا دەپ ئويلايمەن، سېنى، ئانا،
ئاۋازىڭ جاراڭلايدۇ قۇلقىمدا.

پىراقىڭ جىغلىدىن تار يۈرەكلەرنى،
نىكەندىن ئېچىلدۇرار پورەكلەرنى.
سەن ئۈچۈن ئىزدىۋېدىم ئېسىل سوۋغات،
مەۋجۇدات باشلىۋەتتى كۆرەكلەرنى.

تاپمىدىم، تاپالمىدىم لايىقىڭنى،
قۇياش، ئاي سۆيسۈن سېنىڭ ئايىقىڭنى.
ئۇلۇغلار سېنى سۆيگۈم ھامان، دېمەك،
ھېچ كىممۇ تۈگىتەلمەس بايلىقىڭنى.

مېھرىڭنىڭ تامچىسىنى تاشقا بەردىم،
مۆجىزە-كارامەتنى تاشقا تەردىم.
تاشلاردىن ئۈنۈپ چىقتى مېھرىگىياھ،
كۆز ئۈزرە پەرۋازلارغا قانات كەردىم.

ئەجەپمۇ ئوخشايدىكەن تاڭلار ساڭا،
سۆزلەيدۇ سەن توغرىلۇق قىسسە ماڭا.
باردەكلا تۇيۇلسەن تاڭ قوينىدا،
ئىزدەيمەن تاڭدىن سېنى، تاڭدىن ئانا.

5. نەمەن پەن رايونى

ھېلىمۇ بېكەتلەردە تۇرامسەنكىن؟
ئوغلۇڭنى ئوغلۇللاردىن سورامسەنكىن؟
گۈل خۇمار ئىدى ئوغلۇم گۈل كۆرسۈن دەپ،
ھويلىنى كۆپ گۈللەرگە ئورامسەنكىن؟

نەمەن پەن رايونى

ئاجايىپ بىر كۆڭۈلنىڭ ئىگىسى سەن،
ھەر كىمنى، ھەر كۆڭۈلنى شاھ بىلىسەن،
يۈيسەن كۆڭۈللەرنى كۆڭلۈڭ بىلەن،
ئالەمدە كۆڭۈل ئىزدەپ، ئېھ،

كېلىسەن!

نەمەن پەن رايونى

ئىزىڭدا نۇرلار ئاقار تارام-تارام،
ۋالىلداش، يالتىراشلار ساڭا قارام.
پۇرايسەن ئالما كەبى ھەردەم-ھەردەم،
بېجىرىم ھەر نەپىسنىڭ ماڭا ئارام.

نەمەن پەن رايونى

سېغىنىدىم، سېغىنىشنى تەگىدىم مەن،
(يۈگەنسەن خىياللاردىن سەگىدىم مەن.)
ئوخشىتىپ سېنى تاڭغا، تاڭدا تۇرۇپ،
ئۆزۈڭدەك شۇ تاڭلارنى ئەگىدىم مەن.

نەمەن پەن رايونى

6. نەمەن پەن رايونى

نەمەن پەن رايونى

ئامەت دەيمەن سەن كۆرگەن چۈشنى،
ئامەت دەيمەن ئىزلىرىڭنى مەن.

ئامان بول دەپ سالمەن چۇقان،

ئىككى ئالەم ھاياتىم ئۇ - سەن .

ئامەت دەيمەن سەن چىققان دۇڭنى،

ئامەت دەيمەن سەن بارغان چۆلىنى .

ئامان بول دەپ سالمەن چۇقان :

تىلەك تامچە ،

تەڭرىم ، كۆلىنى !

7

باغرىمدا بىر كۆيۈك بار مىسلى گۈلخان،

جۇش ئۇرغان نۇر ئېقىنى سەزگۈلىرىم .

شۇ تاپتا كېلىپ كەتتى بىردىن پىنھان

قۇياشنىڭ قۇچىقىنى كەزگۈلىرىم .

قوللىرىم قاناتلارغا ئۆرۈلگەندەك،

كەرسەملا باشلىنىدۇ بۈيۈك پەرۋاز .

كۆزۈمگە ئاجايىبات كۆرۈنگەندەك،

ئاڭلىدىم ، ياڭراپ كەتتى غايىپ ئاۋاز .

ئالدىمدا تۇرۇپ قالدى شۇندا دۇنيا،

تۆكۈلۈپ قاسراقتەك ئىللەتلىرى .

سۈزۈكلۈك ئىلاھىدەك ئۇ بىر گويا،

ئاق قۇشتەك جەۋلان قىلار خىسلەتلىرى .

ئىككىمىز بولۇپ كەتتۇق ئىرىش-چىرما
غەمىزىلەر قوندى كۆي بوپ قەترىلەر
تەۋەررۈك قەدەملەرگە قويۇشۇپ باش،
شوخ گۈللەر كۆمۈۋەتتى ئەترىلەرگە.

ئاجايىپ سۈرەتلەرنى بەردىڭ ماڭا،
ئاجايىپ تۇيغۇلارنى قويدۇڭ قويۇپ.
نۇرلارغا ئايلانمىسام ئېلىۋالامسەن،
تۇيغۇ ۋە سۈرەتلەرنى دىلدىن ئۇيۇپ؟

8

شېرىن چۈش ئالىمىدە تۇرماقتىمەن،
يولتۇزلار چاراقلايدۇ زەررىلەردە.
ئاجايىپ ئىنشائاتلار قۇرماقتىمەن،
تاغلارنى يۈكلەپ گويا زەررىلەرگە!

بەرگىلەر بەرگىلەرگە پىچىرلايدۇ،
كۈيلەرگە تىنىپ كەتكەن بوشلۇقىمىز.
«زېمىننىڭ ئوقى تىنماي غىچىرلايدۇ»
ئۈزۈلمەس دېمەك خوشلۇق،
خوشلۇقىمىز...

سىرىڭنى سۆزلە، دېدىم تەبىئەتكە،
ئېقىندەك ئاقتى گويا ھېكمەت دېگەن.

بېشىمچە كىرىپ كەتتىم مۇھەببەتكە
لەززەتلىك،
شۇنچە شېرىن،
شۇنچە لېۋەن.

يۈرەكتىن چۈشسە ئاڭا بىر يۇلتۇز-ئوت،
يېنىشنى كۆرۈپ قويسۇن شۇندا يېنىش.
چىن سۆيۈش-سۆيۈلۈشتە
يۈز ئۆرۈش يوق،
يالغانلار ئارىلاشسا بولار چېنىش.

ھېسلىرىم چاچراپ تۇرار تۇتۇق بەرمەي،
ھەر گۈلنى،
ھەر ياپراقنى سۆيۈپ ئۆتەر.
ھەر قەترە، ھەر زەررىدىن سۈمۈرۈپ مەي،
كۆيدۈرۈپ ھەممىسىنى
كۆيۈپ ئۆتەر.

ئاز ئەمەس قازغان دۇرلار سەندىن پەۋەس،
ئۇنى مەن يالغۇز ئۆزۈم ئالىمەنمۇ؟
ئولجىنى يالغۇز يېگەن يېگىت ئەمەس،
ساڭمۇ يېرىمنى سالىمەنمۇ؟

بالقىدۇ قىيالاردا شۈمۈلگەن ئاي،
ئەنە ئۇ سۈبھى ئۆزرە سىڭىپ كەتتى.

تاشلارغا جان كىرگەندۇ بەلكى ئايھاي،
پارلىغان يان بېغىرلار يېنىپ كەتتى.

دۈرۈلدەپ تۆكۈلدۇ يامرىغان نۇر،
نۇرلارغا تاغۇ تاشلار قېنىپ كەتتى.
تاش چېغى يارىتىلمىش قانداق مەغرۇر،
ئۇ، تۈندىن، تۈن ئۇنىڭدىن
تېنىپ كەتتى.

ياڭرايدۇ تاش تىلىدا نۇر ناخشىسى،
ئوخچۇيدۇ دىلدىن دىلغا شادلىنىشلار.
ماختىلار ئىش-ھەرىكەتنىڭ ئەڭ ياخشىسى،
نۇرلىنىش-نۇردىن نۇرغا ئاتلىنىشلار.

ئاي ئۈزرە، نۇرلار ئۈزرە بىر قىياپەت،
مەن ئۇندىن مەڭگۈ ھايات كۆرۈپ قالدىم.
غۇبارسىز ۋەسىللەردە يوق قىيامەت،
سۆزلە، تاش،

سۆزلىرىڭگە
كۆيۈپ قالدىم.

ئادەمدىن پەرىزاتقا ئايلاندىم مەن،
دەسلەپ بىر پەرىزاتنى سۆيگەننىمدە.

يوللاردا يولچى بولۇپ سايلىنىدىم،
ئاجايىپ ئوت ئىچىدە كۆيگىنىمدە.

بىر قىران بۈركۈتكە نەق ئوخشاپ قالىدىم،
تور نېمە،
تۇمان نېمە،

چۈشمەس ئەسكە.
ئاجايىپ خىياللارنى ئويلاپ قالىدىم،
نىگاھلار يۈكسەكلىكتە،
چۈشمەس پەسكە.

ھەسرەتنى يالغۇز ئۆزۈم ئالغۇم كەلدى،
كۈلكىنى بارسۇن دېدىم ئۆزگىلەرگە.
جۈت بىلەن يالغۇز ئۆزۈم قالغۇم كەلدى،
خىرىس قىپ باغرى مۈزدەك رەزگىلەرگە.

ئۆچكەن بىر چىراغلارنى پەرلىمىدىم،
يانغاننىڭ بولدۇم شۇئان پەرۋانىسى.
تىخ دەسسەپ يۈرگەندىمۇ تەرلىمىدىم،
ئاتالىدىم مەردانىنىڭ مەردانىسى.

چاڭلارنى، توزانلارنى يەلگە بەردىم،
ئۆزۈڭنىڭ شورى دېدىم، توزغانلارغا.
ئاق يول دەپ، مۇبارەك دەپ بەلگە بەردىم،
بەيگىدە مەنزىلەرگە ئوزغانلارغا.

شولىدەك پەيدا بولدۇم ھەر كەڭلىكتە،
چاقنىدىم، ۋالىدىدىم، تاراپ كەتتىم.
قالىدىم سىناقلاردا ھېچ تەڭلىكتە،
ئىشقىلىپ كارغا كەلدىم، ياراپ كەتتىم.

دەۋرسە دەريا بولۇپ تاغلار راۋان،
كۆرۈمەن ئاشۇ ئالتۇن چاغلىرىمنى.
ياكى سەن تۇنجى سۆيگۈ يا سۆيگۈ تاڭ،
باغرىڭغا تېڭىپ قوياي باغلىرىمنى.

بىر قانداق قۇسۇر يوقتۇر سۆزلىرىمدە،
يەك بېسىپ تۇرغاندۇر. ھە سۆزلىشىشلەر؟!
زور سەنۇ، سىغىپ كەتتىڭ كۆزلىرىمگە،
كۆزلىرىدىن باشلىنىدۇ ئۆزلىشىشلەر.

11

شان ئۈچۈن ئاتالغاندۇر ھەيرانلىقىم،
تولغاندىم، ھۆسنۇڭنى دەپ ياتالىدىم.
سەن ئۈچۈن بولدى ئۈنچە قازغانلىقىم،
ئىزدىدىم، تەرىپىڭنى تاپالىدىم.

سوقۇلدۇم زېمىندىكى ھارارەتكە،
سۆيۈمەن مەڭگۈ بۇنداق سوقۇلۇشنى.
ئورايىمەن سېنى سۆيگۈ-جاسارەتكە،
سۆيگۈلەر

بىلىمەس ھەرگىز سوغۇلۇشنى.

شاخارپ كەتتى يەنە مەغۇرۇرلۇقۇم.
ئىگە دەپ مەنمۇ سېنىڭ ھەر قەترەڭگە
بەخشەندە ئىلھاملىرىم ئالەم-ئالەم.
مۇقەددەس، تەڭرىنى يوق ھەر زەررەڭگە.

12

بىر پورەك ياقا يىرتتى،
كۆرۈپ قالدىم،
ئېشىمدا جىمى جاھان يورۇپ كەتتى.
پەيزىنى تەبىئەتنىڭ سۈرۈپ قالدىم،
ئىلھامىم ئاياغلاندى،
تۇرۇپ كەتتى.

يائىرىدى گۈل-گىياھلار سەزمەكتىمەن،
ئۆزگىچە ئەمەس خىلى جېنىمىزدىن.
قەتىرلەر مىسلى دېڭىز كەزمەكتىمەن،
ئۇندا قان پەرقسىزدۇر قېنىمىزدىن.
زېمىننى ئېمەر پورەك،

كۆكنى ئېمەر،
ئېسىللىق پۈتۈلگەنكىن يىلتىزلارغا.
ھېسابسىز شەربەت ئىچەر،
كەۋسەر ئىچەر،
چاراقلاپ قارايدۇ ئۇ يۇلتۇزلارغا.

ئېچىلدى بىر تال پورەك،
 لەۋسىمان بەرگىلەردە، كۈلكە، كۈلكە،
 شادلىققا ئوخشاپ قالدى پورەك شۇنچە،
 يۈرەكلەر ئوخشاپ قالدى گۈلگە، گۈلگە.
 گۈللەر ھەم،
 پورەكلەر ھەم

يېيىشتى رەڭ،
 سۆيۈنۈش، بەخش ئەتتى تاڭدا ھەريان.
 مىڭ پورەك شادلىقنى سۆزلەيدۇ كەڭ،
 بىر پورەك ۋەسلىدىكى ئاشۇ جەريان.
 پارلاق بىر جىلۋىلەرگە كۆمۈۋەتتىڭ،
 ئۇنىڭسىز دەمدىن دەمگە ئۆتەلمەيمەن.
 ھېسابسىز ئىشتىياقنى تۆكۈۋەتتىڭ،
 ئۇنىڭسىز نەپەس ئېلىپ يۈرەلمەيمەن!

كۆڭۈلسىز كەچمىشلەرنى ئەسلەتمەيسەن،
 كۆڭلۈمنى ئۆستۈرسەن، پەسلەتمەيسەن.
 چىنلىققا تەڭرى دېسە، سېنى دېسۇن،
 راستچىلىسەن،
 ھۆل كېسەككە دەسەتمەيسەن.

بارمايمەن ئەمچىلەرگە يارىلانسام،

سەن بارسەن شىپا ئىزدەپ دارىلانسام.

ۋە ياكى ساڭا ئوخشاش يانغىنىمچۇن،

ئىچ-تېشى ئاللىلاردىن ئاللانسام.

ئۆسەكلەر قاپلىغاندا گاھى-گاھى،

بۇ ئەسلى ئاجىزلىقنىڭ مۇڭلۇق ئاھى.

بۇمۇ بىر بەندىلىكتە،

بەندىلىكتىن

پاك ئەمەس بەندىلەرنىڭ بۇ دەرگاھى!

ھېكمەتلىك سېنىڭ قولۇڭ قۇياش، قۇياش،

سىيىدىڭ بولدى تېنىم ساڭا ئوخشاش.

ئىككىمىز سۆزلىشىمىز،

بېجىرىمەن،

مەن مەڭگۈ قېرىمايمەن،

مەن مەڭگۈ ياش.

تاكى يەنە كۆرگىن دەدى،

بۈگۈن سىزنى،

ئۇچراشتۇق،

نۇر قۇتلىدى ئىككىمىزنى.

ئايىرىلىش ئۈزەلمەپتۇ ئارىدىكى،

ئۇستازلىق ۋە شاگىرتلىق رىشتىمىزنى.

تاڭدەك بوپ كېتىپسىزغۇ،

يالتىرايسىز،

بىلىمەن، يالتىراشقا ئالدىرايسىز،

ئىزگۈلۈك ئىزدەيسىز، ئىزدەيسىز،

ئىزگۈلۈكتىن ئۆزگىگە قارىمايسىز.

ياش تولدى كۆزلىرىمگە،

ئېشەيدىم،

يۈرەككە ئەرەك بەردىم،

تېپە، دېدىم.

نېمانچە لەززەتلىكتۇر دىدارلىشىش،

كۆڭلۈمگە

تاللاش ئارابىن،

ئىچە، دېدىم.

ھەممىگە مېھرىڭىزنى تەڭ تۆكتىڭىز،

قالتىسىز،

تار يەردىمۇ كەڭ ئۆتتىڭىز.

كەستىڭىز ئەتىمىزگە توغرا كېسىم،

گۈگۈمدەك قاراشلارنى بەك سۆكتىڭىز.

ئاتا بوپ يېتىملەرگە غەم يېدىڭىز،

مەن تۇرغاندا يېتىم يوق، كەل دېدىڭىز.

ياغدى سىزدىن شاپائەت ئاق يامغۇردەك،

ئورمان ئېيتقان ناخشىلار سىز ئېدىڭىز.

بالا-بەخت، دېگەن بىر سۆزىڭىز بار،
بەخت-قوتنى قويۇشتا ئۆزىڭىز بار.
ئىشەنمىسە قارىسۇن لوقمان ھېكىم،
كۆزىمىزدە ھازىرمۇ كۆزىڭىز بار.

توغۇلۇپسىز بىز ئۈچۈن ئەمدى بىلىسەك،
قەلبىڭىزنى باغ سۆزلەر باغقا كىرسەك.
ئەجرىڭىز بار تۈگىمەس زىممىمىزدە،
سىزنى دەيمىز ھەر جايدا ئۇلۇغ دېسەك.

تاغدەك بوپ كېتىپسىزغۇ،
يالتىرايسىز،
بىلىمەن، يالتىراشقا ئالدىرايسىز.

ئىزگۈلۈك ئىزدەيسىز،
ئىزگۈلۈكتىن ئۆزگىگە قارىمايسىز!
ئىككىنچى ئاھ رەپىڭىز ھېچە ئىسمىمەن.

15

ئۇچراشتۇقمۇ؟

ئۇچراشتۇق، مەيلى، مەيلى،
ئۇيۇق بولار، كۆك بولار قىسمىتىمىز.
تۆت يۈمۈم لەۋ گوياكى لەيلى، لەيلى،
سۆيۈش بىلەن ئۆلچەنسۇن خىسلىتىمىز.

چاقىرماقتا، ئاق يوللار چاقىرماقتا،
يېڭى كۈندە يېڭىدىن ئىشك ئېچىپ.

چاقىرماقتا، ئاق يوللار چاقىرماقتا،
ئۆزلەشكۈچى ئامەتتىن، چاققۇ چېچىپ.

چاقىرماقتا، گۈل باغلار چاقىرماقتا،
تەشنا كۈتكەن قىزىل گۈل دەستە-دەستە.
چاقىرماقتا، گۈل باغلار چاقىرماقتا،
سەپكە تۇرغان چىمەنلەر رەستە، رەستە.

تارتىشمايمىز،

باقمايمىز،

قارمايمىز،

كەينىمىزدە قېپقالغان تۇيغۇلارغا.

ئالدىمىزدا بەخت بار، يالتىرايدۇ،
ئۈزۈپ گويا بەختىيار تۇيغۇلاردا...

قېنى چاپسان ماڭايلى تاشلاپ قەدەم،
سەزگۈ باشقا،

ھېس باشقا،

سەپەر باشقا.

تىنىقلارغا ئۇرۇلدى ھاياتىي دەم،

تۇتاشقان دۇر بىزنىڭ يول.

دەل قۇياشقا!

16

ياخشىلىقىسىز ياشىماس، ياخشى جانلار،

ياخشىلىققا كۆمۈلدۈم،

خامان ئالدىم،
تومۇرۇمدا جۇش ئوردى يېڭى قانلار،
ئاپەتلەردىن قۇتۇلدۇم،
ئامان قالدىم.

چۆللەر كەزدىم،
ئالۋۇنغا كۆزۈم چۈشتى،
چاڭقاپ ئۆلدۈم،

قەترە سۇ بولدى ھايات!
كارامىتىم پاش بولدى،

ئۈنۈم ئۆچتى،
قوندى باشقا قۇش بولۇپ قارا مامات!

يولچى قۇيغان سۇ تاراپ تەنگە پەقەت،
ھاياتىمنى خەتەردىن تارتىۋالدىم.

قايتا كىرگەن جان قالتىس،
قۇدرەت قالتىس،

تاغنى يۈدتۈم،
ئۇچامغا ئارتىۋالدىم.

شېرىن-شەربەت تاغلاردىن ئۆتكىنىمدە،
شېرىن-شەربەت ياشناتتى بويللىرىمنى.

شېرىنسى يوق دەرەخنى سۆككىنىمدە،
بىلىۋالدى مېۋىلەر ئويللىرىمنى.

نۇر ۋەسلىدىن ۋەسلىگە نۇر يۇققاندىك،
ياخشىلاردىن ياخشىلىق يۇقتى ماڭا.

ئاشۇلارنى سەن ئۇققىن، مەن ئۇققاندەك،
ئاشۇلارنى ئامانەت قويماي ساڭا!

17. رەڭدەن كىچىك

تارتىتەرەپ، تارلار بويلاپ كۈي ئاققاندا،
كۆزۈمگە يار سۈرەتلىك ئاي باققاندا.
ئالتۇنغا ئۆرۈلىدۇ خياللىرىم،
جىلۋىلەر چىرىغىغا ئوت ياققاندا...

كۆرمىگەن بىر چېچەكنى كۆرگىنىمدە،
سۆيىمىگەن بىر ياپراقنى سۆيگىنىمدە؛
كۈمۈشكە ئۆرۈلىدۇ خياللىرىم،
كۆيىمىگەن ئوت ئىچىدە كۆيگىنىمدە.

شاماللار قانىتىدا ئىپار ئاڭغىچى،
يېڭى بىر پۇراق بىلەن ئۆتسە چاڭغىچى.
ئىپارغا ئۆرۈلىدۇ خياللىرىم،
بارمىغان جايلار قالماي تازا قاڭغىچى.

كۆزۈمدە يېڭى ھۆسن، رەڭ ئوينىسا،
پەيزىگە پەيزى خۇمار دىل تويىمىسا؛
رەڭلەرگە ئۆرۈلىدۇ خياللىرىم،
كۈلمەيسەن، كۈلمەيسەن رەڭ بولمىسا.

، قاممەن سۆزلەپ نىسبەتەن بىر گام
الەم رەخىيالارنى رەخىيالاشقا
ساخا بەردىم،

چىلان تۇپراق، ۲۱

مۇنبەت يەر

، ئۇرۇق تەردىم،
بىخ سۆزلەيدۇ بەرگىلەر قىسسىسىنى،
گۈزەللىككە
، ئۇرۇق تەردىم،
قويۇق تەردىم.

، ئۇرۇق تەردىم،
1988-يىلى ئىيۇن، ئۇرۇمچى
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم.

، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم.

، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم،
، ئۇرۇق تەردىم.

قۇياشنىڭ باغرىغا سىڭىپ كېتىمىز...
1

تېۋىنىدىم، ئەڭ پاكىز ھېسلىرىم ياندى،
ئالەمدە مۇقەددەس بۇت بولدۇڭ ماڭا.
ئۇ ھېسلار ئالدىدا ئۆزىگە ھېس چاندى،
ھېچقاچان، قېرىماس قۇت بولدۇڭ ماڭا.

مەن بالدۇر چېچەكلەپ خۇش بۇي گۈل ئاچتىم،
بەيگىدە نىشانغا قادىدىم تۇغ ھەم.
تىرىكلىك تىنىقى-پۇراقلار چاچتىم،
يىغىلماس نۇرلارنى
يىغقۇچى ھەر دەم.

تېڭىرقاپ تۇرسەن، سەن تېخى يولدا،
يېپىشقاق ئويلارنىڭ تورىدا تامام.
بەتلىرى سارغايغان دەستۇرۇڭ قولىدا،
پەرۋازلىق قاناتنى كەسكۈچى ھامان.

چاقرىدىم مەن سېنى، ساھىبجامال قىز،
دىلىمۇ، تىلىمۇ كەتتى تەڭ بالقىپ.
ھەممىگە كۆنۈكۈپ بېغىر باسقاق بىز،
چىقالماي قالغىمىز بىر ئىزدىن ھالقىپ.

بىلىمەن، ئالسەن ماڭا يېتىشىپ،
ئۇپۇقتا توختايمىز ماڭغان پېتى بىزنىڭ ئۈستىمىزگە،
نۇر بىلەن مەڭگۈگە باغ-باغ ئېتىشىپ،
قۇياشنىڭ باغرىغا سېتىپ كېتىمىز.

2

باھاردەك ئېچىلىپ تۇرساڭ ئېڭىمدا،
مۆجىزە كۆرسىتىپ سۆيگۈ-ئەڭگۈشتە.
گۈللەرنىڭ كۈلكىسى ھەر بىر تېڭىمدا،
ھەر دېمىم جەۋھىرى،

گۆھەر ۋە گۆھەر.

سەجدىنىڭ ئوۋىتى سېنىڭكى دەيدۇ،
باش قويۇپ پۈتۈمغا باش قويماس قۇياش.
ئۆلۈمۈ ئۆمرۈمنىڭ غېمىنى يەيدۇ،
بولسىمۇ ئەمەلى ئەبەدىي بۇلاش!

يەلكەمگە قونىدۇ ئالتۇن يۇلتۇزلار،
تەئەللۇق بولىدۇ ئۇنىڭ ئۈستىگە،
نەرسىلەر جىلۋىسى ماڭا.

دېرىزەم ئالدىدا ھېسابسىز ئىزلار،
يۈزلەنگەن بولىدۇ قىبلىسى ماڭا.
مېڭا چىگىشلەر، مېڭا مۈشكۈلات ھەل،
ئامەتلەر كىرىدۇ ئىشىك-تۈڭلۈكتىن.

تۇققۇزۇم، ھەتتاكى ئوتتۇزۇمۇ تەل،
مىكروسىز قالدۇ شەيتان مۆڭلۈكتىن.

بىر پارلاق بوشلۇقتا تۇرۇپ قالغىمەن.
نۇر ئاققان يۈرەكنى يېيىپ ئالەمگە.
ئەسىرلەر كار قىلماس سەبىي بالىمەن،
(ئەڭگۈشتەر نېسىپ بول ھەر بىر ئادەمگە.)

3

ئاۋازىڭ ئاڭلاندى، ئۆزۈمگە كەلدىم،
قايتۇردى چوققىلار مەغرۇرلۇقۇمنى.
بىلىمگەن بولغىنىدى خالايتىق بەلكىم،
بۇنىڭدەك خۇش خۇي بىر ئوغۇللۇقۇمنى.

يوقاتقان ھېكمىتىم ئەمدى تېپىلدى،
ۋۇجۇدۇم سەزگۈگە بولدى يەنە باي.
شاھىتون ئۈستۈمگە يەنە يېپىلدى،
ئەركىنلەپ قارىدى يەنە تولۇن ئاي.

سېھىرلىك كۈيىنى باشلىدى ھايات،
باشقىدىن ۋالىلداپ ياندى زەررىلەر.
ناۋالار ئۇزاتتى روھىمغا ناۋات،
قوشاقلار ياڭراتتى يۇمران بەرگىلەر.

قايتىدىن كېپ قوندى ئۇچۇپ كەتكەن قۇش،
يەم ئىلىپ قىللارغا قويىمىساممۇ دام.

سۇغۇردى ئېسىنى تۇغۇچ ھەمدە ھوش
شولىدەك ئېرىدى قەلبىمدە ئىلھام.

ئاۋازىڭ ئاڭلاندى، ئۇ بېرەر پەقەت،
ئۈمىدىتىن، سۆيگۈدىن، بەختتىن دېرەك.
تەشنا بىز ئۆز ئارا ئەبەدىلەيدە،
ئاۋازىڭ مەن ئۈچۈن يۈتمەسلىك كېرەك.

4

ئۆزىمىز سۆزلەشمەيمىز ئوچۇق-يورۇق،
ئۆتۈنۈپ سۆزلىشىشنى كۆزىمىزگە.
ھەممىسىنى سۆزلەپ بولدى ئۇلار تولۇق،
دېمەككى،
نۆۋەت كەلدى ئۆزىمىزگە.

يۈرەكنىڭ قاتلىرىنى ئاچقان ئۇلار،
ئۆز ئارا سىر تۆكۈشۈپ سۆزلەشكەندە.
پاراڭنى ئۆزىگە ياققا چالغىمايلى،
يۈرەكلەر ئاللىقاچان ئۆزلەشكەندە.

ئېيتايلى، سوغى مەقسەت، سوغى سۆزنى،
تۈزىنى بىلىپ تۇرۇپ، يول ئەگىمەي.
يالقۇنلار يېلىنجاقتان ئىككى كۆزنى،
دەم ئالسۇن دەيلى، ئۇلار بىر سەگىگەي.

پېتىنىپ ئېيتايلىچۇ دىلىدىكىنى،
 دېمەككى، ئۆۋەت كەلدى ئۆزىمىزگە.
 بىباھا دۇردۇن بولۇش پەيتى كەلدى،
 بىپەرۋا قاراپ يۈرگەن بۆزىمىزگە.

1989-يىل مارت، ئۈرۈمچى

نەسىتلىك پەلەمپەيلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا

نەسىتلىك پەلەمپەيلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا

نەسىتلىك پەلەمپەيلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا
 نەسىتلىك ئاستىدا

بىر ئىنساننىڭ ھەقىقىيلىكىنى پىششىقلاپ
بىلىش ئۇنىڭ رەيىسلىرى تەرىپىدىن بىر قانچە
بىلەن بىللە سۆزلىشىش
بىلەن بىللە بىر ئىنساننىڭ پەلەك-ئافەتىنى

1

بىر ئىنساننىڭ پەلەك-ئافەتىنى

كۈمۈش قار ئاستىدا ئۇخلاپ ياتىسەن،
چۈشلەرنىڭ ئىلكىدە چېچەك ئاچىسەن.
تېۋىشنىڭ كەلمەكتە پەرى خۇلقىدەك،
يېقىملىق نىگاھتا نازلىق باقىسەن.
سېغىندى ھۆسنۇڭنى ئىلھاملىق يۈرەك،
دېمەككى، يۈرەكتە دولقۇن ئاتىسەن.

بىر سۆيگۈ قوشۇنى باشلاپ كېلىسەن،
ئۆزۈڭگە سۆيگۈنى تېمىسال بىلىسەن.
يولۇڭدا قالدۇ تالاي پەرىزات،
تەبىئەت ئانىنىڭ سۆيگۈ دىلىسەن.
كۆمۈلدۈك كۈيلەرگە قەۋەت ۋە قەۋەت،
زېمىننىڭ، ئاسماننىڭ بۆلىۈل تىلىسەن.

شەننىڭنى سۈبھىگە قوشماقتا سابا،
تاڭ ۋۇجۇد دېسەم گەر بولارمۇ راۋا؟
بىلىمەن، تاڭ بىلەن قوشكېزەكقۇ سەن،
سەن تاڭغا، تاڭ ساڭا ياڭرىتار ناۋا.
سەن ئۈچۈن بۇغداينى يېگەندۇ ئەتەي،
ئېھتىمال، پىداكار ئادەم ۋە ھاۋا.

سەن سەبىي ئاغزىدىن تۆكۈلگەن كۈلگە،
ھەر بىر تال ھۈجەيرەڭ تولىغان مىڭ گۈلگە.

سەن بالقىپ باغرىغا سىڭىگەن تەبىئەت،

ياراتتى ھۈرلەرگە تەڭداشسىز ئۈلگە.

بەرقىڭنىڭ زەررىسى قونغان قىيالار

ئايلىندى مۇز تاغنى ئېرىتكەن ھۈلگە.

يۇرتۇمغا سەن ئاستا تاشلىدىڭ قەدەم،

يالقۇنغا ئۆرۈلدى شۇ ھامان جەبھەم.

تاپنىم ئاستىدا ئالتۇن زەررىلەر،

بەختىم ۋە شادلىقىم، سۆيگۈم مۇجەسسەم.

ئېغىنىڭ باغرىمدا، تۆشەكلىرىمدە،

شۇ تاپتا ئادەم يوق مەندىن مۇستەھكەم.

تەلپۈنۈپ سۆيۈشتۈق، قۇچاقلاشتۈق بىز،

لەۋلەردە لەۋلەردىن ئوتتۇز ئىككى ئىز.

مەن ساڭا، سەن ماڭا جانان بولۇشتۈق،

تېۋىندىم مەن ساڭا يەرگە قويۇپ تىز.

مەن ساڭا تۇيۇلسام ھەزرىتى يۈسۈپ،

سەن ماڭا تۇيۇلدۇڭ زۇلەيخادەك قىز...

ۋولقاندەك پارتلاتتىڭ ھاياجىنىمنى،

نۇرلاردەك پۈركىدىڭ پاناھ جايىمنى.

ۋاپادار يارىمدەك كەلدىڭ ۋاقتىدا،

بىلىمدىم سارغىيىش، قارا ۋايىمنى.

بېشىمغا قوندۇڭ سەن بەخت قۇشىدەك،

رايشنىڭ رايبى، دە ئەمدى رايمىنى.

يېپەكتەك چۇۋۇلدى پارلاق ھېسلىرىم
ئۇمىدىنى قۇيۇچتا قايتا بىسلىدىم.
كۈل بولدى ھېسلىرىم تەگكەن ھەر نەرسە،
يالغاننىڭ بەتبەشرە يۈزىن ئىسلىدىم.
جانلارنى سۇغاردىم ئاتەش مېھرىمدە،
قۇياشتەك يول تۇتۇپ، ئايدەك ئىشلىدىم.

مەن شۇنداق قۇدرەتتە ئاياغقا تۇردۇم،
يېڭىچە ئاجايىپ ئىمارەت قۇردۇم.
يالقۇنلۇق ئېقىندەك ئېقىپ قالدىڭ سەن،
چوغلانغان كۆكسۈڭگە كۆكسۈمنى ئۇردۇم.
بېجىرىم پېتىدە كۆردۈم جاھاننى،
دوستۇمنىڭ چېچىدىن بىر تال ئاق يۇلدۇم.

ۋەسلىڭگە ئاشىقمەن، مېھرىڭدە ھەيران،
گۈللەتنىڭ زېمىنىنى، قىلدىڭ گۈل مەيدان.
تەبىئەت دەردىگە سەن شىپا پەقەت،
ساماغا چۈشسەن، قىلىسەن سەيلان.
يۈرەكنى ياقايلى

بۇ ئانا يەرگە،
ئاپتاپتەك ۋالىلداپ سۇرسۇن ئۇ دەۋران!

كۈمۈش قار ئاستىدا ئۇخلاپ ياتىسەن،
چۈشلەرنىڭ ئىلكىدە چېچەك ئاچىسەن.
چۈشلىرىڭ پاتمايدۇ ئالەم باغرىغا،
ئەمما سەن قەلبىمگە مەڭگۈ پاتىسەن.

جۇش ئۇرۇپ يوللار دەك تومۇرلىرىمدا،
چۈشكىنى مەڭگۈگە كۈيگە قاتىسەن.

ياخشى چۈش مېنىڭكى، ياخشى ئىش سېنىڭ،
پېشىڭگە ئېسىلىش ئارمىنىم مېنىڭ...
تەڭرىتاغ ئۈستىدە كۆرۈندۈڭ روشەن،
ياشمىمۇ-بىللۇرمۇ، ئالماسمۇ تېنىڭ؟
قاچانلا قارىسام،

ئۇن توققۇز ياشىمەن،
خىزىرنىڭ چېنىمۇ، ئېيتقىنا، جېنىڭ؟

مەن تالاي ناخشىلار ئېيتتىم سەن ئۈچۈن،
ئىشقىمۇ ئاتالدى بىر ساڭا پۈتۈن.
ئالدىڭدا جەننەتنى جەننەت دىۋىدىم،
ئۇنىڭدىن بېخسىدى قاپقارا تۈتۈن.
ئالەمدە بېھىساب ياڭراق سادالار،
قۇلاقتا پەقەتلا سەن ياڭراتقان ئۇن.

گۈزەلمەن، مەغرۇرمەن ئانا يېرىمدە،
سۆلىتىم، دۆلىتىم تۆككەن تەرىمدە.
بېرىمەن مەنمۇ ھەم سېنىڭدىن ئالسام،
مىكىر يوق ھەرگىزمۇ ئېلىم-بېرىمدە.
ياشايمىز ئىككىمىز ئىرماش ۋە چىرماش،
ئۆزۈڭگە ئوخشىغان نۇرلۇق ئېلىمدە.

كۈمۈش قار ئاستىدا ئۇخلاپ ياتىسەن،
چۈشلەرنىڭ ئىلكىدە چېچەك ئاچىسەن.
چېچەكلەر پۈركىدى بۇ ئانا يەرنى،
جاھانغا توختىماي ئىپار چاپىسەن.
بىر يىلدا بىر قېتىم قۇچاقلىشىمىز،
ئاسقىما دىلىبىرىم، نەگە قاچىسەن.

يۈزلىرىڭ ئاپتاپتۇر، چاپلىرىڭ سۈمبۇل،
شېرىن كۈي تۆكۈسەن، بوپ گويا بۇلبۇل.
تاغلارنى، تاشلارنى كېزىسەن گويا،
سەن ئالماس تۇياقلىق ئىلاھى دۇلدۇل.
ساماۋىي تۈس ئالدى ھەممە يېرىمىز،
سامادىن چۈشتۈڭمۇ زېمىنگە ئۇدۇل؟!

ئاشىقتەك قارايدۇ يىراقتىن قىيا،
سۈپسۈزۈك بېتىدە ئوينايدۇ زىيا.
ئۇ سادا بېرىدۇ سۈرەنلەر سالساڭ،
يۈتسۈن دەپ ئالەمدىن يالغان ۋە رىيا.
رىياكار ئادەمگە باقمايسەن ھەرگىز،
چۈنكى ئۇ ئىت يۈرەك، مېجەزى تەرسا.

مەن سېنى تۇرغاندا تازا كۆپ ئويلاپ،
غايىپتىن كېپقالدىڭ زېمىننى بويلاپ.
ئېسىشتى ئەركىلەپ ئەركە يەللىرىڭ،
شۇ تەشنا بىتاقەت باغلاردا سويلاپ.
يارىمنىڭ بويىغا گۈلەپ چاپتىم مەن،
بۇ يىلقى يېڭى بىر تويۇڭنى تويلاپ!

تەبىئەت باغرىدىن ياغرىدى ئاۋاز،
ئۇنىڭدا كۆپ كۆيۈك، ھېسابى يوق ناز.
دۇتارنىڭ تارلىرى تىترىدى ھاللىق،
بارماقلار باغرىدا تىل تېپىپ جان باز.
قەيەردە ئېيتىسەن مۇقامىڭنى سەن،
تاغدىمۇ، باغدىمۇ، ئېيتقىنا، گۈلناز؟

ياپراقلار يايىرىدى يېنىپ يېشىل رەڭ،
يېشىل رەڭ باشلىدى مانا يېشىل جەڭ.
سۆيۈملۈك نەرسىدىن تەپچىدۇ سۆيگۈ،
سەندۈرسەن ئالەمنىڭ سۆيۈملۈكى ئەڭ.
نېمىلەر سىغمايدۇ سېنىڭ قوينۇڭغا،
بارمىدۇ

سېنىڭدەك

كۆڭلى-كۆكسى كەڭ؟!

يوقالغان مەنزىلگە بېرىپ قالدىم مەن،
ياشلىقىم گۈل تۇتتى، سۆيۈپ ئالدىم مەن.
چېچىغا گۈل قىسىپ ئۆتتى بىر لېۋەن،
ئەجەپكى، ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالدىم مەن.
تۇيغۇلار دۇنياسى ئاجايىپ دۇنيا،
شۇ دۇنيا، ئىچىدە ئۆيۈپ قالدىم مەن.

سۆزلەيدۇ دەرەخلەر،
سۆزلەيدۇ تاغ-تاش.
سۆزلەيدۇ كائىنات،

سۆزلەيدۇ قۇياش.

ئايلاندىم سەن بىلەن ئۇيۇل كەۋدەگە،
بۇ ئەمەس ھەرگىزمۇ كۆزۈڭنى بوياش.
ئەجەلدەك تېگىدۇ سېنىڭ ھىجراننىڭ،
سەن بىلەن ئۆمۈرلەر مەڭگۈ بىر تۇتاش.

قارايمەن ئالەمگە،

يەرۇ زېمىننىگە،

لېمۇلپ ئۇ گويا نۇرغا، گېمىنىگە،
ئاڭقىرىپ ئالغىنىم: ياشسۇن ھايات!
بىر قۇدرەت پارتلىدى ئاتەش تېنىمدە.
يارىمنىڭ باغرىكەن سېنىڭ باغرىڭمۇ،
پەرلەر نېمانچە كۆپتۈر سېنىڭدە؟!

ھەر دەمدە بىر پەرى كۈلۈپ ئۆتىدۇ،
ھەسەتلەر ھەس-ھەس بوپ ئۆلۈپ ئۆتىدۇ.
ھەسەتنى بىلمەيمىز ھامان ئىككىمىز،
ھەسەتسىز دىللارنى ئۇيۇق كۈتىدۇ.
خىسلەتلەر نېمانچە كۆپتۈر سېنىڭدە؟
بىر باقساڭ مېنىڭدە مېڭى پۈتىدۇ.

ھاياتقا ھېچقاچان يوق مېنىڭ تەركىم،
بولسىمۇ گەر كېتىش قىل سىغماس ئەركىم.
يىقىتتى ئالالماس جاپالار مېنى،
يىقىتسا يىقتار تاغلارنى بەلكىم.
چېگىلسە ۋەسلىڭىگە،
دېمەككى،

جەزمەن،
ئاشۇنداق قۇدرەتنىڭ ئىگىسى ھەر كىم.

ئاجايىپ ھېكمەتلەر ۋە سىلىمدە كەلكۈن،
ھېكمەتكە ئايلىنىپ بارماقتا ئەلكۈن.
يۈرەكنىڭ تېڭىنى ئېپ ماڭار دائىم،
ئىلىكىڭدە خۇشبوياغا كۆمۈلگەن ھەر كۈن.
چاقنىغان روھىيەت

كۈلگەن شوخ دۇنيا،

سېنىڭكى،

سېنىڭكى،

سېنىڭكى پۈتۈن!

كۈمۈش قار ئاستىدا ئۇخلاپ ياتىسەن،
چۈشلەرنىڭ ئىلىكىدە چېچەك ئاچىسەن.
ئاشىقتۇر چېچەكلەر چېچەككە مەڭگۈ،
زېمىندىن ئاسمانغا ئىپار چاپىسەن.
سەن دەۋرەپ كەلگەندە، مەنمۇ دەۋرىدىم،
يوقالغان ئىلھامنى ئۆزۈڭ تاپىسەن.

بىلىمەن، سۆيۈنۈش سەن بىر ھاياجان،
تەۋرەشتە قالغاندا تىترەپ تۇرار جان.
ئىشەنمەي قالدىم مەن قارا كۆزۈمگە،
ھالىمغا يەتكەيسەن ئالتۇن بويلۇق خان.
دالىدەك كەڭ ئېچىپ قۇچاقلارنى،
تۈپرىقىم كۈتمەكتە سېنى جانجان.

چاڭقىدى تىنىقلىق، تىنىق بولدى رام،
ۋەسلىڭگە باغلىنىپ بولدۇم مەن رام،
ئاجايىپ قۇچاقلار قىسماقتا مېنى،
تەپتى ۋە شولىسى تارام ۋە تارام،
تاپىنىم مېڭەمگە ئۆتكۈزمەكتە ئوت،
بۇ مېنىڭ ۋەتىنىم-يۇ مېنىڭ ئانام.

شۇ جادۇ كۆزلەردەك باقار ھەرزەررە،
ھەرزەررەك يۇمراندۇر، ھەرزەررەك بەررە.
ئارمانغا ئۇلاشتىم، ئۆزۈڭنى لېۋەن
رۇجەكتىن ئۆيۈمگە ئاتقان ھەر مەررە.
بىر قەترەك تامچىسا ياز يامغۇرىدەك،
ياز-يامغۇر تۇيغۇلار ئاشتى مىڭ كەررە.

تاغلىرىم، باغلىرىم، ئىدىرۇ قىرىم،
دېيىشتى بىر سېنى دىلدارۇپىرىم.
دىلدارىم دىل بېرەر، پىرچۇ؟ پىر مەدەت،
مەيىن بىر قەدەمدە قىلىدېك بىر ئىرىم.
كۆڭلىگە مۇز تۆككەن بىراۋلارمۇ بار،
ۋە لېكىن ئۆزۈڭسەن مەڭگۈلۈك سىرىم.

مەن سېنى تەلمۈرۈپ كۈتتۈم ئىنتىزار،
كۈتتىمۇ، ئاخىرى كۆرسەتتىڭ دىدار.
كۈتۈشنىڭ ئۆزىمۇ بىر سۆيگۈ جەزمەن،
سۆيگۈسىز ئادەملەر كۈتۈلمەس زىنھار.
قارلاردىن، چاپقۇندىن سورىدىم سېنى،
بۇ تەشنا قەلبىمنى قىلىپ مەن ئىزھار.

سۈيۈنچە سورىدىم ياردىن ئالدىراپ،
بىتاقەت يۈرىكىم كەتتى قالتىراپ.
ئۆزۈڭدەك كەپتىغۇ دېدىم ئۆزۈڭنى،
يۇلتۇزدەك جىمىرلاپ، ئايدەك يالتىراپ.
كۆڭۈلنى كۆيدۈرۈپ ئۆتتى كۆپ كۈيلەر،
گاھىدا چاراسلاپ، گاھى شالدىراپ.

شەپقەتنى كۆرگەندە سېنى ئەسلىدىم،
مەن سېنى شەپقەتنىڭ باغرى بەس، دېدىم.
قوزىدا ئۇچراشتىم سەن بىلەن خۇشال،
ئەسەبىي ھېسلاردىن تەستە پەسلىدىم.
ئالتۇن باش بولۇشتى ھالال نوتىلار،
ھارىمىن ئايىماي كەسكىن كەسلىدىم.

يېتىسەن ھاياتقا سوئال ياغدۇرۇپ،
ھەممىگە ھەمىشە نەزەر ئاغدۇرۇپ.
ئۈنچىگە كۆمۈسەن زېمىننى تامام،
توڭ قاپاق بۇلۇتنى قىشتىن تاندۇرۇپ.
جىلۋىلەر تۆكمەكتە مەلىكە ئاپتاپ،
قانمىغان بۇرجەكنى نۇرغا قاندۇرۇپ.

كۈمۈش قار ئاستىدا ئۇخلاپ ياتىسەن،
چۈشلەرنىڭ ئىلكىدە چېچەك ئاتىسەن.
چۈشلەرنى چىشىمغا چىشلەتكەن پېتى،
چۈشلەردەك مەنزىلگە مېنى چاتىسەن.
ئىلھامىم يوقالغان سېنىڭ قولۇڭدا،
مەن ئەمەس، ئۇنى سەن، ئۆزۈڭ تاپىسەن.

ۋىسالىنى تىلەيدۇ تىنماستىن سەندەم،
ناۋاسى مۇقامدۇر، ناۋاسى ئەجەم
يارىغا تەققاسلار ئۆزىنى ھامان،
قانتى، پەرۋازى، كۆكى مۇجەسسەم.
تارتۇققا ئاپىراي يارىمغا سېنى،
ئۆيىگە بارغاندا مېھمانغا مەن ھەم.

سەن باردا بولمايدۇ مېنىڭ قەدەم دال،
تۇلپارم يەلپۈتەر سەپەرگە دەپ يال.
تۈمەن گۈل چاقىرار دېيىشىپ: مېنى
گۈلخۇمار ئىكەنسەن، قېنى، مېنى ئال.
خۇش پۇراق ئىكەنغۇ گۈللەرنىڭ رەشىكى،
تالاشتا قالدەم مەن ئاجايىپ بىر ھال.

مىجەزىم سەن كەبى، نىيىتىممۇ ئاق،
تالاشقا سال ئۇنى، سەن كۆزۈڭدە باق.
سېناقتىن ئۆتىدۇ ئۇ چوقۇم ئالىي،
كۆزى يوق قىياسلار جاندىن توپار جاق.
قولۇڭنى سېلىپ كۆر يۈرىكىمگە سەن،
قولۇڭغا چىقىدۇ بۇ ئانا تۇپراق!

1990-يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى

بەئىنە رەھىتلىك نىستىنك رەھىتلىك
بەئىنە رەھىتلىك نىستىنك رەھىتلىك
بەئىنە رەھىتلىك نىستىنك رەھىتلىك

ئۇنتۇش

چۆمۈلسەم بولارمۇ كۆز ياشلىرىڭغا،
ئۇ بولدى يېيىلىپ ياتقان بىر دېڭىز.
قونايمۇ بەخت بوپ ئاق ياشلىرىڭغا،
بەختتەك بىباھا ھەسرەتلىك ئەي قىز.

چىمەنلەر ئىچىدە شولاقوغلىشىپ،
قۇياشقا قۇياشتەك باقار ئىدىك شاد.
تۇراتتى باغرىڭدا گۈللەر چوغلنىپ،
لگىرىمەن بويىقلار كۆزلىرىڭە يات.

ئۆرەتتى چېچىڭنى ئۆلچەپ قىرىق تال،
ھەر تاڭدا ھۇر قىزلار قوللىرى يىپەك.
كۆڭۈللەر كىر بىلمەس ئېرىپ تۇرغان بال،
مەڭىزلەر قىپقىزىل قات يارغان چېچەك.

كۈنلەرمۇ، تۈنلەرمۇ سۆيگۈلۈك ئىدى،
جەننەتكە تۇتاشقان سەن يۈرگەن جىم يول.
ھەممىسى بىر سېنىڭ غېمىڭنى يېدى،
ئۇلارغا سىلكىدىڭ، سىلكىمىدىڭ قول.

ئۇچماقنى ئىستىدىڭ ھۆر بولماق ئۈچۈن،
قانىتىم بارمۇ-يوق دېمەستىن تېخى.
يۇلتۇزۇڭ ئوت ئىدى، تەلىپىڭ پۈتۈن،
ئۆزىڭگە تاش قىسمەت بىر ساڭا سېخى.

تۈيدۇرماي ئاستىرتىن قىلاتتۇق ھەۋەس،
 ئامىتىڭ، ھۆسنوڭگە ھەممىمىز دائىم،
 گۈللەرنىڭ ھىدىدىن ئالاتتۇق نەپەس،
 سۈبھىدەك، شەپەقتەك كۈلسەڭ مۇلايىم.

ئۇنتۇلدى قايغۇلار، ھەسرەت بولدى دال،
 ئۈرۈمچى «كۆز ياشقا ئىشەنمەس» ئەمدى.
 چاچلىرىڭ ئۆرۈلدى يەنە قىرىق تال،
 قۇدرەتكە ئايلاندى ئايرىلىش دەردى.

چۆمۈلسەم بولارمۇ كۆز ياشلىرىڭغا،
 قونايمۇ بەخت بوپ ئاق ياشلىرىڭغا.

1990-يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

گۈلى رەنا

! مەن سىزنى كۆرۈپ بىر چاغلارنى ئەسلىدىم،

قالغان ئەمدى ئۇپۇقتىمۇ كۆرۈنمەي،

ئىززىتىڭىز تېپىلغانمۇ ئالەمدە،

رەنا ئوڭ كەلىمىگەن بۇ تەلەپكە نېمە دەي؟

سەرلىرى كۆپ يىگىت ئەمدى ئۇ چاغدا،

سەرداش ئىزدەپ تەلمۈرەتتىم كۆزلەرگە.

چاۋام چىتقا يېيىلاتتى بىر دەمدە،

رەنا بېرىشنى بىلىمىگەچكە سۆزلەرگە.

ياقا تۇتۇپ تالقا قالاتتىم تېڭىرقاپ،

ئاللا ئىگەم ياراتقان بۇ قۇللارغا.

تالقا قالاتتىم سەزگۈلەرنى ئۆلتۈرگەن

دۇنيامىزنى ياراتقان بۇ ئۇللار^①غا.

ئاچچىق ھەسرەت يۇتۇپ تۈندىن تاغغىچە،

ئىگەك تۇتۇپ ئۆلتۈراتتىم پەرىشان.

تېلىماتتىن بىر ھەسرەتداش ئىزدەيتتىم،

نۇر ئورنىغا قۇچاقلايتتى قەھرىتان.

① مەكسىم گوركىنىڭ «ئادەم-دۇنيانىڭ ئۆلى» دېگەن سۆزى كۆزدە تۇتىلىدۇ.

ۋەھىمىلەر ھەمراھ بولغان ياشلىقىم،
ئوتتى مىسكىن،

قايتالمايدۇ كەينىگە.

نېمىشقىمۇ ئۇچراشمىدۇق ئىككىمىز،
دەھشەت سېلىپ ياۋۇز يىللار پەيلىگە!

نېمىشقىمۇ ئۇچراشمىدۇق ئىككىمىز،
زاڭلىق قىلىپ ۋاپا بىلمەس قىسمەتنى.

كۆرۈپ قويسا بولاتتىمۇ بۇ دۇنيا،
ئىنساندىكى پارلاپ تۇرغان خىسلەتنى...

گۆھەرلەرنى چاپامتىڭىز دىللارغا،
شۇنچە گۆھەر قەلبىڭىزدە بولمىسا.
شوليلارنى ئۆلەشتۈرمەس ئىدىڭىز،
يۈرىكىڭىز شوليلارغا تولمىسا.

چىلبۇرىلىك - يىپەڭلىشىپ سىلر ساتقان،
ئايلاندۇرۇش ئاپئاق يۈزنى سىياھقا.

دوستلار سىرى قەلبىڭىزدە قىز تېخى،
ئوخشىتىمەن سىزنى ياقۇت قىياغا!

ئىز گۈلىكلا ئۆز گەرتىدۇ جاھاننى،
ئۆز گەرمەكتە مېنىڭمۇ دىل جاھانم.

نېمىشقىمۇ ئۇچراشمىدۇق ئىككىمىز؟
قالدى تەشنا، قالدى تەشنا ئارمانم.

تار يوللارنى كېڭەيتەتتۇق ئىككىمىز،
زەخمەتلەرنى كېمەيتەتتۇق ئىككىمىز.
كىمنىڭ كۆڭلى ھەسرەتلەردىن قاراپسا،
مېھرىلەردىن ئاقارتاتتۇق ئىككىمىز.

قەلبىمىزدە دوستلار قەلبىن ساقلايتتۇق،
يامان كۈندە تۆھمەتلەردىن ئاقلايتتۇق.
جېنىمىزنى تىكىپ قويۇپ تىترىمەي،
ئەجەل باسقان ھەقىقەتنى ياقلايتتۇق. . .

يۇلتۇزلارنى ئۇزۇپ ئېلىپ ئاسماندىن،
ھېكمەتلەرنى ئۇزۇپ ئېلىپ داستاندىن؛
تارىتاتتۇق دىلكەشلەرنىڭ بەرىگە،
تارىتاتتۇق، تارىتاتتۇق ھەممىگە؟

قارا داغلىق سايىلەرنى يورۇتۇپ،
چەك قويايتتۇق رەزىللەرنىڭ ھەددىگە!
تەڭرىتاغدىن تاڭ نۇرىنى سوراپ ئېپ،
تون ياپاتتۇق ياخشىلارنىڭ قەددىگە!

ئوغا يېگەن ئۇدۇملارغا باش ئەگمەي،
كەلمەكتىمىز غۇرۇر تۆكۈپ ھاياتقا!
بويىڭىزدا تاغلار كەبى جاسارەت،
تەڭ كېلىسىز، سىزلا پەقەت ماماتقا!

نۇردىن پۈتۈپ قامىتىڭىز

چۈش كۆردۈم

بىرلا ئەمەس، شۇ سۈپەتتە

ئۈچ كۆردۈم.

نېمە ئىكەن بىشارىتى بۇ چۈشنىڭ؟

گۈلىنرەنا، سىزدە گۈلدەك كۈچ كۆردۈم.

نېمىشقىمۇ ئۇچراشمىدۇق ئىككىمىز؟

(تەقدىردىكى تەتۈرلۈكنى بىلىمىز.)

كەچ بولسىمۇ، ياخشى كۈندە ئۇچراشتۇق،

ياخشىلىقتى مەڭگۈ تەڭرى بىلىمىز.

1990-يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى

یپڻي ڪوٺ قه سندنسي

جامالىڭدەك يورىدى بىر كۈن،
جامالىڭدەك ئۆتسىكەن تامام.
نۇر ۋەسلىدە بولمايدۇ تۈتۈن،
چاقناپ تۇرار مەڭگۈ بۇ كالام.
يېڭى كۈندە سەن يېڭى، پۈتۈن،
نۇرلىرىڭنى قويمەن تالام.

قەدەملىرىڭ ئاستا، خىرامان،
ئۆزلىرىڭدا يېڭى مەنە بار.
كۆزلىرىڭگە باقتىم بىئامان،
لەۋلىرىڭدە يېڭى رەنا بار.
دىلنى چولغار يېڭى ھاياجان،
يېڭى كۈنگە ھەمدۇ-سانا بار.

قایتلانیاس ھەتتاکى بىر دەم،
يىغلاپ تۇرۇپ، خوش دەيمىز ئاڭا.
بىر دەمگىمۇ ئەسر مۇجەسسەم،
ئوخشاپ كەتتى ئەجەپمۇ ساڭا.
بىر نىگاھىڭنىڭ كېسەلگە ئەم،
نېسىپ بولماي كەلمەكتە ماڭا.

سۆيگەن دىلنىڭ مېڭىرى نازى بار ،
يېڭى كۈننىڭ مېڭىرى قارارى .

دېلبەرلەرنىڭ دېلبەر سازى بار،
كارۋانلارنىڭ ئاستىدا نارى.
زىمىستاننىڭ جەننەت يازى بار،
كۈي تۆكىدۇ يۈرەكنىڭ تارى.

ھەسرەتلەرگە نەدىكى نۆۋەت،
ئۆسەكلەرگە قىلسۇن كىم پىسەن.
يېڭى كۈنۈڭ، يېڭى مۇھەببەت،
يېڭى كۈندە بولغايىسەن ئېسەن.
ئاچچىق يۇتما ھاياتتا پەقەت،
غالىپلاردىن بولمەن دېسەڭ.

خوپ ئۇزۇندۇر ۋىسالىدىن ھىجران،
ئەقىدەڭنى چېكىپ كۆرىدۇ.
تاغدەك چىدام يارىتار ۋىجدان،
جاپالارنى ئۆرۈپ-چۆرىدۇ.
ئاشىق بولساڭ، چەكمىگىن پىغان،
ۋايسايشلاردىن سۆيگۈ ئۆلىدۇ.

جۇشقۇن، خۇشال ياشا، ئەي جانان،
غەم قوندۇرما ھەرگىزمۇ ئەسكە.
ھەممە نەرسە يېڭىدۇر ھامان،
تەلقىن قىلىپ كۆرەيلى بەسكە.
بۇ كېسىممىم گەر چىقسا يالغان،
مەيلى مېنى يىگىت ئەمەس، دە!

چىمەنلەردە نازۇك گۈللەر بار،
ھېلى مەندىن سورىدى سېنى.

گۈل سورغان ئادەم بەختىيار،
پەرى ھېسلارغا ئورنىدى مېنى.
گۈلگە تولغان بۇ ئانا دىيار،
ئىپار ھىدلار تۇرىدى مېنى.

قاشلىرىڭنى دوراپ ھىلال ئاي،
كۆك يۈزىگە ئەگىم قالدۇ.
يۇلتۇز ئېچىپ ساڭا خوش چىراي،
ئاقىتى ئوقتەك، مەيىن تارالدى.
قارا رەڭگە قارىچۇقۇڭدەك باي،
ئەجەپ ئېسىل كېچە يارالدى.

مازىقىڭغا قالىمەن گاھى،
گاھ بولىمەن مېھرىڭ بىلەن مەست.
كېسىم كەسكەن سۆيگۈ ئىلاھى،
چىدىماسلار چىن ئاشىق ئەمەس.
ئائىلا، بىزنىڭ ئىشىق دەرگاھى،
راھەت ئەمەس، ئازاپقا پەۋەس.

ئازاپ بىلەن يۈرسەممۇ كۆپ چاغ،
جۇشقۇن كۈيلەر كۈيلەيمەن دائىم.
يۈرىكىمدە يوقتۇر زەررە داغ،
قورقۇتالماي قىيامەت قايتىم.
يۆلەنگىنىم ۋاپا-ئېگىز تاغ،
تاغ يانسىمۇ، يانمايدۇ رايىم.

ئەقىدىسىز ياشىماق ئوڭاي،
قوشۇلسەن خەسكە تىز پۈكۈپ.

دەيسەن ياۋغا قولۇڭغا قوناي ،
ھەم كېتىسەن پانتاققا چۆكۈپ .
دەيسەن ياۋغا سۆزۈڭگە ئۇناي ،
ۋە ياشايسەن يۈزۈڭنى تۆكۈپ .

تۇيغۇلاردىن ئىزدەيسەن جەۋھەر ،
جەۋھەرلەردىن بوپقالسەن لال .
ئىزگۈلۈكلەر كۆپتۇر نەقەدەر ،
پارلاق ، چەكسىز ، چىرايلىق ، ھالال ،
رەزىللىكلەر كېزەر دەر بەدەر ،
ئەمما دىلنى قىلالماس مالال .

ئارمىنىڭغا يەتمەكچى بولساڭ ،
ئۆز يولۇڭنى بەرمە ھېچكىمگە .
كامالەتكە تولۇن بوپ تولساڭ ،
بۇ جاھاندا بىرلا مەن دېمە .
جۇدۇن تەگسە ، بىر مەھەل سولساڭ ،
كۈز كەلدى دەپ زىنھار غەم يېمە .

خىياللارغا باي بولۇپ ئۆتتۈم ،
مىكىرلەرگە تەبىئىي گاداي .
ھېكمەتلەرگە مەيلىمچە چۆكتۈم ،
ھېكمەتلەرگە تۇغۇمنى قاداي .
يېڭى كۈنگە سۆيگۈمنى تۆكتۈم ،
يان ، يېڭى كۈن ،
مەنمۇ ھەم ياناي !

1991-يىل 19-مارت، ئۈرۈمچى

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە...

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە يېزىقلار بار، بىز كىتاب،

يېزىقلارنى پەقەتلا بىز ئىككىمىز بىلىمىز. لېكىن

يېزىقلاردا سۆيگۈ بار، يېزىقلاردا بار ئاپتاپ،

ئۇندا پەرى، ئۇندا گۈل، تەنھا بىزنىڭ خىلىمىز. رەھبەر

تولۇن ئاينىڭ يۈزىدە يېزىقلار بار، بىز كىتاب،

يېزىقلارنى پەقەتلا بىز ئىككىمىز بىلىمىز. ئالدىنقى

يېزىقلاردا تۇرىدۇ ئالەم چاقناپ، نۇر چاقناپ،

ھاياتتىكى يوللاردا بىزمۇ چاقناپ كېلىمىز. رەھبەر

دەۋر قىلىپ تولۇن ئاي كۆك ئاسماننى ھەر سۆيسە،

يېزىقلارنى ئوقۇيمىز ھاياجانلار ئىچىدە.

ھايات دىگەن ھاياجان، ھاياجانلار كۆپ بۆسە،

ئايدا يازدۇق سىرلارنى ھاياجانلىق كېچىدە.

شىلدىرلايدۇ جىگدىلەر، شىلدىرلايدۇ ھېكمەت بار،

يېنىۋاتقان كۆزلەرنى كۆر دېيىشەر يۇلتۇزغا.

جۈپلەشكەن لەۋ جۈپ قەدەھ، رەڭگى مىسلى بىر ئانار،

بوستان چاچلار قاپقارا، دەھشەت سالار قۇندۇزغا.

بالىلىقتەك بىباھا، يۇمران، پاكىز تۇيغۇلار،

مەڭگۈ پارلاق مەنزىلنى تەييارلىغان بىر قەدەم.

ئوتتەك يانغان تالاي تۈن، ئۆچكەن تالاي ئۇيقۇلار،

قەسەمىسمان ھەر بىر سۆز، ئەسىرىسمان ھەر بىر دەم.

كۆزنەكلەردىن ئاققان نۇر نەشتەر كەبى قاراشلاپ،
ئاياغلاشماس ئۆرتىنىش، يۈرەك ئۆزى ئوت گويا.
رەشك دېگەن سۆيگۈدۇر، سۆيگۈدە يوق ئاراشلار،
سۆيگۈ چىققان كوچىنىڭ پەقەت ئۆزى بىرە دۇنيا.

شەپەق سېنىڭ، كۈن سېنىڭ، شولا سېنىڭ، تالغ سېنىڭ،
كۈندۈز سېنىڭ دېيىشىپ يورۇقلۇقنى بۆلۈشەر.

ئازغۇن بولۇپ كور ئامەت كەلسە، ئاپەت دەپ مېنىڭ،
بىر-بىرىنىڭ يولىدا جان بېرىشلەر، ئۆلۈشلەر.

دەۋرەپ تۇرغان ۋۇجۇتقا بار شادلىقتىن تۇغۇلغان
چۈشتەك گۈزەل تىلىسمات، ئايدەك نۇرلۇق بۇتىناشلار.
بىر زەررە شان باققاندا مىڭ زەررىگە بوغۇلغان،
چەكسىز كەتكەن سۆيۈنۈش، چەكسىز كەتكەن قۇتلاشلار.

قوۋناق، ئىجىل ئۆتكەن كۈن خاسىيەتلىك ھاياتتا،
دىل ئەمرىنى تۆككەن شاد دىل يىلتىزلىق جۈپ كۆزلەر.
كۆزلەر سۆيگۈ سۆزلىگەن، قول ئورنىدا قانات بار،
تۈگىمىگەن خۇشاللىق، تۈگىمىگەن كۆپ سۆزلەر.

بىر-بىرىگە ئىنتىلگەن تاللا-تاللا نۇرلاردەك،
ئىنتىلىشىپ، زارىقىپ، تەلمۈرۈشۈپ ئۆتۈشلەر.
ھېسسىز قاتقان تۈمەن يىل قورغانبېشى، تۇرلاردەك،
بەلگە قىلغان يەرلەردە دەردى شېرىن كۈتۈشلەر.

ئانا قۇياش باغرىدىن جان ئالغاندەك جاندارلار،
بىر-بىرىدىن ئۆز ئارا نۇر-ھارارەت ئېلىشلار.
يول بىر غولاچ، ئۆزىتىش مىڭ غولاچتۇر ساندارلار،
دېرىزىنىڭ ئالدىدا خەيرلىشىپ قېلىشلار.

زەھەر يۇتۇپ نامەردىن ھارام بولسا ھالال ئىش،
يۈرەك سېلىپ يۈرەككە ياندا مەزمۇت تۇرۇشلار.
ئىپار يەللەر ئېسىشكەن باھار بولغان قارا قىش،
گۈلدەك يېنىپ چاراسلاپ تولۇن ئايدەك تولۇشلار.

تاڭ پەيتىدە كۆرگەن چۈش، مەستخۇشلۇقتا كەلگەن ئوي،
ھىجران تۈنى چالغان كۈي، ۋىسال تۈنى ماڭغان يول.
نىگاھلارنىڭ قېتىدا پەي بوپ قاتقان چۇيۇن بوي،
جەننەت قۇچاق ئىچىدە كۆككە يەتكەن قىسقا قول.

يىراق تۇرسۇن پەرىشتەڭ، يىراق تۇرسۇن ئاسمانلار،
چالغىتالماس ھېچ نەرسە بىر تىلىسىمدىن ئويلارنى.
بىر تىلىسىمنى كۈيلەيدۇ مەندە جىمى داستانلار،
بىر كۈلكەمدىن تاپىسەن مىڭ كېچىلىك توپلارنى.

دېگەن پارلاق دەستۇرلار ۋە ئۇلارنى ئۇلۇغلاش،
تىلەش مەڭگۈ بىتىنىم يۈرەكلەرگە سۈزۈك قان.
ئەقىلدىكى ئىش-ئەمەل كەمتۈكلەرنى تولۇقلاش،
سۆيگۈ مەڭگۈ ھاكىم بول، بېچىرىم بول ئەي ئىنسان.

1991-يىلى 19-ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

قۇياشتىكى سادالار

قاپلاپ تۇرار ئالەمنى قۇياشتىكى سادالار،
ئاڭلاپ تۇردۇم ئۇلارنى قەلبىم بىلەن ھەر دائىم.
ئاڭلىيالماس ئۇلارنى ئۆزى بىلەن ئادالار،
(ئادەم بىلەن شەيتاننى تەڭ ياراتقان خۇدايىم.)

قەدەم باسسام يوللارغا نۇرلار بىلەن كېڭەشتىم،
زۇۋان سۈرسەم ھەر جايدا يۈرىكىمنى كەڭ ئاچتىم.
ياپراق كۆرسەم سارغايغان كۈز بولماستىن، تۈگەشتىم،
يامغۇر قويسا چۆلگە كۆك، مەن مېھرىمدىن سۇ چاچتىم.

ئاق روماللىق ئانىلار سۆيگۈ ئالدى مېنىڭدىن،
مۇڭ ھەسرەتى تاشلىدى تاپنىمغا مېڭ ئېڭىز.
ئۇلار ماڭغان يوللارنى خىزىر يولى دەۋەرگىن،
قاراپ تۇرسام كەينىدىن، قالدى كۆزدە بىر دېڭىز.

يالتىرىغان يالغان رەڭ تارتالمىدى مەيلىمنى،
سەرراپلارنىڭ يېنىدا چوققىلاردەك ئېگىز مەن.
سولدۇرالماس ھېچكىممۇ چېكەمدىكى لەيلىمنى،
مۇشەققەتلەر تاش بولسا، مەن بىر ئالماس بىگىزمەن.

ۋايسىمايمەن ھەرگىزمۇ تاش بېغىركەن قىسمەت دەپ،
كەچمىشلەر ۋە ئەتمىشلەر ئۆتۈلۈشقا كېسىلگەن.
تارمۇشمەن ئۈزۈلمەس، ھەيران قالغىن، چىڭ ئەجەپ،
ھايات دېگەن ھېكمەتنىڭ قوللىرىدا ئېشىلگەن.

قىلىدىن قېيىق كەتسەم گەر سادا تىلغا كىرىدۇ،
 چاقماق چېقىپ مېڭەمدە، تەن ياندۇ بەش بەتتەر.
 قانغا سىڭگەن خۇيۇمنى قۇياش تامام بىلىدۇ،
 بىر خاتانىڭ ئازابى روھىم ئۈچۈن مېڭا زەھەر.
 ئات مىنگەنگە ھەسەت يوق، قالسام يولدا پىيادە،
 ئادىمايمەن تاش ئالسام، خەق ئالغاندا جاۋاھىر.
 كۆپ بولسىمۇ رەنجىشلەر، خوشاللىقىم زىيادە،
 خەققە باققان ئامەتلەر باقمىسىمۇ ماڭا بىر.
 بەخت ئالدىم ھودۇقماي، پارلاق بەخت بار يەردىن،
 چاقناپ ئۆتتى ھاياتتا ھەر بىر ئەسنا، ھەر بىر دەم.
 ئاپەت دېگەن قورقىدۇ بەختى پارلاق مەرد ئەردىن،
 ۋۇجۇدىغا بىر ئەرنىڭ مېڭا دەريا نۇر مۇجەسسەم.
 ئۆتەك يېنىپ، لاۋۇلداپ، نۇردەك پارلاق ئۆتمەن،
 يېنىش، پارلاش، لاۋۇلداش ئەسلى مېنىڭ ئەقىدەم.
 ھەر ئۆي ئۈچۈن ھەمىشە شۈۋە قەدىر كۈتمەن،
 بۇ نىيەتتىن بەزگەن چاغ - مېنىڭ ئەجەل دەقىقىم.
 ئەتتىن چىققان ئەجىرلەر بەدەلىسىز ھەم مېنەتسىز،
 كەۋسەر بېرىپ تەشناغا ئۆتتۈپ قالدىم شۇ ھامان.
 بەرگىنىنى دادلىغان ئىككى ئالەم قىممەتسىز،
 جەننەت بولسا بولىدۇ مۇشۇ روھتىن بۇ جاھان.

پۇتاقلىرىنى يىرمىدىم دەرەخلىكتىن ئۆتكەندە،
 غۇنچىلارنى ئۈزمىدىم چىمەنلىككە كىرگەندە.

ئەگەشمىدىم ئۆزىگە ئۆزگىلەرنى سۆككەندە،
(شادلىق بىلەن ئىزگۈلۈك ئەلمىساقتىن بىر ئىدە)

يۇمران بىخىلار كۆرسەتتى بىر ئۇپۇقنى كۆزۈمگە،
قەترە سۇدا ئوينايدۇ ئالەمشۇمۇل شوللار.
چاڭ يۇقمايدۇ ھەرگىزمۇ ئەسلى ئېسىل ئۆزۈمگە،
ئالغىنىغا ئەقلىمنى ئالالمايدۇ لوللار.

جىلتە ئاسقان بىر سەبىي يورۇپ كەتكەن بىر دۇنيا،
يۇمران قەدەم بۈگۈننى ئەتىلەرگە چاتىدۇ.
يۇمران قەلپ خىسلىتى پەرۋاز قىلغان قۇش گويا،
ئۇنىڭ كېيىك كۆزىدە كۆپ مەنىلەر ياتىدۇ.

جان تەسەددۇق ئەيلىگەن جاندىن ئارتۇق جانان بار،
چەكسىز قۇدرەت يارىتار ئېڭىمدىكى ۋاپالارغا.
ئۇنىڭ سۆيگۈ كۆكلىمى مەڭگۈ كۆرمەس مانان-قار،
يىغلاپ ئۆتەر ئىشكىتىن قارا چىراي چاپالار.

بېجىرىمدۇر يۈرەكلەر، بېجىرىمدۇر ھايات ھەم،
بۇ ھېكمەتنى بىلمەيدۇ ئار-نومۇسقا گادالار.
تاغ بالقىتقان ھارارەت ۋۇجۇدۇمغا بولغان جەم،
ئايىرلىمايدۇ قۇلاقتىن قۇياشتىكى سادالار.

1991-يىلى 10-دېكابىر، ئۈرۈمچى

تەبىئەت رەزىنىسى، ئىككىنچى رەزىنىسى

نەمىش، رەزىنىسى، ئىككىنچى رەزىنىسى

ھايات، سۆيگۈ، تەبىئەت، تۇپراق

نەمىش، رەزىنىسى، ئىككىنچى رەزىنىسى

1

نەمىش، رەزىنىسى، ئىككىنچى رەزىنىسى

دان ئۆلمەي چاچرىشىپ كۆز تارتمايدۇ بىخ،

جان ئۆلمەي، دۇنياغا كۈلۈپ كەلمەس جان.

بەدەلسىز كۆكرىش، غايىۋى ئىش،

بىر زەررە ئىزگۈلۈك، بىر زەررە ئىمان.

ھېسابسىز تىنىقنىڭ سانى بار بىراق،

ئاخىرى بىر تىنىقتا ئۆچەرمىز جەزمەن.

ھايات بۇ دىلدارلار پەرلىگەن چىراغ،

يورۇقى ئالەمنى بىسوراق كەزگەن.

بىر پۈتۈن سەييارە ھەر بىر دەققە،

بىرنى بىرىدە كۈتمەيدۇ زىنھار.

مۆھۈرۈم چۈشسىلا ئۇ بىر ۋەسىقە،

كىملىكىم ھەر كىمگە بولىدۇ ئىزھار.

ئالدىراپ كەلمىدىم بەلكى دۇنياغا،

ئالدىراپ كەتمەيمەن دۇنيادىن ئۆزۈم.

ئايلاندىم نۇرنى دەپ بۇلىۋالغۇغا،

زۇلمەتكە يۈزلەنسەم يۈمۈلماس كۆزۈم.

ئاللىكم بولمىدىڭ، قېنى كارامەت؟
دەپ مېنى سۆكمىگىن بايقۇش دانىشمەن
ئانامغا ئوغۇلمەن، ئېلىمگە ئامەت،
ئىزىمدا چاقنايدۇ نازۇك بىر چىمەن.

ھاياتنى سۆيىمىز شۇنداق بۇ ھامان،
سۆيگۈسىز يوق بولۇر ۋە لېكىن ھايات.
ھايات بار، سۆيگۈبار جىسمىمدا ئامان،
دېمەك، مەن يېتىشتىم ھەممىگە ھەيۋات.

2

باغرىڭنى مەن چەكسىز بىر دۇنيا دېدىم،
سەن ئۈچۈن مەنمۇ ھەم بىر دۇنيا ئىدىم.
باقىمۇ، پانىيىمۇ بۇ قوش دۇنيا دەپ،
تىنىدىم ئەتىنىڭ غېمىنى يېدىم.

كۆزۈڭنى نۇر تامغان بىر ئاسمان دېدىم،
ئاسمانغا تەلمۈرگەن بىر ئاسمان ئىدىم.
بۇلۇتسىز بولارمۇ ئىككى ئاسمان دەپ،
ئىشەنچ؟ ياق، گۇماننىڭ تېنىنى يېدىم.

خۇلقۇڭنى بال ئاققان بىر جەننەت دېدىم،
جەننەتكە ئەل بولغان بىر جەننەت ئىدىم.
قەيەردە قوشنىسەن قوش جەننەتنى دەپ،
ياراتقان ئىگەمنىڭ جېنىنى يېدىم.

مېھرىڭنى مەڭگۈلۈك تىلىسمات دەيدىم،
ئۇنىڭچۈن مەنمۇ ھەم تىلىسمات ئىدىم.
بىر بولۇپ قالسا دەپ ئىككى تىلىسمات،
تىلىدىم، جېنىمنىڭ تېڭىنى يېدىم.

سۆيگۈڭنى لەڭ ئۇرغان بىر دېڭىز دەيدىم،
سۆيگۈمدە مەنمۇ ھەم بىر دېڭىز ئىدىم.
قۇيۇلغان بىر دېڭىز بىر دېڭىزغا دەپ،
پۇچۇلدۇم، ئەقلىمنىڭ دېنىنى يېدىم.

قاچقانى، قوغلايمىز ئۇشبۇ دۇنيادا،
يېتىشسەك تاشلايمىز، ئارمان-قىيادا.
دېڭىزنىڭ لېۋىگە قويغاندا ئاياغ،

قاراپمۇ قويمايمىز، بىر چاغلار چۆلدە،
بەرگىدە سۇ بەرگەن مىسكىن گىياھقا.

تەبىئەت قوينىدىن چىقتىم ئايرىلىپ،
قاراپمۇ قويمىدىم ئاڭا قايرىلىپ.

بېشىمغا چىقتى زەپ مۇشۇ تۈز كورلۇق،
ئالدىغا باردىمەن يەنە ئايلىنىپ.

جېنىمنى ئېپبەردى ئارچا بەرگىدىن،
ياشاشقا مەن يەنە كەتتىم سايلىنىپ.

چۇقاي ۋە تاشلاردىن ئۇپرىغان كەتمەن،
 بېجىرىم بولدى خۇي، كەتتى ئايلىنىپ
 بىر يىپ بار ئاردا، بىر ئىلاھى يىپ،
 ئۆز ئارا قالغانىز مەھكەم باغلىنىپ.
 بىلىمدىم بەزىدە بۇ يىپ سېھرىنى،
 بۇ غاپىل يۈرىكىم كەتتى داغلىنىپ
 تاش ئاتتىم ئۇنىڭغا تۇتقاندا سەۋدا،
 تەلۋىلەر سېپىگە مەرگەن تاللىنىپ.
 يېڭىلىپ بىر ئاتقان شۇ تېشىم ئۈچۈن،
 ئىشلىدىم ئۇنىڭغا مىڭ يىل ياللىنىپ
 شائىرنىڭ كۆڭلىدىن زىل ئۇنىڭ كۆڭلى،
 بىر تال خەس تۇرىدۇ مىڭ كۈن ساقلىنىپ.
 قىساسى بەر ھەقتۇر قىغىر قەدەمنىڭ،
 گۇناھتىن كەتمەيسەن ھەقسىز ئاقلىنىپ.

ئاجايىپ كۈيلەرنى ئىلغاپ ئالسەن،
 تۇرغاندا ھەمىشە ئۇنى يادلىنىپ.
 باغرىڭنى باغرىغا ياقىنلا قېنى،
 كېتىسەن قۇياشقا دەرھال ئاتلىنىپ.

شۇ تاپتا قۇلاققا دېدى بىر سادا:
 - پەرىشان بولمىغىن يەنە داتلىنىپ.

تەبىئەت خۇدامۇ، ئانىمۇ، قىزمۇ،
بەرگىنىم بىر ئىدى ياندى قاتلىنىپ.

4

يار ئاتلاندى، مەن قالدىم تەنھا،
يەل ئاتلاندى، سەن قالدىڭ ئۆزۈڭ.
سېنىڭ ئۈچۈن ئۆلىمەن دېسەم،
بۇ گېپىمنى تەن ئالدىڭ ئۆزۈڭ.

ئىشقىڭ يامان ئەجەپمۇ سېنىڭ،
بېسىلمايدۇ بىر دەم ئوتلىرىڭ.
(شاھ بولمەن دېسەڭلار ئەگەر،
چىڭ دەسسەڭلار ئۇنى دوستلىرىم.)

چېچەكلەيمەن ھامان ھەر كۈنى،
باسار مېنى سۆيگۈ كەلكۈنى.
تاڭدىن كۆرەر روھىمنى پاكىز،
بۇ زېمىننىڭ زۇغۇي ئەلكۈنى.

سەن ئېرۇرسەن سولماس يىلتىزىم،
سەن ئېرۇرسەن چاقناق يۇلتۇزۇم.
كېچىلەرنى بىلىمدىم زادى،
سەن ئېرۇرسەن ئاپئاق كۈندۈزۈم.

پىچىرلىشىپ ياتمايمىز دىلدار،
قېنىمىزغا پاتمايمىز دىل نار.

گەر بولسىمۇ خۇدا ئالارمەن،
بىر-بىرىمىزنى ساتمايمىز زىنھار.

ئايرىلمىسا سەندىن تاپىنىم،
بولار قۇياش تونۇ چاپنىم.
قۇدرەت دېگەن مەندە بولمامدۇ،
تىلغۇتەر تاغنى ساپىنىم.
تاغ قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك.

1992-يىل 1-ماي، ئۈرۈمچى

قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
(قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك)

قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك

قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك

قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك
قەللىك قەللىك نەرت رىنىمىمىز قەللىك

مەن ساڭا بەردىم بىپايان دېڭىز...

1

ھەممىگە كەسر سىز بۆلۈنگەن كۈلگەڭ،
ھەيرانمەن يەنىلا يەتمىدى ماڭا.
يوق بەلكىم جاھاندا بىردىنبىر ئۈلگەڭ،
نېمىدەپ مۇڭ تۆكسەم بولار كىن ساڭا؟

سەزگۈمنى باشلىدىڭ پىنھان ياقلاڭغا،
ئىلگىڭدە مېڭا ئېرۇر بىر رەنا پەقەت.
ئادەملەر بۆلۈنگەن جۈپۇ تاقلارغا،
جۈپلۈكۈم نىسپىدۇر، تاقلىقىم مۇتلەق.

ئۆگەتتىڭ گۈللەرگە ئىپار چېچىشنى،
ئۇيۇقمۇ سەن كەبى كەتتى يالتىراپ.
ئۆگەتتىڭ تاغلارغا ئىشك ئېچىشنى،
يولۇڭدا مەجنۇنتال كەتتى قالتىراپ.

ئىزىڭنى سىنتاش دەپ ئۇيۇشتى يەللەر،
گۈزەللىك بەرھەققى، يەللەرمۇ بەرھەق.
سېنى بىر دېيىشتى توققۇزى تەللەر،
(نېسىدىن ئۇلۇغدۇر بۇ پانىيدا نەق.)

سېھىرگە سېخىسەن، مېھىرگە تېپىل،
مېھىرسىز، سېھىر يەپ چەكتم كۆپ يېزىق،
ئىزدىگەن يېرىمدىن بەندە بوپ تېپىل،
تەڭرىگە ئايلىنىپ يىتمىگەن بىراق.

2

ياشايمۇ تۇرىمەن، ئۆلۈپمۇ ھەمدە،
كۆكەرگەن بەرگىم بار، قاراغىنى ھەم.
بولمەن تەڭرىمۇ، بولمەن بەندە،
كېڭەيگەن يولۇم بار، تاراغىنى ھەم.

ئالۋۇنغا ئالدىنىپ قالمەن چۆلدە،
قالغاندا لەۋلىرىم چاك-چاك يېرىلىپ.
گىياھتا تېنىگەن بىر تامچە سۆلدە،
كېتىدۇ كۆڭلۈمگە تاغلار سېرىلىپ.

ياغدۇ بېشىمغا سۆزلەر يامغۇرى،
ھودۇقۇپ قالمەن بولسىمۇ بىر دەم.
لېكىن يوق ئۆسەكنىڭ قىلچە ماغدۇرى،
سايىلەر دەر ئۇنى شەرمەندە شەپەم.

ھەننىۋا گۇناھتىن ئۆتەرمىش خۇدا،
بولارمىش دىللارغا يەتمەسە ئازار.
مەن بۈگۈن رەنجىدىم نەچچە رەت ئۇدا،
بۇنى كىم قەيەردە، قانداقچە يازار؟

ۋەدىلىك تۇرغۇچقا بارالمىدىم مەن،
ئېھتىمال يارمىنىڭ تېشىلىدى كۆزى.
ۋەسلىگە ئوت بولۇپ تارالمىدىم مەن،
بۇ دېمەك كەلگۈلۈك، ئاپەتنىڭ ئۆزى.

خېلى مول تەڭگەم بار دەملەردىن پۈتكەن،
جايدا خەجلەيمەن، خەجلىمەيمەن ھەم.
جايدا خەجلەنسە ئۆمۈر يوق يىتكەن،
ئەكسىچە، ئۆلگىنىم، تاپقىنىم بەر ھەم.

تەھلىكە سەزسە گەر بىردىل، بىر ۋۇجۇد،
يوللاردا مېڭىشىم، ئۆمرۈم تۈپەيلى.
بۇ ئەجەل ئۆيۈمگە كەلگەن ئۇشتۇمتۇت،
قويۇچتىن قويۇلغان ئەسلى خۇي-پەيلى.

ئۈگۈتلەر ئالساممۇ يېقىش ھەققىدە،
ياقتۇرماس دىللارغا كەلمەيدۇ ياققۇم.
جىلۋىلەر يانسىمۇ ئوتتەك سەتھىدە،
ھەسەتلىك كۆزلەرگە كەلمەيدۇ باققۇم.

تەبىئەت باغرىدا باردۇر كۆپ ئاپەت،
يېرىلىپ كېتىدۇ ھەتتاكى زېمىن.
ئۇ ئادەم، ئەجرىدىن يېڭىلاپ قامەت،
قايتىدىن ياڭرىتار جاراڭلىق گېمىن!

دىللارنىڭ ئەمرىدىن يارالسا ئاپەت،
قايسىبىر مەلھەملەر ئەم بولار ماڭا.

دىللاردىن دىللارغا چۈشكەن، جاراھەت،
ئۆلۈمنى توغرىلاپ قويدۇڭمۇ ماخا؟

نەمە مىسالىك پەھىتە مەھەلە
رەنە قىلىتەك 3. مەھەلە مەھەلە

قىرچىنتال ئوغلدىن ئايرىلدى ئانا،
يۈرىكى دەريا بوي ئاقتى كۆزىدىن.
ھېسابسىز ھەسرەتلەر ئېپكەلدى قازا،
ئايرىدى ئۆزىنى قىسمەت ئۆزىدىن.

ئۆكۈنۈش ئىلىكىدە ئۆتدۇ كۈنلەر،
ھەركۈنى، ھەر دەمدە بىر ئارمان قىلىپ.
تەككىدە سۇ تۇتۇپ ئۆتدۇ قۇنلەر،
چۈشلەرنىڭ شەرتىنى بىر پەرمان قىلىپ.

كەتكەنگە ئىشەنمەس ئانا ھېچقاچان،
ئىشقىلىپ كېلىدۇ دەيدۇ خىيالى.
ھەر ئىشنىڭ يولى بار ئىدىغۇ سۇبھان،
تولۇنمۇ بولمىغان تېخى ھىلالى.

مەخمەلدەك پەردە ئېپ چۈشكەندە ئاخشام،
ئېچىلسا ئىشكى غىچىلداپ قىيا؛
كەلدىمۇ ئوغلۇم دەپ سۆيۈنگەن بىر ئان،
دىلىغا ئۇندۇ مىڭ مېھرىگىياھ.

ئۇ سىزغان رەسىمدە سۆزلەيدۇ ئورمان،
دەريالار كۆۋەجەپ، كۆلەر قاقاھلاپ.

ئانا دەر تولغان ئاي ئۆرلىگەن ئاسمان،
ئانا دەر يۇلتۇزلار تىنماي چاراقلاپ.

كۆچسىمۇ ئۇپۇقلار يوقلۇققا تامان،
يوقالماس خاتىرە، ئۇبىر كارامەت.
بەدەلسىز سۆيىدۇ ئانىلار ھامان،
ياشسۇن روھتىكى تالماس پاراغەت.

4

بىر دوستۇم بار ئىدى ئون سەككىز ياشتا،
بىردىنلا بىرىگە قالدى ئۇ كۆيۈپ.
تۇرامدۇ ئەقىل يا مۇھەببەت باشتا،
بىلىمدىم، ياشىدى سۆيۈلمەي سۆيۈپ.

تۈزدى ئۇ «مازاق ۋە خورلاش» لىرىغا،
دېيىشتۇق ئۈمىد ئۆز، ئۇندىن نەرىك كەم.
چىدىدى سەۋدانىڭ مورلاشلىرىغا،
نېمىدىن پۈتكەنكىن ئۇندىكى چىدام.

سۆكىمىزمە شۇقنى كۆڭلى يانار دەپ،
(گۇناھلىق ئەتمىشنى كەچۈرگەي ئىگەم!)
ئۇ كۈلەر سۆيۈنۈپ قەلبىدىن ھەدەپ،
ۋە دەيدۇ: يېشىلمەس چېگىلگەن چېگەم.

ئاسمانغا چىقىدۇ ئۇبىر پەرىزات،
قاننى تۆككەن پەر قېقىنۇس ماڭا.

ئۇلۇغلا يارىغىنى ئاينامىي تەي زات
يالنى دۈشمەنلەر چاپلايدۇ ئاڭا.

كۆزىدىن ئاقسا ياش قىلىپ يار ئېسە،
مەرۋايىت دەيمەنۇ تېرىپ ئالمەن.
يالقۇنۇڭ تاڭلارغا ئوخشامدۇ دېسە،
شۇ ھامان يۈرەكنى يېرىپ ئالمەن.

ئەقىدە ۋەسلىدە ھېساب يوق ھامان،
تېگىشىش ئەمەس ئۇ، ئەمەستۇر ئەبەد.
سۆيىمىسە سۆيگەن يار بولسۇنچۇ ئامان،
بىزدىكى سېھرىي كۈچ شەرتىسىز مۇھەببەت.

بىر ۋەقە 5

بىر يۇلتۇز جىمىرلاپ قالسا ناۋادا،
پارلىدى بىر چولپان دەيمىز زوقلىنىپ.
چاۋاكلار ساداسى ئۇچۇپ ھاۋادا،
قالىمىز ئاجايىپ قوۋناپ، شوخلىنىپ.

چۈچۈلۈپ كۆڭلەكنى كۈلسە بىر غۇنچە،
شەرەپلەر بېرىمىز ئەسلى-نەسلىگە.
سۆيۈنۈش چاقنايدۇ گويىكى ئۈنچە،
سۆيگۈلەر چاچىمىز گۈللەر ۋەسلىگە.

ۋاللىداپ قالدۇ گاھى شىشە تاش،
كۈمۈشتەك نۇرلارغا باغرىنى يېقىپ.

يېنىشتىن كۆزلەردە يالتىرايدۇ ياش،
خۇشتارلىق سۈيىدە كېتىمىز ئېقىپ.

كۆكلەم كەپ بىر تۈندە، بىر دەققىدە،
ۋىلىدە بخ يېرىپ قالدۇ گىياھ.
(ئۇ بەلكى تەققاستۇر چىن ئەقىدىگە)
ۋە ياكى مۆجىزە، بىر مېھرىگىياھ.

ئۇلۇغلاپ كېتىمىز يانغان ئوتلارنى،
تەڭداش دەپ يۈرەكنى تەڭلەيمىز ئاڭا.
مەشەگە كەلگىچە ئالدۇق قۇتلارنى،
ساۋابلار يېزىلار ساڭا ۋە ماڭا.

كېلىدۇ جۈت، ئاپەت ۋە شۇندىن كېيىن،
ئىككىمىز ھەققىدە سۆز بولغان مەھەل.
زامانداش ياشايمىز، تەن ئالماق قىيىن،
ئۆزئارا تەنلەردە يانسىمۇ مەشەل.

ئىككىمىز يانمىز، يانساق مۇبادا،
بايىقى يانغانلار قالدۇ يىراق.
زامانداش ياشايمىز ئۇشبۇ دۇنيادا،
ئۆزئارا پارلىدۇق دېمەستىن بىراق.

6

مەن ساڭا مۇھەببەت بەردىم كېيىك كۆز،
سەنمۇ ھەم مۇھەببەت بېرىشىڭ كېرەك.

بۇ ئەمەس مۇنداقلا ئېيتىپ قويغان سۆز.
ئالەمنىڭ كارىدىن بېرىدۇ دېرەك.

مەن ساڭا بەردىم بىر نازۇك چىمەننى،
ھەر گۈلى بەرگىدە پارلايدۇ مەيلىم.
جەننەتتەك باغلارنى-دىلبەر لېۋەننى،
مۆھۈردەك پاسدۇ لېۋەن خۇي-پەيلىم.

مەن ساڭا بەردىم بىر ئېسىل كائىنات،
يۇلتۇزى يۇلتۇزدىن، كۈنى كۈندىن ئۆز.
مىڭ زەررە نۇرۇڭدىن بىر زەررە ئۇزات،
ئۇمۇنسۇن ئۇدۇملار، ئادەتلەرنى بۇز.

مەن ساڭا بەردىم بىر بىپايان دېڭىز،
ھەر دولقۇن باغرىدا يانار بىر قۇياش.
پۇتۇمدا كەشىم يوق دەسسەتمە ئېڭىز،
يىپىنى ئۈزمىسۇن كۆزلىرىمدە ياش.

مەن ساڭا بەردىم بىر ساماۋىي دۇنيا،
ھوش يەتمەس ھېكمەتلەر قىر-قىر ۋە پەۋەس.
ئارىدا شاھتۇرسەن سەن ماڭا گۇيا،
ئالەمدە ھۆكىمى ئوق، گەمىرى مۇقەددەس.

قەدرىڭگە ئاتالغان ئالەملەر كۆپتۇر،
قالسىمۇ ئۇلارنىڭ سىرتىدا جايىم.
نىگاھىڭ چۈشمىگەن گۈل-چېچەك چۆپتۇر،
كەلمىسەڭ كېلىدۇ قىيامەت قايم.

مەن ساڭا مۇھەببەت بەردىم كېيىك كۆز ،
سەنمۇ ھەم مۇھەببەت بېرىشنىڭ كېرەك .
قەسەم بوپ يۈنەلگەن بىزدە ھەر بىر سۆز ،
يا ئەجەل بېرىسەن ياكى بىر يۈرەك .

8 7

كۈندۈزگە كېچىنى بەرگەندەك ئىگەم ،
مەن ساڭا جېنىمنى بەردىم ئامرىقىم .
ئالتۇندەك چورتانلار ئۈزگەن دېڭىزدا ،
چىرىگەن لەشلەرنى ئىلدى قارمىقىم .

تولۇن ئاي يۈزىگە بەرگەندەك داغنى ،
مەن ساڭا كۆڭلۈمنى بەردىم جانانم .
پارلىغان ئاپتاپلار مۆكۈندى نەگە ؟
تېخىچە پىشىمىدى غورا بانانم .

قاراڭغۇ باغلارغا بەرگەندەك بوران ،
مەن ساڭا سۆيگۈمنى بەردىم دىلدارىم .
چاڭقىغان لېۋىمنى باستى ئاق توزان ،
زارلىدى ، زارلىماي كەلگەن زىلتارىم .

چېچەكلەر پەسلىگە بەرگەندەك جۇدۇن ،
مەن ساڭا بارىمنى بەردىم پەرىشتەم .
يېشىملەر تەڭرىسى بەرمىدى يېشىم ،
تۈگۈنگە قاپلاندى ئەشكەن سەررىشتەم .

ئاسمان ۋە زېمىن بوپ ياشاپ كېلىمىز،
سۇئالىم جاۋابىمىز، غالىپ سۈكۈنات.
چوققىدا سەن يۈرسەڭ، ھاڭدا مەن يۈردۈم.
ئىنتىلىش، ئۈمىدتۈر شۇڭلاشقا ھايات.

8

ھېسابىمىز باداملارغا يولۇققان ئىدىم،
سېنىڭ ئاشۇ تەكرارلانماس كۆزلىرىڭدە.
مانا ئەمدى زەھەر-زۇقۇمنى تويغۇچە يېدىم،
سېنىڭ پەردەك يۇمشاق سۆزلىرىڭدە.
مەن ئۆلۈم بەرگەن نەرسىگە سەن ھايات بەردىڭ،
ئاپتاپ چاقناپ كەتتى ئاپتاپ يۈزلىرىڭدە.
كۆڭلۈم سۇندى قاراسلاپ، قايرىلدى رايىم،
شەپقەت يوقمۇ، ئېيتقىنا، ئەي ساھىبجامالىم
ئۆيۈڭدە بولمىسىمۇ تالا-تۈزلىرىڭدە.
تەگدى يۈرەككە رەشكىنىڭ شىپاسىز ئوقى
تېڭىپ قوي ئۇنى تاۋاردا ئەمەس ماتا ياكى بۆزلىرىڭدە.
سۈرۈلۈپ تاپاندىن ھەلقۇمىمغا كەلدى بۇ جېنىم
قايتۇرۇش ئۇنى جايىغا ھېچنەدە ئەمەس، كۆزلىرىڭدە.
تاش ئۈستىدە تاغدەك ئېغىر ئىبادەت قىلىپ
خۇدالىق ئالدىم سۆزلىرىڭگە ئەمەس كۆزلىرىڭگە.

1992-يىلى ماي، ئۈرۈمچى

ئۇچرىشىش

تويۇقسىزلا بىر سەپەر چۈشۈپ بېشىمغا،
ۋەھىمىلەر جابدۇنۇپ يېتىپ كەلدى قېشىمغا.
ئاق بولارمۇ بۇ يولۇم، نېمە بولار قىسمەت دەپ،
سەزگۈرلۈكۈم سەرىمەس زەھەر قوشتى ئېشىمغا.
يېشىلىمدى تۈگۈنلەر، يوق تېنىمنىڭ ماجالى،
زەھەر يېگەن ئادەمنىڭ نېمە بولۇر ئەھۋالى.
بولدى ئەپسۇن چەمبىرى چىڭ ئورلىپ مېڭىمگە،
قۇرقۇنچاقلىق شەك-شۈبھە، گۇمانلارنىڭ قامالى.

گۈگۈم چۈشكەن بىر پەيتتە، كەيپىڭ يەنە شۇ كەيپ،
كوچا بويلاپ كېلىمەن (سانالمايدۇ بۇ ئەيىب).
ئەگەر تونۇش ئۇچرىسا سەپىرىم ئوڭ، يولۇم ئاق،
ئەكس ھالدا چاتاق دەپ تىكلۈۋالدىم بىر تەرەپ.

خۇشاللىقتا تۈرلىپ، ئەندىشىدە ئۆلىمىز،
ئەندىشىدە تۇرغاندا، سورۇلىدۇ كۈلىمىز.
تاغ بوپ باسسا ئەندىشەڭ، زار بولسەن ئۆمۈرگە،
ئۆمۈر ئىزدەپ ئۆمۈردە تەلەي سىناپ كېلىمىز...

شۇ ئەسنادا دۆڭ كۆۋرۈك يورۇپ كەتتى تويۇقسىز،
كەلمەكتىدى سېنىڭدەك ئاق ياغلىقتا ئاپئاق قىز.

يېقىنلىدىڭ، قارىسام، سەن ئىكەنسەن پەرىشتەم،
قۇياش كېلىپ يۈرەكتىن ئالسۇن ئەمدى جۈپ ئەندىزى.

رەشەتچە

ئەندىشلەر تارالدى يۈرەك ئەمدى تۈپتۈزۈك،
خاسىيەتلىك ئىكەنسەن ئەي دۆڭ كۆۋرۈك، دۆڭ كۆۋرۈك.
سەندە ماڭا يولۇقتى ئاپئاق ئەتە، ئاپئاق پال،
ئاپئاق بۇلۇت، ئاپئاق تالغ، ئاپئاق يۇلتۇز، ئاق ئۆرۈك.

ئاق يول جەزمەن سەپەر دەپ سىڭىپ كەتتۇق كېچىگە،
كېچە ئەمەس تەڭداشسىز ئامەتلەرنىڭ ئىچىگە.
جەننەت بولار ئالەمدە مانا بۇنداق ئۇچرىشىش
پەرى قىلىپ كۆرسەتكەن ئەتىلەرنى كىشىگە.

1993-يىلى 15-يانۋار، ئۈرۈمچى

بىزنىڭ قىزىڭىز، قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
(بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز)
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز.

بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز.

بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز،
بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز بىزنىڭ قىزىڭىز.

ئۆكۈنۈش

تەنتەك بوپ يېتىلدىم پەرھىزنى بىلىمى،

ئاپتاپنى كۆرمىدىم، يۈردۈم سايىدا.

غورلار چىلايدۇ جاملىرىدا مەي،

ۋە لېكىن بارمايمەن ئۇنىڭ رايىغا،

سەن بەرگەن ئەتىلىرىم شاغلاردا قالدى،

ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

جاڭگاللار ئىچىدە تالاي ئاداڭنى،

پاراسەت يەتمىگەچ تېخى ۋايىغا.

تاغلاردا يول بىلەن سۈرئەت تالاشتىم،

خىرىس قىپ ساماننىڭ ھىلال ئايىغا.

سەپەردە يىقىلدىم ئاغزى-بۇرنۇم قان،

ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

ئېزىتقۇ سوڭىدا ئازدىم كۈن بويى،

كېچىلەر قوينىغا سىڭدىم جىمجىتلا.

سەن ئۇيقۇ كۆرمىدىڭ تالاي تۈن بويى،

كۆزۈڭ ۋە ئىشىكلەر ئۇچۇقتۇر قىيا.

گەر ئۆلسە ئانىلار ئۆلەر بالىدىن،

ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

توسۇن بىر تۇيغۇلار ئالدى مەيلىمى،
شەيتىنىم ئىمانغا قوشتى خوپ رىيا.
ۋەسۋەسە بەلگىلەپ بەردى پەيلىمنى،
ئالدىمدا قول بۇلغار تىلىسمات قىيا.
جىلۋىلەر باغرىڭدىن ئايرىدى مېنى،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

مىكىرلىك قايناملار يالىمىدى مېنى،
بىر لەيلەپ، بىر چۆكتۈم سەزگۈم بارىدا.
چۈشلەرنىڭ مۈلكىدە كۆردۈم مەن سېنى،
ياتقاندا بېھوش بوپ غەپلەت غارىدا.
روھىمنى چاقىرىپ باقتىڭ يۇلتۇزغا...
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

ھەسەتلەر تارايىتتى مەن يۈرگەن يولىنى،
مەن نىشان بىر ئوققا رەقىب ياسىدا.
گال پىچاق بەك ئوڭاي كېسىدۇ قولىنى،
يالقۇزلا قېپقالدىم ۋاپا سايىدا.
بەك بايقۇش كۆرۈندۈم كۆزۈڭگە شۇ چاغ،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

دۈشمەنلەر ئاغزىدا سېغىز ئېۋەنىم،
يۈز ئاچار نىيىتىم قىشنىڭ قارىدا.
دىل ۋە تىل بىرلىكى يوق دەر لېۋەنىم،
ھەستىرىم جاراڭلار سازلار تارىدا.
مېۋىسىز ئەجرىمگە تولغاندىڭ كۆزىڭ،
ئانجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

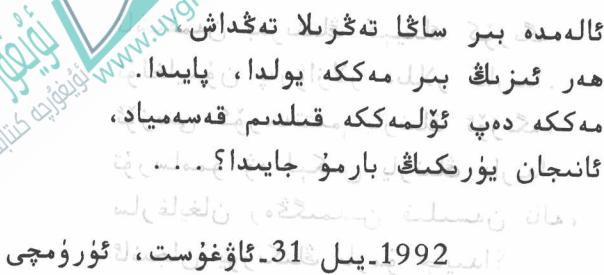
ئاشىقىمەن بىرىنىڭ كېلىك كۆزىگە،
ئۇلغايىسۇن پەرۋازلار دىللار قارىدا.
ئۆزىنى كۆرسەتتىم يارىنىڭ ئۆزىگە،
تۇرساممۇ ۋە لېكىن يارىنىڭ دارىدا.
سارغايغان رەڭگىمدىن قىلىسەن نالە،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

بالاڭ بوپ تۇغۇلۇپ بالا بولدۇممەن،
مەن تازا قارا يۈز سەن بىر قارىدا^①
تاڭلارنىڭ نۇرلىرى ۋۇجۇدۇڭغا تەن،
تۇرىسەن مەن ئۈچۈن ئەجەل يارىدا.
دەرد بولۇپ تارىدىم تومۇرلىرىڭغا،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

توپان سۇ باسماقچى ئىمىش دۇنيانى،
باسماسمىش تۇرۇپسەن چۈنكى ئارىدا.
بىر ئەللەي تۇغار مىڭ بۇلبۇلگويانى،
ئاپەتلەر كۈل بولار ۋەسلىڭ نارىدا.
كۆزۈڭدىن باشلىدىم نەچچە دەريانى،
ياشلىرىڭ لەڭ ئوردى تالاي دارىدا.
ئۇلۇغسەن، بىلىمدىم ئۇلۇغلىقىڭنى،
ئانىجان يۈرىكىڭ بارمۇ جايىدا؟

ياغلىقلار توقۇيدۇ ساڭا بۇ قۇياش،
ئالتۇندەك شولىدىن پۈتكەن شايدىدا.

① قارىدا— مېھرىبان، ۋاپادار، شەپقەتلىك مەنىسىدە

بېچەن قىسمالە بېچەن قىسمالە ، ئالسىمۇ ،
بىخەندەلەن ئىشەن قىسمالە ، ئالسىمۇ ،
قىيا تاشتىكى سۈرەتلەر...
بىخەندەلەن ئىشەن قىسمالە ، ئالسىمۇ ،

شۆھرەتنى دارغا ئاس ، تامانى تامغا ،
ئۆلۈمدەك بىلىنسۇن بەرمەستىن ئالغان .
مەر مەردەك ئىيەتلەر جان قوشار جانغا ،
جېنىڭنى ئالدىۇ زەررىچە يالغان .
قۇلىسىنىش سۇقۇشۇپ تۇرىدۇ قانغا ،
قارا يۈز قوپىدۇ لەنتەكە قالغان .

يېتىدۇ ئۆمرۈمگە خاتا بىر قەدەم ،
بىر تەننى تۈگەتكەن كەبى بىر تال ئوق .
ئۆزەكسىز نەرسىلەر تاڭدىكى شەبنەم ،
قامغاققا شامالدىن ئۆزگە خۇدا يوق .
ئۆڭمىگەن ئارچىلار ئەبەدىي بەردەم ،
كۈن سۆيگەن كۈندۈزنىڭ يۈزى يوپيورۇق .

قارارسىز بوياقلار ياقماس كۆڭۈلگە ،
بىخ يارماس ۋەدىلەر قاناتسىز ھامان .
ھەرىلەر يولماس شەربەتسىز گۈلگە ،
جانبازلار ئىلىكىدە جاناندۇر جاھان .
تەتتىرگەن مەيىللەر باراۋەر كۈلگە ،
زەردىن رەڭ ئالسىمۇ ساماندۇر سامان .

ھاياتتا يىللار كۆپ ، ھېكمەتلەرمۇ كۆپ ،
ھودۇقۇپ قالسىەن قايسى خوپ ، بىلمەي .

دورساڭ، چۆچەكتە يەپ قالسەن چۆپ،
ياراتساڭ، لىپمۇلىق ئالتۇن جامدا مەي
قۇمدىكى يىزىقلار كېتىدۇ ئۆچۈپ،
مېنى بىر ئەۋلىيا يازدى ئاھ، دېمەي.

ھەر كىمنىڭ ناخشىسى ئۆز ئۇنى بىلەن،
ئۆز يولى ئۇپۇققا تۇتاشقان جەزمەن.
ئىزدەيدۇ زۇغۇيلار كۈندىنمۇ ئېۋەن،
ئۆمۈرنىڭ دەل ئۆزى-نۇرلاردىن بەزگەن.
ھەسرەتلەر تۇغۇشسىز ئاجىزلارغا تەن،
ئالۋىندىن ئاي ئىزدەپ ئالەمنى كەزگەن.

ئۇنتۇلماس ھېچنېمە ئۇشۇ ئالەمدە،
ئۇنتۇغاق يارالغان بولسىمۇ ئىنسان.
تولغانغان بىر تال قىل، يانغان بىر زەررە،
قالمايدۇ كۆمۈلۈپ، قالمايدۇ پىنھان،
تۈزكۈرنىڭ تېنىگە تەگكەن مىڭ دەررە،
دىلىغا قۇيالماس بىر زەررە ئىمان.

قىلغىنىم قىلغانغۇ دېمە ئەي قاياش،
بىر تىلىسىم كۈچ-قۇدرەت بولسىمۇ سەندە.
تاغ بولۇپ چۈشىدۇ كۆككە ئاتقان تاش،
ئۆچسە رەڭ رەڭ ئاۋازلار ھامان شەرمەندە،
كۈلىگە ھامىلىدار كۆزدىن ئاققان ياش،
گۈل ئەكسەڭ گۈل ئۆنەر جەننەت چىمەندە.

1992-يىل 15-ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

پەرشتە پۈتۈكلىرى
1

باشلاپ كېتەي مەن سېنى پەرشتىلەر يېنىغا،
ئالماشتۇراي جېنىڭنى پەرشتىنىڭ جېنىغا.
سەن پەرشتە، بىز كىنسان، ھەممىمىزدىن ئېگىز ئۇچ،
سۆيگۈ قوشۇپ قوي جەزمەن قۇياش-ئايىنىڭ قېنىغا.
پەرشتىلىك دالچىدۇ بەندىچىلىك باسقاندا،
كۆزلىرىڭگە قارايدۇ ئاسمان چىراغ باسقاندا.
ئىشىكىمدىن كىرمىسەڭ، دېرىزەمدىن كىرمەيلى،
چاچلىرىڭدەك قارا تۈن-قايغۇ كېلىپ باسقاندا.

يېنىپ تۇرار پەرلىرىڭ قاناتلىرىڭ چېقىنىمۇ؟
پەرشتە بوپ تۇرغاندا، جېنىڭ ماڭا يېقىنىمۇ؟
قانتىڭنى تەگكۈزمە غۇرۇلاينىڭ پەرىگە،
ھەر دەريادا ئاققىلى سۆيگۈ دېگەن ئېقىنىمۇ؟
2

يانغىنلار ئۆچىدۇ، تاغلار كۆچىدۇ،
ئەس كېچەر ھەننېۋا ئىزىدىن ھەتتا.
چۆكىمگەن چوققىلار ھامان چۆكىدۇ،
يېڭىدۇ ھەممىنى يىللارلا ھەتتا.

ئالەمنىڭ ھېكمىتى شۇنداق، ئەي سەنەم،
بىر ساڭا كەلگەندە باشقىچە ئەمما.
ئېسىمدىن چىقىمىدىڭ بىر دەقىقە ھەم،
دېمەك، سەن ۋە سۆيگۈ ئۆزگە مۇئەمما.

پاكلىقى يوق ئۆيلەرگە پەرىشتىلەر كىرمەسمىش،
ئۆلچەملەرنى بۇزۇشمۇ چوڭ بىر گۇناھ، بىر نەس ئىش.
قېقىنۇسلار قونمايدۇ دەرەخ چىنار بولمىسا،
خاتا قەدەم ئەبەدىي شىپا تاپماس ئاغرىق چىش.
قۇرۇم باسقان ئۆيلەرگە كىرىپ قالساڭ ناۋادا،
چىچەكلىرىم جۇدۇندا، كۆكلىملىرىم قاراقىش.

4

ئالدىدىڭ، ئالدىدىم، ئالدىنىپ ئۆتتۈم،
نەقەدەر شېرىن بۇ، نەقەدەر دەھشەت.
ئالداشنىڭ تونىنى سالدۇرغىنىمدا
دېدى ئۇ مەن ئۆزۈم ئۇندىكى مەقسەت.

يىلانلار چىرىمىشىپ ياتىدۇ ئۇندا،
ۋالىلداپ تۇرىدۇ تېرىلەر پەقەت.
زەھىرى تېنىمگە تاراپ كېتىپتۇ،
مەن تېخى دەپتىمەن ئۇنى مۇھەببەت.

تېخ تەگكەن يېرىڭدىن تىرىقرايدۇ، قان،
مېڭىنىڭ زەربىدىن پەرياد چېكەرى تاشلاش
گۇگۇمنىڭ پەردىسى ئېسىلغان ھامان، ئۇ
قاپقارا رەڭ تۆكۈپ يىغلايدۇ قۇياش يېقىمى

كۆڭلۈمدە مىڭ دەۋر بارغاھەمدەل مىڭىزلىقار،
تېگىلا كەتتىڭمۇ چىقار ئاۋازى. رەنە رەنە
بىر تىكىپ، بىر شۆكەر دەۋرلەرنى دىلدار،
تارلىرىم يوقالماش مۇھەببەت سازى،
يۇلۇمنى جىن توسسا كۈيلەر پەرىشتەم،
دەردلەرنى ئېرىتەر ئىلاھى نازى.

نەسىملىك 6 نەسىملىك رەنە رەنە
رەنە رەنە رەنە رەنە رەنە
بالا دېدىم يېنىپ پۈتتى پۈتمەس يۈرىكىم،
بالا دېدىم ياندى كۈندەك يارقىن تىلىكىم.
مەڭزىدىكى ئانارنى سىيىپ ئۆتسە يەل،
دۈشمەن دېدىم شىمايلاندى ئاڭا بىلىكىم،
پىكىش نەسىملىك رەنە رەنە رەنە
بالا دېدىم ئاللىقىنىمغا پاتتى بۇ دۇنيا،
بالا دېدىم ئوقلىقىمۇ تۈگەپ بولدى يا.
كۆيگەنلىرىم، يانغانلىرىم تاماشام ئېرۇر،
ئامان كېتىپ، ئامان كەلسە شۇ بۆلۈلگۈيا.
تەڭرىم سەندىن تىلىملىدىم ئۆزگە ھېچنېمە،
بالىلارغا بەرمە بالا، بىرلەرنى ئايا!
پىلغاچ رەنە رەنە رەنە رەنە رەنە

سېنى دەپ ئۆزۈمنى ئۆلتۈردۈم تالاي،
شاھ ئىدىم، دەملەرگە ئەمدى مەن مالاي.
تەڭرىمىز سۇنماقتا ھايات ۋە مامات،
ئېيتقىنى پەرشتەم قايسىنى ئالاي؟

ھاياتنى ئال دېسەڭ، تىلىمات ساراي،
ئاچ قېنى باغرىڭنى باغرىمنى سالاي.
تۈگىگەن ۋاقىتتەك تۈگىسۇن دەردلەر،
يەنە مەن يىگىتمەن يېنىڭدا قالاي.
8

يېپىشقاق قىسمەتتىن ئايرىلالمايسەن،
ئارچىلار غەيرىتى پۈتمىدى ساڭا.
باغلانغان يېرىڭدىن قايرىلالمايسەن،
ھەتتا ئاي كۆزىكتىن قايرىلدى ماڭا.
سەل كىنىدە تىترىگەن ياپراقسەن گوياسىڭ،
كىملىرىكىن روھىڭنى ئېپكەتكەن باشلاپ.
ئەيمىنىپ باقسەن نۇرغۇنۇقىيا،
كېلىسەن بەختىڭنى يىراققا تاشلاپ.
قورقمىغىن، ھېچكىم يوق، كەينىڭگە قارا،
كەلگىن دەپ تەلىپىڭ تۇرار قول بۇلغاپ.
باق، ئۇنىڭ يۈزىگە بىر رەت ئەل ئارا،
ئالسۇن بىر قەلبىڭنى سۆيۈنۈش چۇلغاپ.

بېشى ھەم بولغاندەك ئاخىرى ھەم بار،
قەرز دەپ بېرىلگەن بىزگە ھاياتنىڭ .
پۇشايىمان ھەمىشە قان ئالغۇچى دار،
ئوۋى سەن بەربىر ئوۋچى ماماتنىڭ .

تەڭرىنىڭ ئەمرىنى باسما ئاياغقا،
يۈرەكنى ئېچىۋەت، كۈن ئاستىغا قوي!
تېڭىلما ھەرگىزمۇ تاش بوپ تاپاققا،
سۆيگۈنىڭ قۇلى بول، كەۋسەرگە توي!

9

ياپراقلار ئاستىدىن چىقىپ كېلىسەن،
ياپراقنى ۋە مېنى باستى گويا سۈر .
زۈلمەتنىڭ باغرىنى تىتىپ كېلىسەن،
ھەر باسقان ئىزىڭدا ئۇيۇپ قالدى نۇر .

ياپراقلار تاڭ قالدى تاڭدەك ۋەسلىڭگە،
ۋە قالدى سەن بىلەن تاڭلارنى سۆيۈپ .
زار تۇرسا كۆكلەملەر كۆكلەم پەسلىڭگە،
كۈل بولماس كىملىرىمۇ ئوتۇڭدا كۆيۈپ .

كۈل بولدۇم كۈل بولغان جانلار قاتارى،
ئەسە يەل ناۋادا چۈشمەن نەگە؟
مىڭ مۇقام دەر سېنى سۆيگۈمنىڭ تارى،
(ئەي، كاۋاپ يۈرىكىم دەردىڭنى تەگە!)

تېرەكلەر ئېگىلىدى يوللاردا ساڭا،
قويماسەن ئەمما سەن ھەرگىز چېكىلىپ،
يۈرمەن (تۈگمەس قىسمەتمۇ ماڭا؟)
ئېگىلمەس بويلارغا مەھكەم چېكىلىپ.

ياپراقلار ئاستىدىن چىقىپ كېلىسەن،
يىپەكتەك شوللار يېيىپ ھەر شاخقا.
جەننەتكە ئايلانسا سەن تۇرغان بوشلۇق،
ئايلاندى تەنلىرىم نازۇك ياپراققا.

ياپراقلار ئاستىدىن چىقىپ كېلىسەن،
قېپ گويا جېنىمنى ياپراق ۋە ياپراق.
زۇلمەتنىڭ باغرىنى تىتىپ كېلىسەن،
سەن-ئۇيۇق، سەن-شولا، سەن-قۇياش، بايراق.

10

سۈدەك دەۋرەپ ئاقىدۇ ئاپتوبۇسلار،
ئۇيان-بۇيان ئۆتۈشۈپ يوللار ئارا.
ئاپتوبۇستا بار تېخى ئالتۇن قىزلار،
يۇلتۇز قارا، ئاي قارا، قۇياش قارا.

ئاپتوبۇسقا كۆپ قاراپ كۆزۈم تالدى،
مەن ئىزدىگەن كۆزلەر يوق ئەتتەڭ يەنە.
بىرىنچى ۋە بىر يۈز بىر نۆۋەت ئالدى،
(ئۇمۇنۇشنىڭ ھەسرەتى قىل تەنتەنە!)

سەن ئىزدىگەن ئىزدەمسەن سېنى ھامان،
تاپالمايسەن ئېھتىمال ئىز دىگەننى.
تەڭشەلمەستىن ئۆتىدۇ ئۇشۇ جاھان،
تەڭشەلمەس قىپ ياراتسا قىز دېگەننى.

سۈدەك دەۋرەپ ئاقىدۇ ئاپتوبۇسلار،
كۆزنىكىگە كۆزلىرىم كۆزنەك بولدى.
ھايات دېگەن ئىزدەشتۇر مەڭگۈ بىدار،
(تېپىلمىسۇن ئۇ ساڭا ئىزدە" بولدى!)

سۈدەك دەۋرەپ ئاقىدۇ ئاپتوبۇسلار،
ئىزدىتىدۇ تېپىلماس ئالتۇن قىزلار.
ئىزدەپ ئۆتتۈم مەن سېنى، كۈتۈپ ئۆتتۈم،
ھەر بېسىلغان ئىزىمدا بىر يۇلتۇز بار.

ئىزدەش چەكتى يۈرەككە
تالاي ئىزلار،
ئىزدىتىدۇ تېپىلماس
ئالتۇن قىزلار.
كۆزنەكلەردىن كۆرۈنەر
بىر كۈن كۆزلەر،
توختىماستىن مېڭىڭلار
ئاپتوبۇسلار.

1992-يىل 25-نويابىر، ئۈرۈمچى

ھاياتچۇن، سۆيگۈچۈن كۆتۈرەيلى جام

(يېڭى يىل تۇيغۇسى)

بۈگۈننى ئۆزىتىپ ئەتىنى كۈتۈپ،
ئۆتكۈزدۈم ئۆمرۈمنىڭ ھەممە يىلىنى.
ئارماندىن ئىرغىپلا ئارمانغا ئۆتۈپ،
بەك بىلىدىم بۇ گاچا يىللار تىلىنى.

يىللارنىڭ باغرىدا ئوت ئەمەس تاش بار،
قەھرىگە مىنىدۇ، مىنىمەس مېھرىگە.
چىرايلىق سۈرەتنى چىمايلاپ بۇزار،
باق ئەنە ئانىنىڭ ئاپتاپ چېھرىگە.

مەنزىلدىن مەنزىلگە كۆچۈرەر تېخى،
بۈگۈن بار ئالەمدە ئەتىگە يوقسەن.
يوقىتىش بابىدا ئۇ بەلكى سېخى،
سەن ئۇنىڭ ئىلكىدە ئېتىلغان ئوقسەن.

باغاقسىز كېلىسەن ئالەمگە ھەر كۈن،
باغاقسىز كېتىسەن تېخى ئالدىراپ.
چىقمايلا ئاغزىڭدىن خۇش دېگەن بىر ئۇن،
تىرىكلىك چىنارى سۇنار قالىتراپ.

قالدۇ كەينىڭدە كېيىك كۆز دىلدار،
قالدۇ تۇيغۇسىز تالاشقان شەرلەر .
قالدۇ ئەرۋاھىڭ ئېسىركەشكە زار،
قالدۇ بۇسۇققا كۆمۈلگەن زەرلەر .

قالدۇ ئالتۇن تاج سالپىيىپ غەمكىن،
قالدۇ تالىشىپ سالغان قەسىرلەر .
قالدۇ يوللىرىڭ مەغرۇر ۋە تەمكىن،
قالدۇ شاھ بولۇپ ساڭا ئەسىرلەر . . .

تونۇتتى شۇنداق دەپ يىللار پەيلىنى،
ۋە مەنمۇ شۇنداق دەپ سالىدىم ئىلگە جار .
بىزلەرگە بەرمىگەن ئەسلا مەيلىنى،
باققانغا باقمايدۇ بۇ يىللار زىنھار .

سۆيگۈسىز ئېغىردۇر ئىنسانغا يىللار،
شەبنەمدىن مۇز بولۇپ توڭلايدۇ كۆڭۈل .
ئىسسىتسا ناۋادا دىللارنى دىللار،
قاپقارا تاشلاردا ئېچىلىدۇ گۈل .

يۈرەكتە ياندۇ ھامان مۇھەببەت،
قاردىكى گۈللىرىم سۇلمايسەن ھەرگىز .
ھارارەت كەتمەيدۇ باغرىمدىن ئەبەد،
ۋىلىقلاپ تۇرىدۇ يولۇمدا نەرگىس .

يىللارنىڭ قولىدىن ئالدىغىنىم بار،
دېمىسۇن ئالدىراپ ھايالىسىز ئەمىرىم.
نەپەرەتكە ھەننىۋا تۇيغۇلىرىم دار،
مەن ئۆلسەم ئۆلەرمەن نەپەرەتتىن بەلكىم.

ئامراقمەن بىرىگە پەرىزاتىم شۇ،
ئۆچ بولسام ئالۋاستى، ئېزىتقۇ، شەيتان.
سۆيۈنۈش ئالەمگە شولا قويىدۇ،
ئۆزگىسى يۈرەككە قادايدۇ پەيكان.

سۆيگۈسىز يىللارنى ئۆتكۈزمەك قىيىن،
چېچەكلە يۈرىكىم، گۈللە توختىماي.
سۆيگۈدىن ئۆزگىسى ماڭا بىر تىيىن،
سۆيگۈ كۆك، سۆيگۈ كۈن، سۆيگۈ يۇلتۇز-ئاي..

ئوڭۇمدا ھەمىشە ئاشۇنداق (چۈشلەر،
ھېكمىتى قىلىدۇ كۆڭۈللەرنى رام.
يىللارنىڭ خۇي-پەيلى مېنى كۈش-كۈشلەر،
ھاياتچۈن، سۆيگۈچۈن كۈتۈرەيلى جام.

1992-يىلى 27-دېكابىر، ئۈرۈمچى

...ھىچكى تەبىئىيەتتىن ئىبارەت ئەمەس.
؟ (ماڭا ئۇ ئىشقا، ئىشقا، ئىشقا)

يۇلتۇز...

...ھىچكى تەبىئىيەتتىن ئىبارەت ئەمەس.

كۆزلەرگە ئوخشاتتىم سېنى ھەر دائىم،
سېنىڭدەك ھەر ئاشام بولغانمۇ كۆزلەر.
سەن كەبى سەبىدەك كۈلۈپ مۇلايم،
تىلى بار ئوتلارغا تولغانمۇ كۆزلەر.

كۆزلەرگە ئوخشاتتىم سېنى ھەر دائىم،
سېنىڭدەك سەھەردە باققانمۇ كۆزلەر.
سېنىڭدەك بوپ مېنىڭ ئەزىز ھەمراھىم،
بارىنى باغرىمغا ياققانمۇ كۆزلەر.

كۆزلەرگە ئوخشاتتىم سېنى ھەر دائىم،
سېنىڭدەك بىر ماڭا كۆيگەنمۇ كۆزلەر.
سېنىڭدەك مەن ئۈچۈن يۈتۈنۈپ ۋايىم،
بىر ئۆمۈر بىر مېنى سۆيگەنمۇ كۆزلەر.

كۆزلەرگە ئوخشاتتىم سېنى ھەر دائىم،
سېنىڭدەك ئۇيقۇسىن بۆلگەنمۇ كۆزلەر.
سېنىڭدەك مەن ئۈچۈن بولۇپ گۈللىيىم،
سۆيگۈنىڭ يولىدا ئۆلگەنمۇ كۆزلەر.

كۆزلەرگە ئوخشاتتىم سېنى ھەر دائىم،
سېنىڭدەك سۆيگۈدىن پەرمانمۇ كۆزلەر.

سېنىڭدەك يىت دېگەن قىيامەت قاسىم،
مەن ئۈچۈن دەريمانمۇ، ئارمانمۇ كۆزلەردە.

.... ئۇيغۇر

1993-يىلى 18-ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

، مەن ئاھى رەببىم سىنىڭ ئىچىدە
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى

، مەن ئاھى رەببىم سىنىڭ ئىچىدە
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى

، مەن ئاھى رەببىم سىنىڭ ئىچىدە
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى

، مەن ئاھى رەببىم سىنىڭ ئىچىدە
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى

، مەن ئاھى رەببىم سىنىڭ ئىچىدە
، مەن ئاھى مەن ئاھى مەن ئاھى

ئۆتۈنۈش

نازۇك بىر تارلاردىن پۈتۈلگەن كۆڭلۈم،
ياغرايدۇ بىلىنمەس تېۋىش تۈپەيلى.
شەپىلەر، نۇقۇشلار ئىلكىدە ئۆمرۈم،
سىپاشقا يولۇقسا بولىدۇ لەيلى.
سەن سۆكۈپ سۆز ئاتما، قېرىنداشلىرىم،
دۈشمەنلەر قارغىشىپ ئوق ئاتما مەيلى.
ئاق تاغلار نامىدىن سۆزلەي يالۋۇرۇپ،
باسماقچىمۇ قەدىرىمنى، باسما قەدىرىمنى.
قەدىر، قەدىرىم گۇڭگادۇر، قەدىرىم ھەقىقەت،
ھەيرەتتىن ئۆزۈڭ ئال، بەرگەن ھەدىرىمنى.
مەن ساڭا چۆللەردە ئىچكۈزەي كەۋسەر،
شەبنەمگە تەگكۈزمە يۇمران بەرگىمنى.
كىرىپكەلەر يۇمىرىدىم بۈگۈن بىر كېچە،
يەنە شۇ سەن قىلغان ئۆسەكنى چاپناپ.
تاملاردا، تاشلاردا قۇلاق يوق دەپمە،
ئاڭلىدىم سەن شۇندا كېتىپسەن يايىراپ،
ئادەمسەن، رەنجىتىپ تىللاپ كېتىسەن،
قۇش تۇرۇپ بۇلبۇللار خۇش قىلار سايىراپ.

1993-يىلى 20-يانۋار، ئۈرۈمچى

پاكلىق

روھ ئۇچۇپ يۈرىدۇ مەرمەردەك ئېسىل،
قاتمۇ قات ئاسماڭلار، زېمىنلەر ئارا.
بىر باقسام كۆزۈمگە كۆرۈنەر يېشىل،
بىر باقسام كۆزۈمگە كۆرۈنەر قارا.
قونىدۇ شېخىغا ئەزىم چىنارنىڭ،
باغچانلاپ كېتىدۇ بۇ يېشىل ھايات.
ھاراملىق ياراشماس ئالەمدە ئاڭا،
چاڭ قونسا چەتلىيدۇ، مۆجىزە ھايات.
ھەر تاڭدا گۆھەرلەر بېرىدۇ ساڭا،
ۋە لېكىن مېنىڭ دەپ چەكمىگىن پەرياد.
ئىزتىراپ بولدىڭمۇ ياقمايسەن ئاڭا،
ئاپتاپتەك ئارزۇلار بولىدۇ بەربات.
ئادەم بوپ قارىسام قىزىل توندا ئۇ،
شەيتان بوپ قارىسام قارا لىباستا.
ئويلىدىم مەن ئۇنى بەلكىم خىزىر دەپ،
دېسىمۇ ھەق ئىگەم يول يوق قىياسقا.
قوندى ئۇ دېرىزەم كۆزىگە ئاستا،
ئۇپۇقنىڭ ئۆزىگە ئايلاندى ئۆيۈم.

ھىمىيەت رىئايەتچىلىق قىلىش پەقەت
بىر ئىشقا ئىشلىتىش رىئايەتچىلىق، رەقەت

ئوغلان

۱۹۲۱-يىلى ۲۱-ئاي

بوراندەك چېچىڭ بار، چولپاندەك كۆزۈڭ،
مەڭزىڭدىن تامچىلاپ تۇرار تومۇز، قان.
تاغلاردەك يەلكەڭ بار، قامەتلىك ئۆزۈڭ،
قالتىس بىر ئوغلانسەن ئەينى ئوغۇزخان.

ۋالىلداپ ياندۇ ھەر بەرگىڭ ھامان،
ھەر تىنىق مۇقەددەس نۇرغا ئىنتىلىش.
نەقىسغان ئۈنلەرگە تولسىمۇ ئاسمان،
سېنىڭدە بېجىرىم بولدى يېتىلىش.

تاش چېچەك ئاچىدۇ، قىساس قايتىدۇ،
ئەرگىمۇ نۆۋەت بار، يەرگىمۇ نۆۋەت.
توزاننى بەربىر توزان تاپىدۇ،
ئەقىدە دېگەنمۇ ئەسلى مۇھەببەت.

ئويۇغان شۇ ھېكمەت كۈي بولۇپ ساڭا،
زېمىنگە مۆھۈردۈر سەن باسقان قەدەم.
سەن سالغان كۆيۈكنى سۆزلىدى ماڭا،
ئايىدىكى ئاق قۇلار، بېلىقچىلار ھەم.

سەن كەلسەڭ، بېزەيدۇ ئەمدى مېنى دەپ،
قېنىغا سىغىدى بۇ پانىي ئالەم.
روھلىرىم چېقىنغا ئايلاندى ئەجەپ،
باغرىمغا باسقاندا سېنى خىيالەن.

ياش، يۇمران تاغلارنىڭ گەشتى بار سەندە،
ۋە سوڭسىز بەرداشلىق، تۈگىمەس غەيرەت.
كەيسەڭمۇ ھەقنى دەپ گاھىدا جەندە،
باغرىڭغا بارالماس نەشتەرلىك ھەيرەت.

سەن تارتماس جاپا يوق، سەن چەكمەس ھەسرەت.
سەن ياققا چىقمايدۇ خۇدامۇ ھەتتا.
قىيا ۋە قىستاڭلار چاچقاندا نەپرەت،
ياپېشىل ئارچا بوپ تۇرسەن تەنھا.

ئاللىلار يات ساڭا، سالمايسەن پەرياد،
ھەم قەيداپ قىسمەتتىن، بولمايسەن بەندە.
ئاپەتلەر ھەمىشە خۇلقۇڭدىن بەربات،
يېڭىلىمەس قورغان بار قورغاندەك تەندە.

ئىشتىياق ئىلكىدە يۈزلەنسەم ئاستا،
تۇرىدۇ سېنىڭدىن، كۈندىن نۇر تاراپ.
ئاتمىغان تاڭلىرىم باشلايدۇ ناخشا،
تويمايمان ھاياتقا ۋە ساڭا قاراپ.

سەن شەپەق، رەڭگارەڭ، مۆجىزە گويا،
كۆزنەكلەر، دىللاردا يېلىنجا، چوغلان.
سەن بىلەن باشلىنار تۈگىمەس دۇنيا،
ئۈمىد ۋە بەخت بوپ تۆرەلگەن ئوغلان!

1993-يىل 19-ئاپرېل، ئۈرۈمچى

ئامەت

قانائىتىڭنىڭ رەڭگارەڭ ھاياتىڭنىڭ تىلىسىم،
ئوخشايدىكەن كۆزۈڭ ھاڭغا، يۈرىكىڭ تاشقا.
خۇيۇڭمىغۇ غەلىتىلا ئۆزگە بىر ئىقلىم،
ھاي دەپ تۇرساق قونۇۋالدىڭ غەيرى بىر باشقا...

ئەجەپ خاتا يۈز بەردى دەپ دىللاردا ۋايىم،
چۈشتى چىۋىن مانا ئەمدى ئوخشىغان ئاشقا.
يەلكىلەرنى تاغدەك باستى قىيامەت قايمىم،
سۇغا چۆككەن پاخال ئىنىپ ياماشتى قاشقا.
سەن يىتىلگەن يۇلتۇزلارنىڭ كۈلكىسى قېنى،
تولۇپتۇغۇ نۇرغا پەۋەس كۆزلىرى ياشقا.
قول ياپما قىپ چېكىمىزگە پۈتۈپتۇق سېنى،
بىلسەك ئىكەن قىلۋە باشقا، ئىبادەت باشقا...

1993-يىلى 20-ئاپرېل، ئۈرۈمچى

سەرۋىناز كۈن

ياخشىلارغا كۆرۈم يوق بۇ ئالەمدە نېمىشقا؟
يامانلارغا ئۆلۈم يوق بۇ ئالەمدە نېمىشقا؟
سوئاللارنىڭ دەستىدىن ماڭالمىدىم تۇغۇچلۇق،
مۇمكىن ئەمەس زادىلا بۇ مۈشكۈلدىن قېچىشقا.
ياخشى دېگەن كۆتۈرەر بۇ ئالەمنى بېشىدا،
جاپا تارتقان چېغىدا ھېچ كىشى يوق قېشىدا.
جان خەجلەيدۇ ھەمىشە دوستلىرىنىڭ يولىدا،
زەھەر تەييار تۇرىدۇ يېمەك بولغان ئېشىدا.
مەزگىل يەتمەي بىر ياپراق چۈشسە يەرگە چىرىلداپ،
تاش چۈشتىن دەھشەتتىكى كېتەر ھەتتا چىرىلداپ.
ياخشى كەتكەن بولىدۇ ئاللىقاچان خەنجەر يىپ،
يۈرەك بايقۇش تۇرىدۇ ھەسرەت بىلەن جىغىلداپ.
قۇل بەختىدە سالماق يوق، ئۇ تۇغۇلغان سەراپتىن،
مەن تانمايمەن ھېچقاچان بۇنداق قاتتىق جاۋابتىن.
ئانا يەرنىڭ بەختىلا تۇغار ئوغۇل بەختىنى،
بۇنداق بەخت دېرەكتۈر مىڭ دۇنيالىق ساۋابتىن.

يەل ئۇچۇرسا بىر زەررە تۇپرىقنى ۋەتەننىڭ،
نەگە چۈشەر دېگەن ئوي ئىككىدۇر بەدەننىڭ.

چوڭقۇرراق بىر ئۇھ تارتسا ئاپتاپ يۈزىنىڭ بىر ئاشا
چولغار ئۇنى ھەسرەتتى كەچكۈزدىكى ئەمەننىڭ

ئىزدىگىنى نۇر ئۇنىڭ، قۇسۇر ئەمەس ۋە لېكىن،
قۇسۇرچىلار ئالدىدا خەنجەر قىيا، تۈز، تىكىن.
ئىپار ياغسا قويدۇ دېرىزەڭگە توغرىلاپ،
بالا ياغسا ئېپ كېتەر، ئۆزۈڭگە دەپ چىڭ بېكىن.

يامان دېگەن ياخشىنىڭ دەل پىچىلغان تەتۈرى،
ئۇيات دېگەن يوق ئۇندا بۇ بىلمەيدۇ ھايانى.
بىللە بولساڭ بىر ئەسنا ئۇنىڭ بىلەن ناۋادا،
بىلىنىدۇ يوقتەكلا بۇ ۋاقىتنىڭ پايانى...

ياخشى قانچە كۆپ بولسا، بىلىنىدۇ شۇنچە ئاز،
ئۇنىڭ بىلەن ئۆتكەن كۈن خان ئەركىسى، سەرۋىناز.
بىلىنمەيدۇ بىر كۈنچە سەرۋىنازلىق مىليون كۈن،
زىمىستاندا تىلەيمىز مەڭگۈ بول دەپ باھار، ياز.

1993-يىل 9-ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

كەلگۈچى ۋە ۋەتەننىڭ ئالدىغا
كەلگۈچى ۋەتەننىڭ ئالدىغا
دوختۇر بىلەن سۆھبەت
كەلگۈچى ۋەتەننىڭ ئالدىغا

- ئېلىۋەتسەك ياشايسىز خاتىرجەم ۋە بەختلىك
ئۆتىڭىزگە باغلانغان مىجر-مىجر تاشلارنى.
سىلىڭاتتۇق بۇرۇن بىز پىچاق بىلەن بىمالال
ئازاب چەككەن مۇشۇنداق تالاي-تالاي باشلارنى.

- رەھمەت سىزگە دوختۇرۇم، كېسەك، كېسەش
سىزگە خاس،
تەن ئاغرىقتىن قۇتۇلار، لېكىن دەردتىن قۇتۇلماس.
خاتىرجەملىك ۋە بەخت دەرد بار يەرگە كەلمەيدۇ،
ئەجىلى يوق كېسەلگە بەرىبىر تەن قۇتۇلماس.

يۈرىكىمگە باغلانغان ۋىجدان دېگەن بىر تاش بار،
بۇ تاش باردىمۇ ماڭغان يول تايغاق، كىچىك، تىك قاش يار.
بۇ تاش باردىمۇ تېنىمگە ھارام يېسەم سىڭمەيدۇ،
بۇ تاش باردىمۇ ھەر بىر دەم ماڭا قازى، ماڭا دار.

بەل ۋە تىزىم بار، لېكىن تۇرالمايمەن ئېگىلىپ،
ئاللىبېشىل، رەڭگارەڭ يالغانلارغا چېگىلىپ.
گاھىلارغا ياقمايمەن، يېقىشقىمۇ يوق خۇمار،
ئۆزىگە رەڭگە ھېچقانداق قارمايمەن تىكىلىپ.

ئۇيات كەتكەن يۈزلەردە بار ئۇيالماس ئېغىزلار.
ئېغىزلاردا چاپىنلار يالغان دېگەن سېغىزلار
مەن ياشىدىم ئۇلارنى پۈچەككەلا چىقىرىپ،
گەر دېسىمۇ خالايق ياغدى ئەنە مېغىزلار.

سەدىق قالدېم ئانامغا، ئاقلىقنى ساتمىدىم،
مەرگەن قىلغان ئۇستازنى ئۆرۈلۈپلا ئاتىدىم.
يۇندا ئىزدەپ تېلىققان بۇسۇق كەزدى ئىت كەبى،
مۆھۈر سوراپ ھەر كۈنى مۆھۈردارغا چاپمىدىم.

تاماشىغا تويۇنۇپ، بولۇش ئۈچۈن خاتىرجەم،
كېرەك ئىكەن، كور بولۇش، گالىدى-گۈلدۈش، كالتە پەم.
بەختىيارلىق يوق ماڭا يالغان تولسا ئالەمگە،
بۇڭا باردۇر پەقەتلا سىزدە شىپا، سىزدە ئەم.

بول دېسىڭىز ھاياتتا خاتىرجەم ۋە بەختلىك،
ئېلىڭ جەزمەن، دوختۇرۇم، يۈرەكتىكى شۇ تاشنى.
خاتىرجەملىك ۋە بەخت يوقتۇر ماڭا شۇ تاش بار،
ۋىجدان دېگەن ئېزىتقۇ ئېزىقتۇرغان بۇ باشنى...

1993-يىلى 11-ئاپرېل، ئۈرۈمچى

مەرۋايىت... نەنەدىن سىڭىپ نەنە

بىر تىزىق مەرۋايىت مەرمەر بويۇندا،
گۈن سوراپ كۆزلەردىن توپمايدۇ گۇنغا.
يۇلتۇزلار جىمىرلاپ يۇلتۇز قويۇندا،
شوللار قارىتارلىق گويى ئاجۇنغا. پەنلەش
مەننىڭ ئەللىرىم ئەللىرىم ئەللىرىم ئەللىرىم
ئاجايىپ رەڭلەرنى تارتىپ چاقناش مەننىڭ
ئاشماقتا يالقۇنلاپ جۇللار ئەۋجى.
داغلىرى، ياپاڭ دانىلىرى كۆتۈرمەكتە باش،
بىرىگە مۇجەسسەم بىر دېڭىز مەۋجى.
قۇلۇلە قاتارلىق ئۆتەر تىزىلىپ،
گاھىسى تاشلانغان مەشئۇم ماماتقا.
گاھىسى دەريانىڭ ياتارلىق ئېزىلىپ،
گاھىسى تارتىپ بۈيۈك ھاياتقا.
قۇلۇلە دېڭىزنىڭ ئەركىن پۇقراسى،
سەن يىغلاپ كۈلىڭىز تۆلەيسەن بەدەل.
قۇللارغا ھەقىقەت شاھنىڭ قىياسى،
ماڭا تاج مەرۋايىت سەن قۇچقان ئەجەل.
پەنلەش ئەللىرىم ئەللىرىم ئەللىرىم ئەللىرىم

1993-يىلى 22-ئاپرېل، ئۈرۈمچى

مەن چېقىن، مەن ئاپتاپ، مەن سامانيولى

(بالامنىڭ بايانى)
 قورشاۋدا تۇرسىمۇ، بۇ يۇمران تېنىم، ناي
 نشان بوپ. مەرەز لەرلى ئاتقان ئۇقلارغا.
 جۇش ئۇرۇپ ئاقىدۇ تومۇردا قېنىم،
 چۆكمەيمەن قىسمەتتىن كەلگەن دوقلارغا.
 چوقانلارنى ئۆكسىمەس، بىزنىڭ ھاياتتا،
 چىشلىرى كىرىشكەن تەلۋىلەر سالغان.
 ۋە لېكىن كۈي ئەمەس زار ئۇ قاناتقا،
 پەرۋاسىز قاليدۇ ھەمىشە يالغان.
 مەڭگۈ تاش كۈيلىرى ياغراق قۇلاقتا،
 ئۆچمەستۇر كەينىمگە مەن تاشلىغان ئىل.
 بىر يالپۇز بولساممۇ سۈزۈك بۇلاقتا،
 بار مەندە تىرەنگە شۇڭغىغان يىلتىز.
 چاپقۇنلار پەيتىدە سۇنارمىكىن دەپ،
 بولماڭ سىز دادىجان، بولماڭ سىز ئادا.
 بەرگىگە چاڭ. توزان قونارمىكىن دەپ،
 يېمەڭ پۇچۇلۇپ، يىتىسۇن ئۇ سادا.

ئايازدا ياپېشىل ياشناپ تۇرغىلى،
ئارچا بوپ ئۆسۈشنى ئۆگەندىم مەن ھەم.
تەمىشلەر بېشىمغا يۇلتۇز قونغىلى،
ئاسمانغا ئىنتىلىپ كېلىمەن ھەر دەم.

چوققا كۆپ زېمىندا ئېگىز ۋە ئېگىز،
ئۇ مېنى تۇرىدۇ باغرىغا چىللاپ.
چاقنىغان ئەقىدە ئۆچمەيدۇ ھەرگىز،
ئۇزاق يول يىگىتنى ئالىدۇ خىللاپ.

پىداكار ئاتىلار تۇتقۇزغان ئوتقاش،
ئۆچمەيدۇ يالقۇنلاپ بۇ جۈپ قوللاردا.
قۇت تىلەپ قالىدۇ سەپەردە قۇياش،
تەلپۈنۈپ ۋەسلىمگە ئوڭۇ سوللاردا.

سۆڭىكىم ئالماستىن پۈتۈلگەن تامام،
كېمىرىپ يۇتالماس ئىكەك تۇمشۇقلار.
ۋالىلداپ تۇرىدۇ روھلىرىم ھامان،
سالالماس ھېچكىممۇ ئاڭا قوشۇقلار.

نۇر ئىزدەپ يۈرگەنلەر يولۇقسۇن ماڭا،
تاش بېسىپ، ئايىغى قالغاندا تېلىپ.
تىلىسىملار سىرىنى سۆزلەپ مەن ئاڭا،
قويماي مەن ئۇيۇققا بىللە ئاپىرىپ.

ئەتەمدىن ئەنسىرەپ يېمەككە سىز ۋايسىم،
بولمىدىم، بولمايمەن تەقدىرنىڭ قولى.
قەيەرگە بارساممۇ چاقنايمەن دائىم،
مەن چېقىن، نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە
مەن ئاپتاپ،

يەنە نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
يەنە نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،

نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،

نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،

نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
نەملىك پىلىمىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،
پەللىنىڭ غەلىمىگە مەن ئاپتاپ،

مەشۇقىمغا...

قاچقانى قوغلىماق پەرزدۇر بەلكىم،
ھەتتۇا ھەسرەتنى چېكىدۇ تۇرغان.
بېشىغا كەلگەندە بىلىدۇ ھەر كىم،
ئاشىق بوپ قالدۇ خۇدايى ئورغان...

كىم قويدى بۇ ماڭا ئاشىق بولۇشنى،
ئەركىسىز بۇ ياشتا ئازاد تەن، ھۈر باش.
تۇلۇن ئاي ئۆگەتتى ساڭا تولۇشنى،
ۋەقەيەر تۇتقۇزدى قولۇڭغا قۇياش.

ئەركىلەپ كەلسەڭمۇ قىسمەتكە ھەر دەم،
ۋە لېكىن ياقمايدۇ ساڭا ئەركىلەش.
سۆيگۈدە ئۇتقانلار ھەمىشە بەردەم،
ئۇتۇلغان قىسمىتى تېنەپ-تەمتىرەش.

تەمتىرەپ يۈرمەن يوللاردا غەمكىن،
كۆڭلۈمگە سەن سالغان خۇمار تۈپەيلى.
ئاشىقلار قاچانمۇ بولغان خوپ تەمكىن،
كۈتمەن ئالدىمغا چىق-چىقما مەيلى...

1993-يىلى 21-ئاپرېل، ئۈرۈمچى

مۆجىزە

بەش مىڭ غولاچ يىلتىز تارتقاچ يەرنىڭ تەكتىگە،
ئاپئاق بولۇپ چېچەكلىدى قاپقارا بىر تاش.
تاغنى ئەكەپ سېلىپ قويدى ئۇنىڭ قىلىگە،
ئۇۋىسىدىن ئەتەي چىققان ئۇلۇغۋار قۇياش.

يارنىڭ ھىدى تاراپ كەتتى شۇ دەم ھاۋادا،
نىگاھلارغۇ بەرگىدىكى بۈيۈك يالتىراش.
ۋىل-ۋىل يانغان سەبىي كۆزلەر يۇلتۇز سامادا،
كىرىپكىلەردە باردۇر لەرزە، باردۇر قالتىراش.

چېچەكلەرگە مەيۈس باقتى ھەممە گىياھلار،
دېدى: قېنى ئىپارمىز، قېنى چېچىلىش؟
تاش شەنىگە ئالقىش تۈكتى روشەن سىياھلار،
دېدى: تاشقا نېسىپ بولسۇن گۈلدەك ئېچىلىش.

يانغىنىدەك يانغىن بولۇپ زۇلمەت قاراڭغۇ،
يانار ئەنە ئاپئاق بولۇپ تاشتا چېچەكلەر.
ئاق رەڭلەرنىڭ جىلۋىسىدە يوقتۇر ئالاڭغۇ،
ئاق شوللار ئۇپۇقسىرى دىلنى يېتەكلەر.

ئاڭلاپ ئۆتتۈم تەبىئەتتىن ساماۋى سادا،
نۇرلۇق ھېكمەت ئاچتى ئۇلۇغ ئالتۇن دېرىزە.

شەيدا قىلسا قىلار بەلكىم مېنى دۇنيادا،
قۇل قىلالماس ھەيران قىلىپ لېكىن مۆجىزە...

... نەقە

1993-يىلى 25-سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

پالاشنىڭ رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە
پالاش رەتتە ۋە يېتىلگەن رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە

رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە
رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە

رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە
رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە

رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە
رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە

رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە
رەتتە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىگە رەتتە تەلەپ
بىلەن ھەممىنىڭ ئارقىسىدا بىر يېتىلگەن رەتتە

تۇرنا ...

يۈرەك كەبى ھارارەتلىك ئۇۋاڭنى تاشلاپ،
كۈي ياڭرىتىپ يىراقلارغا ماڭدىڭمۇ يەنە.
ئايرىلىشنىڭ مەن تۈزگۈسىز دەردىنى باشلاپ،
شادلىقىمنى قانتىڭغا تاڭدىڭمۇ يەنە.

سەن نىشانغا ئالغان يەرلەر ماڭا ناتونۇش،
ھەم كۆللەرنىڭ، دەرەخلەرنىڭ سىرلىرى پىنھان.
ئۇ ھۆسىنلەر سالالمايدۇ ماڭا ئۇمۇنۇش،
بىلىمگەننى ئېسىركەيدۇ قەيەردە ئىنسان؟

كېتىش پەسلىك بولمىغاننى، بالدۇرتى تېخى،
ئاسمان سۈزۈك، ھاۋا ئىللىق، سۇلار قاتمىغان.
سېنىڭ ئۈچۈن جان بېرىشكە ئىدۇق بىز سېخى،
قەلبىمىزدە ياخشى تاڭلار تېخى ئاتمىغان.

يېشىل چۈشتىن تارقىمىغان تېخى شېرىنلىك،
يېشىل كۈنلۈك سايىسىدىن كەتمىگەن ساپا.
ھازىر ئۈچۈن بىزمانلىقلار مەڭگۈ كېيىنلىك،
دەم دېگەننىڭ ئۇچقۇرلۇقى چارسىز جاپا.

ياپىرئالماي يەنە بىر پەس، كەتتىڭمۇ قۇشۇم،
پەرىڭنى بەر، پەرىمنى ئال ئۈزۈتاي سېنى.

ئىلھام بىلەن سۆزلىشىش

سەن كىرمەيسەن رۇجەكلىرىمدىن،
ھېيىقسەن بۇرچەكلىرىمدىن.
يوقتۇر سەنكى، ئۇندى چېچەكلەر،
يەرگە پاتقان گۈرچەكلىرىمدىن.

سەن كەلمىدىڭ ئالجدى بىرى،
جۆيلىگەندە پاش بولدى سىرى.
ئاتسىغا ئۇردى ئۇ خەنجەر،
تاسقىغاندا غەلۋىردە پىرى.

يار رومالنى ئېلىپ قولۇڭغا،
شوللارنى سۆرەپ يولۇڭدا.
ئىشكىمنى تاقىلدا تچۇ بىر،
ئىشك ئېچىپ ئوڭۇ-سولۇمغا.

تەلىمىدىمۇ، يۇلتۇزدىمۇ سەن،
بەرگىدىمۇ، يىلتىزدىمۇ سەن.
قۇلىقىمغا پىچىرلاپ باقچۇ،
مىڭ قىزدىمۇ، بىر قىزدىمۇ سەن؟

1993-يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ئىدىقۇت

بىر تالاي ئەسىرگە گۇۋاھ ئىدىقۇت،
ئۆرۈلمەس قەلئەلەر كەتسىمۇ سېزىپ.
قەدىمىي بىر روھلا ئوقۇيدۇ دۇرۇت،
ئىشكى ئېچىلغان دىللارنى كېزىپ.
دەپىلەر ئۆزەكسىز ھېكمەتنى ئۇنۇت،
ئىچ لېكىن تۇپراقتىن تۇتيا ئېزىپ.
كەچمىشلەر قوينىدا نۇرغۇن چېگىش بار،
ھېچ كىمگە ئاي ئەمەس
ئۇنىڭ سىرلىرى.
تاملارنىڭ تىلى يوق،

سۆزلىمەس زىنھار،
دېمەككى سۇنمايدۇ سىرنىڭ قىرلىرى.
يىللارنىڭ ئىزىنى قىلاي دەپ ئىزھار،
تىلىسىمنى تىلىدۇ تىلىسىم پىرلىرى.

ئىدىقۇت سەن بىلەن قالدىم سۆزلىشىپ،
بىر سۈزۈك ئۇپۇقنى بەردىڭ دەل ماڭا.
تەنلىرىڭ تېنىمگە كەتتى ئۆزلىشىپ،
تەڭداشسىز قىسمەتلەر يار ئىكەن ساڭا.
چامىلار ياتىدۇ كۆكنى كۆزلىشىپ،
ئالتۇنۇ جاۋاھىر تەڭ كەلمەس ئاڭا.

يۈرەكلەر مۆھرى بار سەندە ئەي ئوپىلىق،
سېنى دەپ ھەمىشە بولىمىز ئادا.
ئەجدادلار ئاھىغا سالىمەن قۇلاق،
ھەر يەردىن چىقىدۇ ھەيۋەتلىك سادا.
پەخىرلەن ئەۋلادىم،
ياشايسەن ئۇزاق،
بالىقلار ئۈستىگە باغرىڭنى قادا.

ھېچقانداق تۈگىمەس كۈيدەك ئىدىقۇت،
پىزغىرىم ئاپتاپتەك قۇيۇلدۇڭ جانغا.
ھېكمەتلىك ئويلارنى سالىدىڭ تېگى قۇت،
بىر ئىلھام چاپچىدۇ تومۇردا، قاندا.
قۇياشنىڭ كۆزىگە قارىدىم مەزمۇت،
ئۇندا سەن چۆكۈپسەن دەريايى شانغا.

ئىدىقۇت،
ئىدىقۇت،
ئەزىز ئىدىقۇت،
ئۆلگەن بىر ئەسىرنى تىزىلدۈردۇڭ سەن.
ئىدىقۇت گۈزىلى ئاق چېچەك مەرغۇپ،
كۆڭۈللەر تۆرىگە تىزىلدۈردۇڭ سەن.
ئالىي بىر نەسەپتىن يايىپ كەتتىم خوپ،
نەزمەمنىڭ كۆكىگە كۆتۈرۈلدۇڭ سەن.

1996-يىلى 28-سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

نېمىنىڭ ئالدىغا كەلگەن بولسا،

ئەللىمىز، ئاھالىمىز، رەھبەرلىرىمىز،

نېمىنىڭ ئالدىغا كەلگەن بولسا،

ئەللىمىز، ئاھالىمىز، رەھبەرلىرىمىز،

كونا كۆزلەر، ئاسقىماڭلار كېتىشكە،

دۇنيا خىرە بىزىلەر ئۈچۈن سىلەرسىز،

بولار ھەردەم مەنزىلەرگە يېتىشكە،

تېخى بالدۇر، خوشلاشمايلى بىز ھەرگىز.

بىز جاۋابكار يۇرۇقلارنى ئېتىشكە،

ئەجەل كىرمەس قەسىرلەرنى سالدۇق بىز.

ئالدىڭلاردا تاي-تاي باستۇق ھەممىمىز،

مېھرىڭلارغا تويدۇق تاشتىن تاغ بولدۇق.

قەلبىڭلارغا چىڭ چاپلاندى قەلبىمىز،

ياپراق ئىدۇق،

ھارارەتتىن باغ بولدۇق.

ئارچىلارنى ئەسكە سالدى قەدىمىز،

قامماقلىرىڭ يۈرىكىدە داغ بولدۇق.

پېشىمىزنى سىيلاپ ئۆتتى خىزىر قول،

شور تۆگۈلدى قەۋەت-قەۋەت ماڭلايدىن.

ئەتىرگۈلگە تولۇپ كەتتى ئوڭۇ سول،

تەمى كەتمەس سۆزۈڭلەرنىڭ تاڭلايدىن.

پېشىڭلارغا تۇتاشقان دۇر داغدام يول،

بەلگە قويغان يېرىڭلاردا تاڭ، ئايدىڭ.

باغرىڭلاردا باردۇر ئاتا-ئانىمىز،
تەڭرىدىن يوق دىلى كۆيۈك، شەپقەتلىك
بار سىلەردە شەرىپىمىز-شانىمىز،
ۋە جەننەتنىڭ دەرەخلىرى شەرىپەتلىك.
كۆزىمىزدە كۆزۈڭلەر بار، يانىمىز،
سىلەردىكى ھەممە نەرسە بەركەتلىك.
مۇزىقارلارنى بۆلمەك بولساق ئىككىگە،
كەينىمىزدە يۆلەپ تۇرغان سىلەر بار.
تال كۈيىنى ئۆگەتكەندە كېچىگە،
ئىشىكلەردە تۇرسىلەر خوپ بىدار.
دۇنيانىڭ دەل تېگىدۇ كىشىگە،
تەڭرى دەملىك ئۇدۇمۇڭلار زۇلىپقار.
تالا-تۈزدە قارىساڭلار قايرىلىپ،
كۈچ ئالىمىز، تاغۇ تاشنى تىلغايمىز.
بىرىڭ كەتسەڭ،
بىر ئالەمدىن ئايرىلىپ،

كۆز ياش دېڭىز،
كۆز ياش دېڭىز يىغلايمىز.
شۇنداق كېتەر بىلىرىمىز قايرىلىپ،
ياق سىلەرنى قىيالىمايمىز،
قىيالىمايمىز.

كونا كۆزلەر،

ئاسقماڭلار كېتىشكە،

دۇنيا خىرە بىزلەر ئۈچۈن سىلەرسىز.

يىڭنە كېرەك زەردىن زەرتون تىكىشكە،

ئېسىل سىلەر، ئەلگە قىلىش نەرسە

تەقەب كىلە شۇڭا ئېسىل ئوغۇل-قىز.

تەشنا بىزلەر ھامان ھېكمەت ئېمىشكە،

گۈل كۆركىگە ئانا دائىم ئوق يىلتىز.

لەغىزىڭىزنىڭ رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك شايە

تەسىدە نەرسە لىغىزىڭىزنىڭ لىغىزىڭىزنىڭ پۇتتىم

1996-يىلى 4-نويابىر، تۈرۈمچى

لەغىزىڭىزنىڭ رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

تەلىپىڭىزنىڭ رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

رەڭلىك رەڭلىك رەڭلىك ئېلىنىپ رەڭلىك

سېغىنىش

ھۆسنى كىرگەن بوشلۇقلاردا تۇرىسەن ياڭغۇز،
چۈشىنىشلىك ھالىڭ سېنىڭ ماڭىلا پەقەت.
چۈشلىرىمدە تەڭدى ئاخشام ۋە بولدى يالپۇز،
تۇرنىلارنىڭ قانىتىغا ئۇزۇڭ ئاسقان خەت.
قۇياش باغرى سېنىڭ باغرىڭ چۈشتى باغرىمغا،
توزۇپ كەتتى دوستلار دىلغا قوندۇرغان ھەسرەت.
يادىڭ سېنىڭ كەۋسەر تەمى بەردى ئاغزىمغا،
كۆتۈرۈلدى ھوشلىرىمدىن مەڭگۈگە غەپلەت.
كەتمىشلەرنىڭ كەلمىشلىرى ئالەمدە بەرھەق،
بۇنچە ئۇزۇن بولمىسىمۇ بولاتتى ھىجران.
ئۇنىڭ سالغان ئازابلىرى دەھشەت نەقمۇنەق،
چىدىمايدۇ ھېسلا ئاڭغا، چىدايدۇ ۋىجدان.
سۆيگۈ بىلەن ياشاش پەرھىز تۇرسا بەندىگە،
سۈننەت بىلىپ ئۇنى قانداق ياشايمىز دىلدار؟
شاھانە تون ئايلا نسا گەر جۈل-جۈل جەندىگە،
قىيامەتلەر كۆزنەكلەردىن ئاچمامدۇ دىدار؟
قاقىرىلار پەرلىرىڭنى تاراپ قويايمۇ
ئاتلانغاندا ھەيۋەت بىلەن يىراق سەپەرگە.
ئۇنلىرىڭنى سېغىنىشىم،

مۇڭغا ئورايىمۇ؟

بەلگە تاشلاپ ئۆتكەن ساڭا ئېيتقان شەھەرگە.

ئىستەك

مەن تۇرىمەن بوسۇقتا ئىزا چېچىپ،
ئىشكىڭنى مېڭ تەستە قىيا ئېچىپ.
ئاي ماڭلىيىڭ نۇر چاچتى مەن تەرەپكە،
كەتتى گويلا شۇ تاپتا زىيا كېچىپ.
كېبرىڭنى نەلەرگە تاشلىۋەتتىڭ،
خۇش خۇيلۇقنى دەرھاللا باشلىۋەتتىڭ.
روھىم ئۆزرە تاڭ ئاتتى زەپمۇ ئاپئاق،
ئېرىپ كەتتىم، دەرھاللا تاشلىۋەتتىڭ.
بۇ دەملەرنى ئۇنتايىمەن قانداق قىلىپ،
سەن يوق يەرنى قالسىمەن دوزاخ بىلىپ.
تەڭدىن تولا ئۆمرۈم ئۆتتى، ئەمدى ھەرگىز،
يۈرەكلەرنى كەتمسۇن ھىجران تىلىپ.
ئىشكىڭنى ۵۵۵۱

ھەر كۈنى

ئاچاي قىيا،

تۇرغىن كۈلۈپ،

دىلدارىم،

تۇرغىن كۈلۈپ.

1996-يىل 6-نويابىر، ئۈرۈمچى

ئەقەدە

بەھەر نە اسۆز ئەگشىدۇ كەينىمدىن ،
پىيازماستىن كېلىمەن ئەينىمدىن .
بەھەر نېمە دېيىشسۇن خالايتق ،
كۆكلەملەر ياغدۇپەيلىمدىن .
تېلىسىمۇ نەشتەرلەر يۈرەكنى ،
كەتمەيدۇ كەۋسەرلەر لەيلىمدىن .
ئۆلپ ئاشىقمەن دوستلىرىم سىلەرگە ،
جەننەتلەر تۆكۈلەر مەيلىمدىن .
ئۆلپ ئاي ئاقىماس ھەرگىزمۇ نەھرىمدىن ،
پىلىنۇر كەتمەس تۇلۇن ئاي بەھرىمدىن .
پىلىپ قۇياشتەك ياندىۇ روھىممۇ ،
چاڭ قونماس ھېچكىمگە قەھرىمدىن .

1996-يىل 6-نويابىر ، ئۈرۈمچى

دىل ئەمىرى

مەن سېنى ئۇلۇغلاپ تۇرىمەن ئەركەم،
ئېتىڭغا قوشمەن ئالىي سۈپەتنى. قالغىنى
كۆركى بارلا سۆز چىققان قەلبىلەر كۆركەم،
شۇ ھېكمەت بويىچە تاللا ئۆلپەتنى.
كۆزۈڭنى يۇلتۇزغا ئوخشىتىپ دائىم،
ئۆزۈڭنى قۇياشقا، لەيلىنىڭ نەزەرلىكىگە
ئايغا تەڭ دېدىم. ئۆلىمىڭ
دوستىڭا دوستىنىڭ
كۆكسى كەڭ دېدىم.
مەن ئۇلاردا كەڭ دىللاردا كەزگەيسەن ھامان،
ئاپتاپتەك ھېسلارغا پۈركەيمەن سېنى.
بىر زەررە مېھرىدىن چاقنايدۇ جاھان،
مېنىڭ زەررە مېھرىڭگە غەرق قىل مېنى.

1996-يىلى 7-نويابىر، ئۈرۈمچى

دەخەلەر

چىمەنلىك يوللار، قانات ياساپ يەلدەك ماڭىسەن،
 بىپەرۋالىق كەيىڭدە، يوللاردا تۇغۇلغان بالىسەن.
 ئوتقاشتەك يانغان يۈرەكنى تاشلاپ قويدۇم ئالدىڭغا،
 دەسسىمەيسەن ئېھتىمال، ئالقىنىڭغا ئالمىسەن.
 شۇندا ئېيتار ئۇ ساڭا ساقلاپ كەلگەن سىرىنى،
 (سىر ئىماندۇر ھاياتتا، نوچىلىقنىڭ گېمىنى..)
 تاغلاردىن ئالدىم يۈكسەكلىك، باغلاردىن ئالدىم شەربەتنى،
 مېنىڭ ۋەسلىم مەڭگۈلۈك خۇشتارلىقنىڭ زېمىنى.
 چايقىما ئۇنى چايقىما، ئالغۇچىغا ئالغۇچىغا
 نۇرلارنى تۆكۈپ ئالمىسەن.
 تۆكۈۋالساڭ ناۋادا ھەممىدىن قۇرۇق قالسىەن.
 ئەڭ يامىنى زۇلمەت قونار
 ئۆزۈڭ ھەمدە كۆزۈڭگە،
 ئۇ چاغدىمۇ ئۆزۈڭنىڭ ئالدىڭغا قايىتلىق
 ئۇ چاغدا ئۆزۈڭنىڭ ئالدىڭغا قايىتلىق
 تەمسىقلاپ،

تەمتىرەپ ۵۵۵۱

زۇلمەتتە نەگە بارسەن؟

1996-يىل 7-نويابىر، ئۈرۈمچى

يېشىللىق

ئەستى سەلكن، كۈز ياپىرقى تۆكۈلدى،
تەپچىپ تىككەن تىكشىلىرىم سۆكۈلدى.
بۇلۇتلارغا باش تەگكۈزگەن تاغلارغا،
پۈكۈلمىگەن بۇ بەللىرىم پۈكۈلدى.
ياپراق سېنىڭ تېخى كۈنۈڭ توشمىغان،
سېنى ھېچكىم خازانلارغا قوشمىغان.
نەزىرىمدە يېشىللىقنىڭ يۇمرانى،
ئىدىڭ گويا ئۆمرۈمگە ئوخشىغان.
كۆمۈلسەن تۇپراقلارغا تۆكۈپ شان،
ياپراق بولماي ياپراقلارغا بولۇپ جان.
تاغغا كۆكلەم ياپراقلاردا چاقنايسەن،
يېشىل ھۆسن، يېشىل جىلۋە جانىجان.

1996-يىلى 10-نويابىر، ئۈرۈمچى

رۇبائىيلار

رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە 1. نىجات رەبائەتتە
رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە
ئايىلىدۇ سىرەننى ھامان سىرلىق تىجارەت،
كونىرايدۇ يەل-يېشىندىن يېڭى ئىمارەت.
بورانلاردا كۆلدەك توزار مىسقال يالغاندىن
قان-ياش بىلەن ئۆيۈپ پۈتكەن پاتمان ئىناۋەت.
رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە
رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە
رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە رەبائەتتە
تامچە سۇغا تەڭ گەمەستۈر دېڭىز رىۋايەت،
نىقابىنى ئالۇر ئالەم يۈزىدىن نىھايەت.
ۋاقىت دېگەن ئادىل ھەكم،
بىلىنەر ھامان،
بېلىق قارنى پاناھ بولغان قىلدەك خىيانەت.

3

سۈتتەك ئاق دېدىڭىز قارامنى ئانا،
نۇردەك ساق دېدىڭىز يارامنى ئانا.
ئالەمنىڭ چىرايى ئېسىڭىزدە يوق،
كۈلكەمدىن ئالدىڭىز ئارامنى ئانا.

ئىبادەتكە كېلەر بولدى ئاسمان ۋە زېمىن،
كۆرسىتىڭچۇ،

ئىمىنىڭىزدا قايسى ئىش بار؟

ئىمىنىڭىزدا بار.

1996-يىلى 10-نويابىر، ئۈرۈمچى.

ئىمىنىڭىزدا:

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

2

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

3

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

4

ئىمىنىڭىزدا بار.

ئىمىنىڭىزدا بار.

شايلىك ، نىمىسىمۇ قىممىتىنىڭ نىسبىتى ،
 نىمىسىمۇ نىسبىتى قىممىتىنىڭ نىسبىتى ،
 شايلىك نىسبىتى ، نىسبىتى ، نىسبىتى ،
بوسۇغاڭدىن باشلىنىدۇ ۋەتىنىڭ ، قاياش

بوسۇغاڭدىن باشلىنىدۇ ۋەتىنىڭ ، قاياش ،
 شەيدا بولما خىياللارغا جىسمى يوق ھەرگىز .
 نەق سۆيگۈ يوق قەلبەردە بولمايدۇ ئاياش ،
 سۇ ئىچمىسە تۇپراق ئىچرە ئۈنمەيدۇ نەرگىس .

قېرىندىشلىق ئولتۇرۇش سولۇڭدا تۇرغانلار ئەبەد ،
 ئېۋەنى بار ، تەڭرى ئەمەس ، ساددا ئىشقىلىپ .
 ھالال ئىشلەپ ، ھالال يەيدۇ ھاياتتا پەقەت ،
 كۆكلىمىڭنى چالغىمايدۇ چوقۇم قىش قىلىپ .

پەلەمپەيلەر ئېلىپ چىقار سېنى ئۆيۈڭگە ،
 دېمەك ، ئۇمۇ ۋەتىنىڭگە ئايرىلماس تەركىب .
 ئۇنىڭ شەنى قوشۇلىدۇ سۆيگەن كۈيۈڭگە ،
 ئەسلى شۇنداق تۈزۈلىدۇ ئەزەلدىن تەرتىپ .

ئاسمانلاردىن چۈشمەس ئەسلا يېڭى ئادەملەر ،
 مۇئەللەقتە يوقتۇر يەنە ئىككىنچى ۋەتەن .
 قىممەت ئېرۇر نەق نەرسىلەر ، ئېنىق قەدەملەر
 نەق سۆزلەرگە ، نەق كۆزلەرگە ، نەق سۆيگۈگە تەن .

ۋەتەن دېگەن باشلىنىدۇ بوسۇغىدىن، قايتىش،
مىليون سانمۇ باشلىنىدۇ بىردىن ئەسلىدە.
مىڭ قىلساڭمۇ يوق دېگەن يوق، نۆلگە قويغان باش،
غايىب كەڭلىك، غايىب ئىنسان، غايىب مەنزىرە.

1998-يىلى 13-يانۋار، ئۈرۈمچى

شۇ يىلى ۱۳-يانۋار كۈنى،
ئۈرۈمچىدىن چىقىپ،
ئۆزبېكىستانغا بېرىشقا تەييارلىنىمەن.

بۇ يىلى ۱۳-يانۋار كۈنى،
ئۈرۈمچىدىن چىقىپ،
ئۆزبېكىستانغا بېرىشقا تەييارلىنىمەن.

بۇ يىلى ۱۳-يانۋار كۈنى،
ئۈرۈمچىدىن چىقىپ،
ئۆزبېكىستانغا بېرىشقا تەييارلىنىمەن.

بۇ يىلى ۱۳-يانۋار كۈنى،
ئۈرۈمچىدىن چىقىپ،
ئۆزبېكىستانغا بېرىشقا تەييارلىنىمەن.

ئالەن-ئەھمەت رەئىسلىك قىلىش،
ئالەن-ئەھمەت رەئىسلىك قىلىش.

شېئىرىيەت مەملىكىتى

ئالەن-ئەھمەت رەئىسلىك قىلىش،
ئالەن-ئەھمەت رەئىسلىك قىلىش.

تەلىماتلار تەلىماتى بار دەپ ۋەسلىگە،
كېلىمەن قاپقاڭنى توختىماي قېقىپ.
جەننەتلەر كۆكلەيدۇ ھامان ئەسلىگە،
قېنىڭدا كەۋسەرلەر تۇرىدۇ ئېقىپ.

بىر زەررە نۇرۇڭچۇن مىڭ زەررە بولۇپ،
قېلىمەن ئۆزۈمچە ئىشقىڭنى بايان.

كۆكۈڭدە تولۇنئاي ھۆسنىگە تولۇپ،
سېنىڭ ھەر مۆچەڭنى قىلىدۇ ئايان.

ئەسەبىي چۇقانلار ئاڭلىنار غۇۋا،
ئوي يۆتكە، دەيدۇ ھەم مەشئۇم پىچىرلاش.

ئاپتاپسىز تەسكەيلەر شائىرغا ئۇۋا،
باشلاندى زېمىندا ھەيۋەت غىچىرلاش...

غىچىرلاپ تۇرىدۇ زېمىننىڭ ئوقى،
تەلىمىگە چۈشىدۇ ھەممىلا نەرسە.

تەڭداشسىز ھوقۇقتۇر روھنىڭ ھوقۇقى،
ئۇنىدۇ ھەتتاكى تاشلارغا تەرسە.

8001-رەق. 01-رەق.

تاغلاردىن يېنىپتۇ ئەكس سادالار،
ۋە لېكىن قەلبىمدە غالىپ سۈكۈنات.

يوللاردا قېلىشتى سەھۋەن-خاتالار،
ئاسماننى قوچۇدى ئۇ سالغان پەرياد.

ياشلىقتەك، سۆيگۈدەك، ۋاقىتتەك، چۈشتەك،
پارلاقسەن، لېۋەنسەن، چىرايلىقتۇرسەن.
ھەممىگە قادىرسەن قۇدرەتتەك، كۈچتەك،
شۆھرەتلەر بابىدا ئالەمگە پۇرسەن.

بوسۇغاڭ ئۈستىگە بېشىمنى قويۇپ،
قىلمىسام ناۋادا بىر كۈن ئىبادەت.
قالمەن سېنىڭدىن، كۆزۈمنى ئويۇپ،
مىڭ كۈنلۈك يىراقتا (بۇ بىر خىيانەت!)

قوغلىشىپ يۈرمەن دائىم مەن سېنى،
لەختە قان يۈرەكنى قولۇمغا ئېلىپ.
ئۆيۈمگە ئەۋەتكەن پەرىشتەڭ قېنى،
كەتمىسۇن، قويايچۇ ساندۇققا سېلىپ.

ئەجەپمۇ جىلۋىلىك باقىسەن ماڭا،
بەرگىمدە، شېخىمدا باردۇر قالىتىراش.
ھاياتلىق رىشتىسى چېگىلگەن ساڭا،
ۋە ھەمدە

تەڭداشسىز،
مەڭگۈ يالىتىراش.

1998-يىل 10-يانۋار، ئۈرۈمچى

من هنا أتت تلك الرسالة، من امرأة
 إلى امرأة، إلى رجل، ثم إلى رجل
 آخر، من قبل السيدة هدية، لتأتي رجب هدية
 لنا؟ لن لعب **ثانا قتل** هو المشاك، ت عدلية

تاغلارنىڭ ئاستىدا، دۇرلار ئاستىدا،
بار دېسە مۇچەڭنى باغرىم ئانا تىل.
شۇ زامان قازىمەن كىرىپكەم بىلەن،
پىل بولۇپ ئۇ تاغلار، بولساممۇ مەن قىل.

دېڭىزلار ئاستىدا، لەھەڭ قارىنىدا،
بار دېسە زەررەڭنى ياتقان كۆمۈلۈپ.
شۇ زامان غەرقمەن قايناملار ئىچىدە،
ئۇ مېنىڭ بايلىقىم تۇرغان تۆكۈلۈپ.

ئاسماننىڭ قەھرىدە، يۇلتۇز كۆكىدە،
بار دېسە قەترەڭنى جىمىرلاپ تۇرغان.
چوققىلار ئۇزىتار ئۇ يەرگە مېنى،
(مەنزىلگە يېتىدۇ قىمىرلاپ تۇرغان!)

تارىشا پۈتۈكلەر، چىغناق-تارغاقتا،
پۈتۈلگەن بولساڭمۇ بەش مىڭ يىل بۇرۇن.
ئەرنىمىدە ئېرىتمەن چاڭلىرىڭنى مەن،
تاشلاندىق دېگەنگە ئەگمەيمەن بويۇن.

ئۆلىمىز بىز، لېكىن ئانا تىل ئۆلمەس،
كۆمسىمۇ ئون مىڭ يىل بار تەندە جان
ئۇ سېنى تونۇسا، تونۇمىساڭ سەن،
قىيامەت، تاشلارمۇ چەكمەمدۇ پىغان؟!

يەمەنۇ ياسرىبكە چېكىمەن سەپەر،
سېنىڭدىن ئۇ يەردە بولسا بىر قىيىق.
قۇدرىتىڭ ئالدىدا چەپلەرمۇ چەپەر،
تۇيغۇلار پەرۋازدا بىباش، بىتتىيىق.

پەخرىمىسەن، ئەقلىمىسەن، باغرىم ئانا تىل،
جىلۋەڭدىن جىلۋە ئەپ يورۇپ تۇرار دىل.
سازىڭسىز پانىيىدىن باقىيىغا كەتسەم،
شەپەڭدىن دەس تۇرۇپ تىرىلىمەن بىل.

1998-يىلى 11-يانۋار، ئۈرۈمچى

نائب رئيسه **ريامغور** صاحب سمعة

ئۆگزەمنى ساۋىدايدۇ يىپەك قامچىلار،
پەرىشتىنىڭ كۆز يېشى ئۇ پەرى تامچىلار.
ھەر تامچىدا ياچىقىلدى بىر ئىپار تۇخۇم،
تىنىقنى پۈركۈپ ئۆتتى ياكى ئارچىلار.
گۆدەكلەرگە ئوخشاپ قالدى ئانا تەبىئەت،
قاراپ قالدىم چوققىلارغا چاقىنغان ھەيۋەت.
ئېتەكلەردە كۈلكە چاچار لەيلىقازقلار،
كاسسىگە تولدۇرۇشۇپ لىپىمۈلپ شەربەت.
قىلدى جاھان مانا ئەمدى پاكلىققا بەيئەت،
ھەر مەۋجۇدات دىل سايلىغان ئاڭا بىر ھەيئەت.
چايقىلىدۇ دېڭىزلار دەك يۇيۇنغان ئورمان،
چايقىلىدۇ يۈرەكلەردە گويا مۇھەببەت.
دېرىزەمنى ساۋىدايدۇ يىپەك قامچىلار،
ئەگە چۈشسە شۇندا جەۋھەر،

[illegible]

بىر قەدىمىي بولدى تېخى مىڭ پەرۋاز

شۇبىرلايدۇ شىۋە قەدىر شاماللار،
جاراڭلايدۇ قۇلاقلىرىڭىزنىڭ ئاغرىسى.
يەنە بىر تال ئېلىپ بۇ زېمىننى قامالار،
زەر ئېقىندۇر ئۇيۇقلارنىڭ ساغرىسى.
تاغلار گويى ئېقىندىكى ئاراللار،
بار ئۇلارنىڭ كۆڭىگە ئوخشاش ياغىسى.
كېچىلەردىن ئامان چىقىمىز كۈندۈزگە،
ماڭا تەندۈرۈپ يەنە بىر تال،
مەنزىلىم بار ئۇلار تارلاردا،
ھەر زەررىدە چاقناپ تۇرغان بىر قەسىر.
ئەتە دېگەن كۆرۈنمەيدۇ كۆزىگە،
(بۇ ئالەمدە كۆڭلى ئېمەك كۆپ،
بىز سىزنىڭ بىلەن بىر تال ئېلىپ بۇ زېمىننى قامالار،
زەر ئېقىندۇر ئۇيۇقلارنىڭ ساغرىسى.)

تاش چاينىدىم، تاغ كۆتۈردۈم،
تال باغرىم ئەجەب سەزگۈلەرگە ئىگە بولدى.
كەچمىش مېنى، مەن كەچمىشنى ياللىدىم،
جەۋلان قىلىدىم، قاناتلىرىم تىخ بولدى.
كۆكتىكەنلەر سۇنغان گۈلنى ئالدىم،
گۈلى دەرھال رەيھان ئەمەس چىخ بولدى.

ئالۋۇنلارنىڭ باغرىدا بار بىر چىنلىق،
 سىڭگەن تاشقا، سىڭگەن تۇپراق، ھاۋاغا.
 بۇلۇتلاردىن سىقىۋالغان نۇر ئىللىق،
 ئايلىنىدۇ مەڭگۈ پۈتمەس ياۋاغا،
 قونماق بولغان ئامەتلىرىم مىڭ تىللىق،
 ئوخشايدۇ ئۇ كۆكتىن ياغقان تاۋاغا...
 كەلكۈن كۆردۈم، كەكلىكىمدىن كەچمىدىم،
 بۇقۇلدىسا، جاراڭلىغان مىڭ ئاۋاز.
 قۇيۇنلاردا قامغاق كەتتى، كەتمىدىم،
 قۇتلۇقلىدى كۆپ يۇلتۇزلار-سەرۋىنار.
 ئارچا بولدۇم، قىلچە زىيان چەكمىدىم،
 بىر قەدىمىم بولدى تېخى مىڭ پەرۋاز...

رەيىپ رەيىپ تەييارلىغان مەسلىھەتلىك خاتىرىلەر

۱. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۲. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۳. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۴. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۵. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۶. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۷. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

۸. بىزنىڭ بىزنىڭ رەيىپىمىز

ئاق بۇلۇت، قارا بۇلۇت

مەندىمۇ بىر سۈزۈك ئاسمان بار كەركەم،
سەن ئۇندا دەۋرىگەن مىسلى بۇلۇتسەن.
قارايىپ كېتىسەن يۇلقۇنساڭ كۆركەم،
ئاقارساڭ تىپتىنچ قىزىل قۇرتسەن.
چۆللەرگە قويۇپ ئوت كۆكلىسۇن گىياھ،
كۆللەرگە قۇيماستىن ئۆتسەڭمۇ مەيلى.
كۆزۈمگە ھومىيىپ قاراپسەن قىيا،
ئاسمانغا تارتىماسمۇ بۇلۇت خۇي-پەيلى.

ھە، شۇنداق كۆللەرگە قۇيىسەن راسا،
چاڭكىلداپ ياتىدۇ مەندەك باياۋان.
چۈشەرمۇ ئارماننىڭ قولىدىن ھاسا،
ئۇيۇققا يېتەرمۇ يوللىرىم راۋان؟
ئاق بۇلۇت بولغايسەن، قارا بۇلۇت ھەم،
تەشنالار قامچاڭغا ئېرىشسە بولدى.
دولقۇنلار دېڭىزدەك، دېڭىز بول ھەردەم،
شۇ تاپتا ۋۇجۇدۇڭ كەۋسەرگە تولدى.

قەدەم باغرىڭدىن باغرىمنى ئىزدەپ،

قەدەم باستىم يۇرتۇمغا ئاخشام.

سېنى تاختىدەك لېۋەن بىر قىز دەپ،

شان تاراتقان ئىدى كۆپ ناخشام.

يۈرەكلەردە ياتار بىر ئىزدەپ،

سۆزلەپ كەتتى تىلغا كىرىپ جام...

دېدىڭ: كەتمە، بولساڭ چىن مەجنۇن،

مەن ئىشقتا چاڭ باسمىس لەيلى.

بۇ ھاياتتا قاي كۆڭۈل پۈتۈن،

بىللە ياشاپ، بىللە كۈلەيلى.

سۆزلىرىڭگە بولدۇم مەن مەپتۇن،

قىزغا پۈتكەن مەردلىك تۈپەيلى.

كۆڭۈللەرگە ئوخشاشلا قىممەت،

سۆيگۈلەرنىڭ ۋىسال-ھىجرانى.

ئادەملەرگە مەڭگۈلۈك زىننەت،

ھۆر ۋۇجۇدنىڭ ھالال ۋىجدانى.

قاردەك ياغسۇن قامەتتىن ھىممەت،

بارنى قوغدار ئارنىڭ قىيانى.

قىرىق قەدەم باستىڭمۇ دېمەك،
ھەر كىم ئۈچۈن مېھمانسەن ئەزىز.
مېھمانلارنىڭ غېمىنى يېمەك،
ھەر كىم ئۈچۈن ھەر يەردە پەرھىز.
ياخشى نىيەت ئاچىدۇ چېچەك،
بوينىمىزدا قالمايدۇ قەرز.

ئۇدۇملارنى ئاقتۇردۇڭ ئۇزاق،
چورتانلاردەك سەكرەيدۇ ئۇلار.
چاڭقاپ كەلدىم ئالدىمدا بۇلاق،
قۇچىقىمغا قوندى ئاق قۇلار.
مۇقاملارغا ئويىدى قۇلاق،
يېلىنجايدۇ شەپەق تۇيغۇلار...

بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم

بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم
بىلىم ئىلىم ئىلىم ئىلىم

هازا كۆيى

(قەدىردان زوردۇن سابىرغا مەرسىيە)

بىر تاغدا ئۇشتۇمتۇت قالىمەن كېتىپ،
دەيتتىڭىز بۇ گەپلەر راست چىقتى مانا.
جەزىرنىق ھەسرەتلەر يۈرەكنى تىتىپ،
باغرىمدا چاپچىدۇ تىنماي شۇ تاپتا.

شۇنچىلىك شۇم تەلەي بولارمىزمۇ بىز؟
ئامەتنى ئاپەتلەر چىمدىلار، مۇرلار.
تىرەنلەر دىللاردا بىر ئەلەم-يىلتىز،
قاچان ۋە قەيەردە ئېرىمەك شۇرلار؟

شۇ ئالىپ تاغلارغا باقتىم يىراقتىن،
چوققىلار قاتارى لاسىز كۆتۈرگەن باش.
دەريالار دەۋۋەيدۇ ئاچچىق يىراقتىن،
قارا رەڭ تۆكىدۇ كۆزىدىن قۇياش.

ئېگىلىدى بويلىرىم، سۇندى روھلىرىم،
شاخىتىكى ياپىراقتەك تىترىمەكتە يەز.
زۇلمەتكە ئايلاندى پىكىر-ئويلىرىم،
بىسىدىن ئايرىلدى قوللاردا شەمشەر.

ئاجايىپ مۆجىزە، ئاجايىپ ھېكمەت،
ئىدىڭىز پارلىغان ئاسمانىمىزدا.
مىللەتنىڭ ئۆمرىنى ئۇزارتقان قىممەت،
بوپ كىرگەن ئىدىڭىز ئاستانىمىزغا.

تاڭ ئاتقان كارامەت روھلار ئالەمى،
دۈر تۆككەن سىز بىلەن نەزەرىمىزگە.
ئىزگۈلۈك سىڭدۈرۈپ، كۈل رەڭ ئالەمنى
چىقارغان ئىدىڭىز ھەزەرىمىزگە.

شۇنداق بىر ئۇلۇغ زات ئىدىڭىز جەزمەن،
ۋۇجۇدتا ئوت يېقىپ، ياشىناتقان ئاپتاپ.
داندىكى بىخلاردىن باھارنى سەزگەن،
ۋە تۇرغان تۈنلەرنى سۈبھىدە ئاقلاپ.

چېگىش ۋە مۇرەككەپ ھايات قوينىدا،
ئۆتتىڭىز تەۋرەنمەي ۋىجداننى خەجلەپ.
مىڭ ئۇلۇش تامغىڭىز يىللار بويىدا،
ئۆكسۈيمەن ھەمىشە شۇلارنى ئەسلىپ.

ياقنىڭىز چاڭ دائىم، چاڭلارنى سۆزلەپ،
سىز يۈرگەن يوللاردا ئاقتى دەريا زەرلىگە.
ماڭدىڭىز دىللارغا تاڭلارنى كۆزلەپ،
قەدەمدە قادالدى يۈرەككە خەنجەر.

سوقماق ۋە داۋان كۆپ مەنزىلەر ئارا،
دەردلەردىن يىرتىلۇر يۈرەكلەر ھامان.
بىلىمەن، ئادەمگە ئۆلۈم يوللاشتا،
دۈشمەننىڭ ئوقىدىن دوست ئوقى يامان.

چىنلىقنى، سۆيگۈنى، ئۆزلۈقنى كۈيلەپ،
كۈيلەنمەي، سۆيۈلمەي ئۆلىدۇ شائىر.
شۆھرەتلەر مىڭ غۇلاچ، ئۆمۈر بىر غېرىچ،
غەلۋىردۇر يۈرەكلەر، غەلۋىردۇر ياپىر!
قالتىس بىر تېغىم بار، دەپ يۈرسەم تېخى،
شۇنىمۇ كۆپىيىپ ئەكەتتىڭ قىسمەت!
ياخشىغا قاتتىقسەن،
يامانغا سېخىي،
ئاشۇمۇ سەندىكى لىلالىق خىسلەت؟

1998-يىل 20-ئاۋغۇست

ئانا تۇپراق قەسىدىلىرى

1

سەن بولمىساڭ، ئانا تۇپراق، مەنىم بولمايمەن،
ئەجەب بۈيۈك يارىلىشىمەن، ھەر زەررەڭ خۇدا.
سەنسۇز يېرىم، چارەكتۈرمەن، مەڭگۈ تولمايمەن،
مىڭ تۇغۇلسام، مىڭ ئاشقىمەن، ئۈزۈڭگە ئۇدا.

يۇلتۇزۇمىسەن، يىلتىزمىسەن، تۇمۇرلاردا قان،
چاقناپ ئاتقان تاڭلىرىڭدا نۇر ھامان بېتىم.
سەن قەلبىمدە ئۇيۇپ تۇرغان نۇرلۇق بىر پاۋان،
كۈن كۆزىگە سالدىم سېنى كۈندە مىڭ قېتىم.

سۆزلىشىمىز ئىككىمىزلا، تۈگىمەس سۆھبەت،
گاھ چىقىمىز چوققىلارغا، فەزاغا ھەمدە.
ئوخشىمايدۇ ھۆسنلەرگە ھۆسنىڭمۇ پەقەت،
يېلىنجايدۇ بىر مۇقەددەس گۈلخانلار تەندە.

سەندىن پۈتكەن شوخ كۈيلىرىم-ئوت كۈيلىر ئېرۇر،
يانداسقانلار چاۋۇرىدۇ، كۆيدۇ شەكسىز.
سېنىڭ ۋەسلىڭ ماڭا دائىم ۋەسلىلەر بېرۇر،
تەڭدىشى يوق ئالىپتا ۋە قۇدرەتلىك، چەكسىز.

سەن تۇرساڭمۇ ئۆشنەمدە بىلىنمەس قىلى ياسايدەك،
 پىيادىسەن ھەر جايدا، ئەمما ھامان شاھسۇۋان
 ھەم بەزى تەبىئەتتە غەپلەتتە بولماز،
 ئوت تۇيغۇلار داۋالغۇپ، چاپچىلار ھەر گىياھقا،
 (بىزنىڭ گىياھ دانىشمەن ئوقتۇر ھامان رىياغا!)
 ئۆلسەم جەڭدە جان بەردىڭ، موڭايغاندا پاراغەت،
 شۇڭا ھەردەم غۇرۇرۇم قوندى كۆككە، قىياغا.

1998-يىل 10-دېكابر

لەتقەلەپتە ئۇمىدلىق ھەم ئىچىدە پەقەت رالىمە
 لەتقەلەپتە نەمىزىدە نەم رالىمىچە پەقەت پەقەتتە
 نەملىك ھەم تەڭلەپتە ئىچىدە ئىمانلىق ھەملىق
 لەتقەلەپتە نەملىك ھەملىق ئىچىدە پەقەت

لەتقەلەپتە ھەملىق ھەملىق نەملىق پەقەت رالىمە
 لەتقەلەپتە ھەملىق پەقەت نەملىق ھەملىق رالىمە
 لەتقەلەپتە ھەملىق رالىمە ھەملىق نەملىق رالىمە
 لەتقەلەپتە ھەملىق پەقەت پەقەت نەملىق رالىمە

پەقەتلىك ھەملىق ھەملىق ھەملىق نەملىق
 پەقەتلىك ھەملىق نەملىق ھەملىق ھەملىق
 پەقەتلىك ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق
 پەقەتلىك ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق

ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق
 ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق ھەملىق

پەنلەر ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئىلگىرى كەتكەنلىكىنى بىلىش
بىزگە بىلىش كۈچىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

كۆكلەم - كۆي

بىزنىڭ بىلىمىمىزنىڭ ئىلگىرى كەتكەنلىكىنى بىلىش

بىزگە بىلىش كۈچىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

سۆيگۈ چېچىپ كەلمەكتەن گۈلشەنلەر ئارا،

ئاياز چاققان دەلۋە ئەمدى كەتتىمۇ كايىپ.

ياندى قىيا، كۈلدى سايلار، ئەگىزلىك دارا،

ئۇيۇق ئۆز رەڭ، رەڭ ئاجايىپ، يەللەر ئاجايىپ.

تاڭ كىرمەكچى، سەن كىرمەكچى بىلىم ئۆيۈمگە،

سۈرۈلمەكتە باش ئۈستۈمدە ياپىيىش ھاۋا.

كەۋسەر مەن قۇيۇلماقتا كۆڭۈل كۆيۈمگە،

سوزغىلايدۇ كۆز تەكلىرىنى يىلتىزدىن ناۋا.

ئەجەب شېرىن چۈشلىرىمنى ئەكەلدىمۇ سەن،

ئەجەب ئېسىل ئەزىمەتلەر كۆزۈمدە ئايان.

كەچمىشلەرنىڭ ئالتۇننى ئىلغاپ ئېلىپ مەن،

غەلدە غېشىن تاشلىۋەتتىم سازلىقلار سايان.

ئىز گۈلۈكلەر كەلدى دەۋرەپ، قاقتى دېرىزە،

يەشمى ئۈچۈن مانا مەن دەپ تاشلاندى قۇياش.

باغرىم ئۈچۈن باغرىم كۆيگەن ئۆچمەس دەقىقە،

سۆيۈنۈشۈم بولدى شۇ ئان كۆزلىرىمدە ياش!

قىيالاردىن سېرىلدى نۇر، سېرىلدى ئاپتاپ،

تۇرنىلارنىڭ دىلىدا نەي، تىللىرىدا نەي.

گۈزەللەرنىڭ ماڭلىسىدا يۇلتۇزلار چاقناپ
يۈرەكلەردە ئىشتىياقلار گويا قىيام، مەي!

بىخەتەر ۲ - ۹ ھەپتە

تالاي تولغاق ئازابىدىن تولغاندى دۇنيا،
شۇبىرغانلار، ئاپئاق قارلار بەلكى بىر پىغان.
جۇلغىماقتا بار مەۋجۇدات شۇ تاپتا گويا،
ئايان ئەنە بىر پەرىشتە، پەرىشتە بىر جان!
ئۇنىڭ ھەر بىر قەدىمىگە تازا زەن سالىدىم،
ئوخشىمايدۇ بىر-بىرىگە ھەر بىرى پەقەت.
ھەر بىرىگە باشقا-باشقا يارقىن ئىن سالىدىم.
ئىزى ئۇنىڭ شەرىپەت-شەرىپەت، شەرىپەت موھەببەت،
لايلانمىغىن كەڭرى ئېقىن تۈزمىسۇن چېچەك،
بەرگىلەرنىڭ ئېيتار سۆزى تېخى مىڭ داستان.
باغلىرىمغا باغ كەپىنىيات يايماقتا ئېتەك،
قۇچىقىنى بىر سوۋۇماس ھارارەت باسقان!
نودىلاردىن ھېكمەت چىقىپ، كۈلۈپ تۇرۇپتۇ،
ئاڭلايمەن-دە يۇلتۇزلارغا قوشۇلار بېشىم.
ئانا يەرسىز بىزگە تويىنى كىملىر قويۇپتۇ،
دومىلايدۇ سېنىڭ بىلەن تېرەككە تېشىم.
چىڭقالمىدىم كۈيگە يەنە ئات سالغىنىمدا،
قاپىيەممۇ، سۆزلىرىممۇ مەڭگۈ تۈگىمەس.
كۆكلىم بىلەن ئۆزۈم كۆپسىز تاق قالغىنىمدا،
يەنە قىيان كۆڭۈلدە كۈي پەۋەس ۋە پەۋەس!

قەيەرلەردىن كېلىسەن، قەيەرلەردىن،
 قانچە دېڭىز، قانچە تاغ ئارتتا قالدى؟
 قانداق ئۆتتۈڭ قانداقچە تەۋەلەردىن،
 قانچە ئاسمان، قانچە يەر داغدا قالدى؟
 قانچە ئىقلىم ئورناتتىڭ ئىقلىمىغا،
 قانچە قايماق مۇجەزلەر تاغدا قالدى؟
 تىقىلىدىغۇ ئىپارلار دىمىغىمغا،
 قانداق پۇراق، قانچە خىل، باغدا قالدى؟
 تاشنىڭ تىلى-قاتتىق تىل، چېچەكلەتتىڭ،
 كەكرىلەرنىڭ ئىس-يادى باغدا قالدى.
 چۆلدە يەلگە ئىپار پىل يېتەكلەتتىڭ،
 بۇلبۇل بولۇش ئىستىكى داغدا قالدى.
 سەن ئالمىغان قامالنى بىلەلمىدىم،
 مۇز ئارتلارمۇ چايقالغان چاغدا قالدى.
 ساڭا مەست بوپ كۆپ تويغا كېلەلمىدىم،
 سەندىن ئاققان ئىلھاملار چاغدا قالدى.

1997-يىل 16-مارت، ئۈرۈمچى

تاغ ناخشىلىرى

1

ئەس بىلىپلا سېنىڭ بىلەن سالماق تالاشتىم،
ئەسلى بىلىسەڭ سەپداش ئىدىم، ساڭا قاياشتىم.
تاغلار بىلەن تاغ بوپ يۈرگەن بىر ئوغۇل ئىدىم،
قىر-ئېدىرلار ھەزەر قىلغان ماڭا ئياشتىن.
تاغلار بىلەن سۆزلىشەتتىم ۋە دەيتتىم ئاڭا:
كىرسەڭ كىرگىن دېرىزەمدىن، كىرمە ئاراشتىن.
شاماللاردا ئوچسا ياپراق شاختىن ئايرىلىپ،
دېگەن باغرىم، ھەي-ھەي ئىست، يولدىن ئاداشتىڭ.

2

قار-مۈزلۈك چوققاڭ بار كۈمۈشتەك يانغان،
ھەنىۋا ھوزۇرنى باغرىمغا تاڭغان.
چوققاڭنىڭ ئېگىزلەپ تۇرغىنى ياخشى،
كارۋانلار سىڭارى توختىماي ماڭغان.
مەن يازار ھېكمەت شۇ ماڭلىيىڭ ئۈزرە:
«ئالغا باس! ئىلگىرىلەش قەيەردە چانغان؟»

ئايىرلمايمىز بۇ پانىدا ھامان ئىككىمىز
تا يەڭگىچە ئاق قارىنى، ياخشى - يامانى.
بۇ سۆزۈمنىڭ ئىمان كەبى راستلىقى ئۈچۈن،
سېنى يۈدۈپ، ئەگىپ چىقاي پۈتۈن جاھاننى.

6

سەن تەمكىن تۇرسەن، روھلىرىڭ ئۇچار،
ئېسىركەپ ھەممىنى، ھەممىنى قۇچار.
تارازا بېسىشنى ئۆگەتمەكچىسەن،
خىسلىتىڭ ھەمىشە كۆكسۈمنى تۇتار.
ئۆمۈردە چاقنىماس تالاي قىسمەت بار،
بىر ساڭا باغلانغان بەربىر ئۇ تار.
بىر ساڭا بەخشەندە كۈيلەر ئۆزۈڭدەك،
تايقاقلار ھەمىشە پۇشايمان يۇتار.

7

زامان چەكسىز، ئۆمۈر چەكلىك، لەنت ئوقۇيمەن،
ساڭا ئوخشاش بۇ قىسمەتنى ھامان يەڭگۈلۈك.
يۈرىكىڭنى باسقان تاشتىن كۈيلەر توقۇيمەن،
بۇ زېمىننىڭ ئاسمىنىدا ئۇچقان مەڭگۈلۈك.
پىرى دېدىم سېنى كۈيىنىڭ، ھېكمەت چوقۇيمەن،
كەلسە كەلسۇن بۇ جاھاندا ماڭا كەلگۈلۈك.

مېھرىگىياھ، سۆيگۈ گىياھ، گىياھى ئىمان،
يەنە نۇرغۇن جان ھوزۇرى ئالىپ گىياھلار.
تىنىقلارغا ئىپار يۈكلەپ تۇرىدۇ پىنھان،
(بۇ سىرىغىنى ماڭا سۆزلەر ياقۇت قىيالار)
گۈلئارايلىق يەتكۈزۈشتى چۆللەردە ھامان،
چوققاڭدىكى ئەسرىي ھىممەت كۈمۈش زىيالار.

9

سېنى سۆيۈپ، ساڭا كۆيۈپ ئۆتتى بىر مەلەك،
شۇڭا ئۇنى ئۆز قەھرىگە مىندۈردى پەلەك،
ھەر ئاخشىمى تولۇنئايدىن كۆرىمەن ئۇنى،
كۆرۈنىدۇ نۇرلۇق، لېۋەن ھەممىدىنمۇ بەك،
«شائىر دېگەن يالغۇز» دېگەن بىر دەردىمەن شائىر،
شائىرمۇ بىز؟
سەن يەكمۇ يەك، مەنمۇ يەكمۇ يەك.

تۈندىكى ئۆندەرەشلەر

لايىقا، دۇغ خىيالىدىن قاچان قۇتۇلۇپ،
يارقىن بىر كەڭلىككە قاچان چىقىسەن؟
سۈپسۈزۈك تاغلارغا مۇتلەق ئۇتۇلۇپ،
شەپق يار مەنزىلىگە قاچان يېتىسەن؟

گۆدەكلىك كۈنلىرىڭ كەلمەسكە كەتتى،

شۇ قۇيما خۇيلارغا ياراشماس قۇيۇن.

شەيتانى شەۋققە شۆۋە قەدر يەتتى،

ئەمدى بەس، ئوي بىلەن بولىدۇ ئويۇن.

ئاۋايلاپ باسقۇلۇق ئەمدى قەدەمنى،

ئىدىتلىق بولغىنى ياخشىدۇر ئىمكان.

قەلەمگە تېگىشتىم ھەممە ئەمەلنى،

جېنىمدىن ئايرىلار جاۋاھىر جاھان.

ھەسرىتىڭنى بۆلۈپ ئالار كىشىڭ يوق،

جەۋھەر بولساڭ جۈپ بولسەن جەۋھەرگە.

جۈپى بىلەن يارىتىلغان ئادەم يوق،

يالغۇزدۇرمەن يالغۇز چىققان سەپەرگە.

سەن زارىققان ساڭا ھەرگىز كەلمەيدۇ،
مەشۇقى يوق ئاشىقتۇرسەن سەن گۇيا.
تەقدىر ساڭا سورىغاننى بەرمەيدۇ،
شۇڭا پانىي ئاتالغان-دە، بۇ دۇنيا.

ئۆز ۋەزىنىڭدە ئۆلچەنمەيسەن ھېچقاچان،
ئۆز ئەكسىڭدە قويۇلمايسەن كېرەككە.
يۈرگەنگە يوق، ياتقانلارغا شەرەپ-شان،
ھەسرەت چۆكەر تۆگىلەردەك يۈرەككە.

تۆگىلەرنى تۇرغۇزارغا دەرمان يوق،
ئېغىر تىنىپ، جەڭ قىلىسەن ھاياتتا.
ئېغىر يۈككە يىگىت جېنى تەسەددۇق،
يۇمشاق تۇرساڭ يەم بولىسەن ماماتقا.

ئۇرانىڭنى ئويغىن تامغا، تاغلارغا،
گەۋدەڭنى كەر، يوق كەينىگە تىقىلما.
ياش تۆكسەڭ تۆك گۈللەرگە ۋە باغلارغا،
ھەسرەت چەككىن، مۇھەببەت يە، يىقىلما.

* * *

ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ئادەملەر، يەر-جاھان،
تۇرىدۇ تۇختاۋسىز ئۆزگىرىپ.
ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ دوست، جانان،
ھەيرانمەن، كېتەمدۇ كۆز تېگىپ.

تۈنۈگۈن شاخ كەبى ئېگىلگەن بىرلىرى،
قانداقتۇ قايتۇغۇ گىدىيىپ. . .
يوق ئەمدى سەبىدەك سىرلىرى،
بىردەمدە قايتۇغۇ ھىجىيىپ. . .

جېنىڭنىڭ رىشتىسى ئۈزۈلسە،
ئۈزۈكتىن ئېلىنار ئۈزۈكلۈك.
ئېلىشتىن تۈزۈملەر تۈزۈلسە،
يىراقتا قايتۇغۇ تۈزۈكلۈك. . .

ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ئادەملەر، يەر-جاھان،
ئىزگۈلۈك يىلتىزى ئەسلىمىز.
ۋاپاغا باي ئىدى دوست، جانان،
سۆيگۈدىن يارالغان پەسلىمىز. . .

ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ئادەملەر، يەر-جاھان،
ھېلىمۇ يېشىلرەڭ نەسلىمىز.
ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ دوست، جانان،
ئۆزگەرمەس ئادەمدۇق ئەسلى بىز.

ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ ئادەملەر، يەر-جاھان،
كەلمەيدۇ قىمارغا جانلارنى تىككىمىز.
ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ دوست، جانان،
ئۆزگەرمەي قالدۇق بىز ئىككىمىز.

بۇ ئايالنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ،
ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ،
ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ،

چۆككەن ئار دەك تۈن چۆكتى ئېدىرلارنىڭ ئۈستىگە ،
يۇلتۇز كۆزلەر قالدۇ يۇلتۇزلارنىڭ ھۆسنىگە .

سانسىز تىلىم سىرلار بار قارا تۈننىڭ كۆكسىدە ،
يۇلتۇز ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ، ئاياللىرىنىڭ ،

تۈن يېپىنىپ كېلىمەن تۈن يېپىنغان يوللاردا ،
مەن يىتتۈرگەن ھېكمەتلەر مۆككەن ئوڭۇ سوللارغا ،
تاپشۇر تۈننىڭ پەردىسى ، چۈشلىرىمنى قوللارغا .

يېرىل تاشتەك يېرىلىپ ، تۈن كۆرسەتتى كارامەت ،
بالىلىقم باغرىمدا قىلماقتىدى پاراغەت ،
قۇچقىدا جۇرىسى ، ۋۇجۇدىدا بالاغەت .

*

*

كەچمىش دېگەن بىر دەريا ، كەچمىشنى كەچتىم ئايانماي ،
ھەيرەتتىمەن ، ئۇنىڭغا كېچىكتىن چىقىپ قايتالماي .
قالتىس يۇلتۇز بار ئىدى ئۇنىڭ سۈزۈك كۆكىدە ،
تولغىنىمەن ئەمدى مەن ئۇنى زىنھار تاپالماي .

كەچمىش دېگەن بىر جەننەت ، بىر دەپمى مىڭ خۇمارلىق ،
ئاسقان ئىدىم بويىنغا مىڭ ئايەتتىن تۇمارلىق .
قالتىس پەرى بار ئىدى ئۇنىڭ شاھلىق تۆرىدە ،
ھەر بىر سۆزى ئالەمىي لېۋەنلىككە شۇئارلىق .

كەچمىش دېگەن شېرىن چۈش، قايتىلاشماس، ئالدىنماس،
نۇرى ئۇنىڭ مىڭ ئاسمان، بىسى ئۇنىڭ مىڭ ئالمان،
قالتىس سۆيگۈ بار ئىدى تەن-تېنىدە ئۇنىڭكى،

كۆيۈكىنى ھەر زامان ھەر نېمەرسە باسالماس.

كەچمىش دېگەن گۈزەللىك، خوشلىشىسەن كەلمەيدۇ،

بۇل دېسەڭمۇ كۆڭلۇڭنى ھەرگىز كۆڭۈل بۆلمەيدۇ.

قالتىس گۈزەل بار ئىدى شۇ گۈزەللىك ۋەسلىدە،

يالتىرايدۇ ئەس-يادىم گۈزەل مەڭگۈ ئۆلمەيدۇ بۇ ئەس.

ئەس-يادىم گۈزەل مەڭگۈ ئۆلمەيدۇ بۇ ئەس.

1999-يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى

تەمىنلەش رەھبەرلىكى، يېزىش رەھبەرلىكى،

تەتقىقات رەھبەرلىكى، تەتقىقات رەھبەرلىكى،

تەتقىقات رەھبەرلىكى، تەتقىقات رەھبەرلىكى،

*

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

رەھبەرلىك رەھبەرلىكى، رەھبەرلىك رەھبەرلىكى،

نەمە ئىمەلىنىڭ نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە
 نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە
 نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە
 نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە نەمەلىكىگە

ئۇچرىشىش

تولۇنغاي سۇ بولغان سۈتتەك بىر كۆرپەز،
 شېخى بار قولىدا زەيتۇننىڭ يۇمران.
 دولقۇنلار ئۆرلەيدۇ كۆكلەرگە مىڭ گەز،
 بۇزغۇنلار قىرغاققا مىڭ يىللىق گۇمران.

ئاسمانلار دېڭىزدۇر، دېڭىزلار ئاسمان،
 ياپپىشىل تاۋاردەك لۆمىشىدۇ سۇلار.
 ئاسمان ۋە دېڭىزنى باغرىغا باسقان،
 كۈيلەرنىڭ مەۋجىدە تۇرغان ئاق قۇلار.

ھېسابسىز يۇلتۇزدۇر قوينى ۋە قونچۇڭ،
 چاچىسىن، چاچىسىن، چاچقۇ ھەممە يەر.
 شوللار ئىچىگە غەرق بولدۇق بىز،
 مىليون يىل، مەھشەرگاھ كۈنىگە قەدەر.

بېلىقچىن توپلىرى ئېتىلار ئوقتەك،
 تاڭيارىن باغرى بار بېلىقلارغا ھەم.
 كۆڭۈللەر تىپتىنچ ھەسرەتتى يوقتەك،
 ئۇچراشقان ئەسنالار نېمانچە كۆركەم.

كۆزۈمنى ئاچمايمەن ئويغانساممۇ مەن
ئېرىگەن چۈشۈمنى چاقىرىپ يەنە.
ئوڭۇمدا ھىجراندىن تولغانساممۇ مەن،
چۈشۈمدە ۋىسالىدىن قىلدىم تەنتەنە.

*

*

- مەھكەم بول، قىيا تاش يارىڭ غۇلىدى،
بېشىڭدا پاناگاھ يارىم غۇلىدى
دىلداردىن ئايرىلىدىڭ، يارىڭ غۇلىدى.

تاغلاردىن كەلدى ئۇن، كەلدى بىر سادا،
تاشلارمۇ تېشىپتۇ يۈرىكى ئادا.
(شاھىدىن ئايرىلدى مىسلى بىر پادا.)

ئەتىرگۈل بۇي تۆكتى، تۆكتى كۆپ ئىپار،
كېيىنەك پىلدىرلار، قاننى چىپار.
زىكرىدە ئىسمىڭغۇ! يۈرەكنى سىپپار.

زەھەرلەر تارىتار باغرىمدا يارا،
ھەسرەتلەر تارغىقى جېنىمنى تارا.
تاش سۇندى، تاغ سۇندى، سۇنىمدى قارا.

كۈيلىرىڭدە ئۆزگە دىلدار بار،
ئۆزگە لەرزە بېرىدۇ ماڭا.

ئوقۇمايمەن كۈيۈڭنى زىنھار،

بۇ مەجەزىم ئايدۇر ساڭا.

قاچىقىڭدىن لەپىلدەيدۇ قار،

نېمە بەۋا كېلەر كىن ساڭا. «

ۋۇجۇدۇڭدا تالاي ھۈجەيرە،

ھەر بىرىدىن پەيدا مىڭ پەرى.

ھەممىسى ھەر بىرىدىن مىڭ بىر كۈي پۈتسە،

قانداق يەتسۇن كۈيۈمنىڭ پەرى؟

ھەممىسى بىر بىرىنى سەندە تالاي قىز كۈتسە،

قەلبىنىڭ ئەمەس كۈيۈمنىڭ نەرى؟

1999-يىلى ئىيۇن، ئۇرۇمچى

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

خەلىقنىڭ ئىشلىرىنىڭ ئالدىدا.

«تەڭرىتاغ شاماللىرى» نىڭ بەت چۆرىسىگە يېزىلغان شېئىرلار

شاخارىغان چىرايلىق چىنار ئىدىڭ مەن بىلىم،
پالتا تېگىپ غولۇڭغا ئايۇسىزلا كەسلەندىڭ.
كۆك كاھىشلىق، نەقىشلىك ئىمارىتىم دەپ يۈرسەم،
خاراڭ بولۇپ، ئاخىرى خاراڭە بوپ ئەسلەندىڭ.

ئىمەنلەرنى يۇلۇپ ئېپ، ئەمەن تىكىپ قويۇپتۇ،
خۇش پۇراقلار شۇ زامان بەدبۇيلارغا ئايلاندى.
نەشتەر تۇتقان نەشتەر قول ئۆزەك، كۆزنى ئويۇپتۇ،
مەيىن شامال شۇنداق قىپ بورانلىققا سايلاندى.

قان يىغلىدىم ھالىڭغا، شۇنچە، پايىمال بولامسەن؟
يورۇق كۆرمەي گۈللىرىم شۇنداققىنە سۇلامسەن؟
تولۇن ئىدىڭ بىر تولۇق، ھىلال بولدۇڭ كۆپ جۈدەپ،
بىر كۈنلىرى ھۆسنۈڭگە قايتا يەنە تولامسەن؟

*

*

ئۈستىخان يېرىپ چىققان چېچەك، قىزىلدەك،
ۋەسلى ئوتقاش، ئوتقاش مۇھەببەت.

قۇلۇلە باغرىدا قاتقان مەرۋايىت ،
قارچۇقلاردا چاقنىغان ھەسرەت . . .

ئالماس چوققىلاردا يانغان ئاپئاق قار ،
قاپقارا تاشلاردا گۈنگەن كۈي ، شەپقەت .
يۈرەك ئىچىرە ياتقان بىر دىلدار ،
پەرىشتىلەر قۇسقان نۇر ، سەنئەت . . .

شەيئىلەر ئۆزىكى ئاتقان بىر ئوقسەن ،
بۇلۇتسىز ئاسماندىن ياغقان بىر يادا .
قەسىرلەر ئىشكىن چېكىشتە يوقسەن ،
دوستلاردىن ، دىلداردىن قايتماي ، تاغلاردىن قايتقان
سەن ئاۋاز ،

* سەن بىر گۈن ،

سەن ئەكس سادا .

لەشەنە غەلىبە قىلىپ ، لەشەنە غەلىبە قىلىپ ،
لەشەنە غەلىبە قىلىپ ، لەشەنە غەلىبە قىلىپ ،
لەشەنە غەلىبە قىلىپ ، لەشەنە غەلىبە قىلىپ ،

قەدەدىم سۇنۇپ ، قەللىم سۇنۇپ ، قەللىم سۇنۇپ ،
ۋۇجۇدۇمنى چېلىۋىدەك دەھشەت باسقاندا ،
كۆرۈنىدۇ سامان يولى زۇلمەتنى يۇنۇپ ،
قەللىم ھەمدە قەسىرىم ، ھەمدە قەدەدىم ئاسماندا .
تۆكۈلىدۇ ئاپئاق قارلار ، ئاپئاق چېچەكلەر ،
سەنسىز قاقشال شاخلىرىمغا ، بەرگىلىرىمگە .

تۇيغۇن روھلار چىمەنلەرگە كورنى يېتەكلىسە،
ئەرك بېرىپ ھەسرەتتىكى تەركلىرىمگە.

پىچىرلايدۇ قۇلىقىمغا غايىب بىر بولمىش،
تاغدەك ئېغىر بىر مەننى كۆتۈرگەن ئاۋاز:
گۈل بېغىڭدا مىرزىگۈل، ياق خىزىرگۈل سۆلىمىش،
سۆلۈشلىرى ئاھ-پەريادسىز، ئەجەب سەرۋىناز.

چىقتى بۇلۇت غىلاپىدىن ئاپتاپ خەنجىرى،
قىزىلگۈللەر كۈي تۆكۈشتى تۈزىشىپ چىراي.
سۆرەلمەكتە ئەس-يادىمنىڭ ئالتۇن زەنجىرى،
تىرىلمەكتە ئۆلگەن كۈنلەر، مۆجىزىدۇر ئاي.

*

*

مېنىڭ بېشىم ياستۇقتا، سېنىڭ بېشىڭ تورۇستا،
ئاق راۋاقتا ئاق پەرىشتە چۈشى باشلىنار.
ئاق ئۈمىدىنىڭ كۆزى يورۇپ ئاپئاق ئۇپۇقتا،
بىزگە گۈل قېپ، خازانلىرى ئارتقا تاشلىنار.
تەبىئەتنىڭ خوي-پەيلىدە مېڭ بىر ئۆزگىرىش،
ھەر ئۆزگىرىش ئەسلى ۋاپا، سۆيگۈگە شەيدا.
يامغۇر، بوران، چېقىنلاردا بارسەن چېڭگىرىش،
قاردا قاردەك ئاق پەرى بۈپ بولسەن پەيدا.

سۆيگۈنڭ تامغىسى يۈرىكىم دائىم ،
ئېچىلغان يۈرەككە تىنماي بېسىلار .

سۆيگۈسىز يۈرەكتە قىيامەت قايمى ،
رىسقىڭغا پۇرچاقسەن ھامان قېسىلار .

گۈل تەردۇق قەلبىمنىڭ دالالىرىغا ،
دېمەككى ، گۈللۈك بىز ، گۈللەر ئېچىلار .
ھاۋانىڭ تەركىبى ئىپارغا سايدى ،
ئىشكىتىن ، تۇڭلۇكتىن ئىپار چېچىلار .

*

*

ئاياغلىرىم يول ، مەنزىلدە ، كوچا ، مەلىدە ،
چاچمۇچاپ بىز ، قارشىمدا سەن ، تۈگىمەس مېڭىش .
دەسلەپكى خۇش پۇراقىلار شۇ پېتى سەندە ،
پۇرايمەن ئىپاردا يوق سېنىڭدىن تېنىش .

تاغلىرىمدىن يامرىغاندا تاغلار تاغدا سەن ،
قاچقان ئامەت ، ئىلھاملارنى كېلىسەن ھايدا .
قوللىرىمغا تۇتقۇزسەن شەرىپەت جامدا سەن ،
ياشلىق يەنە جۇش ئۇرىدۇ يۈرەكلەر يايىراپ .

قىزىلگۈللەر ، ئەتىرگۈللەر ، كۆركىلىك كۆكلەم ،
قارىچۇقۇمغا سېلىپ تۇرار دائىم ھۆسنۇڭنى .

جەننەت سۆيگەن پەرىشتىلەر نەقەدەر كۆركەم،
كۆركەملەرگە تالق سەۋدا تۇتتى كۆكسۈمنى.

بىز ياشاپ كېلىمىز چىگىش تور ئارا،
چىگىشلىك تۈگۈنلەر ھامان تېپىلار.
نۇر چۈشمەس بۇرچەكلەر ھامان قاپقارا،
سۈتتەك ئاق يۈزلەرگە قارا چېپىلار.

سۆيگۈسىز زېمىندىن قورقسام، غەم يېسەم،
قۇللۇقتىن قوتىيىپ، بېشىم بېسىلار.
ئۆچكەن بىر چىراغنى پەرلەيمەن دېسەم،
قولۇمغا شۇ زامان شەيتان ئېسىلار.

1999-يىل ماي، ئۈرۈمچى

ھەسەل ھەرىسى

ئاجايىپ قىسسەلەر ئاڭلىدىم (ھەيران)،
ئاشىقنىڭ ئاغزىدىن سېنىڭ ھەقىقىتىڭدە.
قۇدرىتىڭ تاغلارنى قىلار كەن ۋەيران،
مىليون تاغ بار ئىكەن تېرىق تەققىڭدە.

پاكلىق ۋە جاسارەت، ۋاپا ۋە چىدام،
نەرىڭدە تۇرغاندۇ بۇنچىلىك پەۋەس.
سۆيگۈمۈ سۆيگۈڭدەك گەر بولسا قىيام،
ئۇ مېنى، مەن ئۇنى يەمدۇق مەست-ئەلەس؟

بىر مىسقال ھەسەلگە بولار كەن بەدەل،
بىر ئۆمۈر جەۋھىرى لېۋەن ۋە ھالال.
ۋەدىگە كىم سەندەك قىلىدۇ ئەمەل،
كىم سەندەك ئۆزگىچۈن بولىدۇ تال-تال؟

ئەرزىمەس تېنىڭدە دۇنيادەك ھېكمەت،
خىرىس قىپ ياشايسەن بىزلەرگە دائىم.
قۇيۇلار تىلىڭدىن دېڭىزدەك ھىممەت،
(ھىممەتسىز جانلاردىن ساقلا خۇدايىم!)

قىرىق مىڭ ئالەمگە تارىتىپ كەۋسەر،

قىرىق كۈن ياشايدۇ دەيدىغۇ سەبەبى .
ياخشىغا كۆرۈم يوق . . . راستىن-دە .
تارقىماس ھەسرەتكە قويدۇڭغۇ مېنى .

رەسائىدە رەسائىدە

بال ئەمەس ، ئوغنى توشۇغان بولساڭ ،
قىرىق يىل ياشايتتىڭ ، ياشايتتىڭ گۈللەپ .
قۇت ئەمەس ، پېشكەلگە بارىچە تولساڭ ،
چەك يوقى ئۆمرۈڭدە ،
كېتەتتىڭ تۈۋلەپ .

1999-يىل ماي ، ئۈرۈمچى

رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە

رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە

رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە
رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە

رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە رەسائىدە

لەقايىن بولغاندا، ئۇنىڭ يېرىمىنىڭ بىرىنىڭ
ئاممىسىمۇ ئۆزىنىڭ ئۆزىگە، ھەممىسى ئۆزىنىڭ
لەقايىن بولغاندا، ئۇنىڭ بىرىنىڭ بىرىنىڭ
ئەسلىشى

تاك نۇرىغا ئوخشايسەن، تاڭ نۇرىدۇر ئەس-يادىڭ،
تاڭدا كېتىپ، تاڭ بىلەن كەلدىڭ مېنىڭ ئالدىغا.
نۇرنىڭ كۈيى ھەمىشە سېنىڭ چەككەن پەريادىڭ،
نۇردىن پۈتكەن باغرىڭنى ياقتىڭ زۇلمەت باغرىمغا.
ئاقىرىپ ياتتىڭ ياپپېشىل ئارچىلارنىڭ بەرگىدە،
ئارچىلارنىڭ قەددىدە سېنىڭ بىلەن سۆزلەشتىم.
قايىل بولماي كېلىمەن تەقدىرنىڭ بۇ تەركىگە،
ھەسرەتتى يوق كىشى يوق، ھەسرەتلەرگە ئۆزلەشتىم.
چوققىلارنىڭ ئۈستىدە ئۇچتۇڭ دائىم قول بۇلغاپ،
ئاق ئىگىندە ئوخشايسەن ئاق گۈللىگەن ئۆرۈككە.
ئايىغىڭدىن ئاققان نۇر ئۇسسۇل ئوينار بەل تولغاپ،
(ھايات قاچان ئېرىشكەن بۇنداق گۈزەل كۆركەك؟!)
چىمەنلەردە چىمەن سەن غۇلاچ يايغان چۈشسىمان،
ئىلگىرىكىدەك يەنىلا قۇچاقلىشىپ تويمايمىز.
گۈناھلاردىن، غەملەردىن پاكىزلانغان قۇشسىمان،
لەززەت يۈكلەپ دەملەرنى ھەرگىزمۇ بوش قويمايمىز.
گۈل تۈۋلىگەن ئېدىردا سەۋدا چېكىپ ھەرئاخشام،
گۈلدەستە قىپ كۆتۈرەر گۈلگۈن-گۈلگۈن گۈل سېنى.
سادا قۇيۇپ قولاققا ياشلىقتىكى شۇ ناخشام،
سەن سالغان ئوت كۆيدۈرۈپ، يەنە قىلار كۈل مېنى.
پەلەمپەيلەر سوزۇلغان، پەلەمپەي كۆپ ھاياتتا،

ئۇ ئوخشايدۇ تۈندىكى يانغان يالغۇز چىراغقا.

ئاق يۇلتۇز

يوللارسىمان سوزۇلغان بۇ ئۆمرۈمنىڭ ئۈستىدىن،
شولا سۆرەپ كەلگەندىڭ سەن يېگانە ئاق يۇلتۇز.
ئاپئاق-ئاپئاق چېچەكلىگەن چېچەكلەرنىڭ ھۆسنىدىن،
ھامان دەيتتىم، بەختىم ئاسمان، سەن ئۇندىكى تاق يۇلتۇز،
ئالتۇن كوكۇل، ئالتۇن يايلاڭ بويلىرىمغا ئورالغان،
جان يايرايدۇ قاناتلىنىپ قانچە مەھكەم بوغۇلسام.
باغرىم مېنىڭ بويىقىڭدا مەڭگۈلۈككە بويالغان.
توغۇلىمەن سېنىڭ ئۈچۈن يەنە بىر رەت توغۇلسام.
كىرىپكىڭدىن تۆكۈلگەندە تىلىماتتەك ياغدۇلار
سەندىن ئەمدى يېڭى بىر جان، كەۋسەرسىمان دەملەرنى،
خۇيلىرىڭدىن يايىراپ كەتتى ئايدىڭ كۆلدە ئاق قۇلار،
كۆڭۈل يارام خەقتىن ئەمەس، سەندىن تاپتى ئەملەرنى.
بالىلىقىم، يىگىتلىكىم سىڭگەن ساڭا يامغۇردەك،
بىلىمەنكى، سەن ئۇلارنى نۇر ئىچىدە ساقلايسەن.
مۇھەببىتىڭ دائىم قىسسا مېنى خۇددى ئامبۇردەك،
ئۈمىدىمنى ھەر قەدەمدە، ھەر دوقالدا ئاقلايسەن.
ئاه، ئاق يۇلتۇز، ئاه، ئاق يۇلتۇز تەقدىرىمنىڭ يۇلتۇزى،
تالاي باسقان قارا تەلەي يورۇقۇڭدا ئاقاردى.
سېنىڭ كۈلكەڭ، سېنىڭ جىلۋەڭ ھاياتىمنىڭ يىلتىزى،
ماڭا كەلگەن دەرد-ئەلەملەر سېنىڭ بىلەن تاتاردى.
ئاه، ئاق يۇلتۇز، ئاه، ئاق يۇلتۇز بارلىقىمنىڭ ئۆزىسەن،

كۆيۈكلەردىن كۆيۈپ چىققان كۈيلىرىمنىڭ ئىزى سەن
ئالما بولدۇم ئالقاندا، ئېگىلمەستىن تىك تۇردۇم
مەن ياغراتقان ناخشىنىڭ ئاھاڭسىدىن، سۆزىدىن.
قىرانلىقىم، بوۋايلىقىم سەندە ئىكەن ئىزدەسم،
بۇ دۇنيادا كىم كىمگە يار، كىمنىڭ قەدىرىن كىم بىلگەن؟
ئاه، ئاق يۇلتۇز، ئاه، ئاق يۇلتۇز سېنى مەڭگۈ قىز دېسەم،
بۇ سۆزۈمگە كىم سۆيۈنۈپ، كىم ئىشىنىپ، كىم كۈلگەن؟
مۇقەددەسلىك، سۆيۈملۈكلۈك سويۇلمايدۇ تېنىڭدىن،
ئامەت تۆكۈپ ئۇپۇق ئۈزرە جىمىرلايسەن، ئۆچمەيسەن.
كەچمىش كۈنلەر بەلگىسى بوپ جان ئايرىلغان جېنىڭدىن،
كۆچسە كۆچەر تاغلار، ئەمما سەن بۇرچۇڭدىن كۆچمەيسەن.

1999-يىلى 8-مارت، ئۈرۈمچى

سەپەر كۈنلىرى

تۇپرىقىغا قويغاندا قەدەم،
گۈلتاج بولدى بېشىغا ئاسمان.
ئاي تۇتقۇزدى قولۇمغا قەلەم،
نۇردىن پۈتتى سەن بەرگەن داستان.
ئۇپۇق دەسسەپ كېتىپ بارىمەن،
دەۋرەپ كەتتى شوللار پۈتۈن،
گۈل بەرگىدىن ھۈللەر ئالىمەن،
گۈللەرگە
كۈي بەرگىنىم ئۈچۈن.

دۈپۈلدەيدۇ يۈرىكىم ھەيران،
چۈنكى تىلىسىم سۆزلەر ئالدىمدا.
ئۆزگە سۆزلەر غەرب ۋە ۋەيران،
ئېغىنايدۇ قۇياش باغرىمدا.
شۇنچە ئۆمرۈم گۈلدەك سۇلۇپتۇ،
يولۇم چۈشمەي ئەجەبمۇ ساڭا.

شۇ ئۆمرۈمنى بېرىپ تۇرۇپتۇ،
خۇلقۇڭ چۈشكەن باغلارنىڭ ماڭا.

چىمەنلىرىڭ قالدى شىۋىرلاپ،

دېدى، بىزدىن سۆيگۈ ئال، شائىر.

سادالاردىن قالدۇم پىچىرلاپ،

كۆزلىرىمدە كارامەت ھازىر.

دەلدەك يارقىن كۈندۈزلەر، ھامان،

كۆرسىتىدۇ ئالتۇن تەختىنى،

بۇنداق ھېسلا چاڭلاردىن ئامان،

ئاپتاپ تۆكەر ئەسلى تەپتىنى.

بۇلبۇللارغا ئايلاڭماي بۇندا،

ئايغ ئېلىپ يۈرمەك بەك قىيىن،

ھەر قەدەمدە ئېيتىمساڭ ناخشا،

تاپقان ئىشقىڭ بولىدۇ ئىيىن.

كۆرك ئىزدەپ كۆرۈكلەر^① دىن ھەم،

يۈرگەندىم ئېسىرىم تۇتۇپ.

قۇدرەت بولۇپ مەڭگۈ مۇستەھكەم،

مەيلىمنى ھەم ئالدىڭ سەن ئۇتۇپ.

بىر خىل ئوت.

ئەمدى قىسسە سېنىڭ توغراڭدا، ئىتتىپاقىي
ئۇرۇقمۇ سەن، مۇھەببەتمۇ سەن. غەيىكە
كۈي دېڭىزى دولقۇن ئۇرغاندا، ھەيىكە
كۈي بوپ ياغاچ قۇچىقىغا مەن. ھەيىكە
لەيىكە

2

باغلار ئىچىرە قالدۇم تەمتىرەپ،
ياپراقلاردىن ھەم سۈرىدىم يول.
ئالمىلارنى مەڭزىڭمىدۇ دەپ،
پۇتاقلىرىغا ھەم ئۇزاتتىم قول،
ياپراقلاردىن ھەم سۈرىدىم يول.

شۇنچە گۈزەل بولارسەنمۇ ھەي، ستوت
ئولاشتۇرۇپ گۈلنى چۆرەڭگە، ستوت
تەييار قىلىپ لەۋلىرىڭدە مەي، ستوت
چىلىدىڭمۇ مېنى بىر جەڭگە، ستوت
ئولاشتۇرۇپ گۈلنى چىمەنگە.

باقىنىڭ كۆككە، دۈرۈلدەپ شۇتقان،
ئايىغىڭغا تۆكۈلدى يۇلتۇز.
دېدىم شۇندا ھۆكۈمىڭگە پىنھان،
يارالمىشىڭ نىمانچىلا ئۇز؟
ئايىغىڭغا

تۆكۈلدى يۇلتۇز.

رەۋايەتتىن چۈشتۈڭمۇ يەرگە،
چۈشتىن سىرغىپ چىقتىڭمۇ ياكى؟
ھاياجاندا ئايلىنىپ يەرگە،
بۇلۇتلارغا قوندۇم گويىكى،
چۈشتىن سىرغىپ چىقتىڭمۇ ياكى.

غايىبىلارنىڭ غايىبى ئىمىش،
دىلنى دىلغا مەڭگۈلۈك باغلاش.
يايراشلاردىن كەلمەكتە تېۋىش،
يوق ئۆزۈمنى بىناۋا چاغلاش،
دىلنى دىلغا مەڭگۈلۈك باغلاش.

باغلار ئىچرە قالدىم تەمتىرەپ،
تەمتىرىسەم قۇت قوندى ماڭا.
تەقدىر دېگەن ئەنە شۇنداق گەپ،
شاھلىقىمنى ئۆتۈندۈم ساقا،
تەمتىرىسەم قۇت قوندى ماڭا.

بەشچىچە 3. ئۇنىڭ مەنىسى

رەنە ئۇنىڭ ئۇنىڭ بىلەن

ئەجەب مەپتۇن باقتىڭ شائىر قىز،

تەرمەستىن قانداق تۇراي مەن بىلەن

كىرىپكىلىرىڭ بىگىزگەن بىگىز،

سانچىشىغا قانداق چىداي مەن،

تەرمەستىن قانداق تۇراي مەن بىلەن

نەچچە نەچچە نەچچە نەچچە

قۇر تىزىپسەن مېنىڭ ھەققىمدە،

تۇيغۇلاردا يۈرەك چېپىشار،

بىر سۇبات بار كۆركەم قەدىڭدە،

ئىجازەتسىز ئاپتاپ يېپىشار،

تۇيغۇلاردا يۈرەك چېپىشار،

نەچچە نەچچە نەچچە نەچچە

سەتىلەرگە مىزانىڭ قاتتىق،

سەن تۈزمەيسەن ئۇلارنى سىلدا،

ئىكەن شۇڭا كۈيلىرىڭ تاتلىق،

ئەنجۈرلەرگە ئەمدۈرگەن قىيام،

سەن تۈزمەيسەن ئۇلارنى سىلدا،

نەچچە نەچچە نەچچە نەچچە

خۇيلىرىڭدىن تۆكۈلدى دۇرلار،

ئۇقتۇم مۇنداق دېدىڭۇ ماڭا:

گۆھەر بولۇر شائىردا قۇرلار،

سىرنى پەقەت ئېيتتىم مەن ساڭا،

ئۇقتۇم مۇنداق دېدىڭۇ ماڭا:

نەچچە نەچچە نەچچە نەچچە

ھەر سۆزۈڭدە تۇرسۇن تەپچىرەپ،
 ئۇرۇپ تۇرغان يۈرەكنىڭ قېنى.
 يالغانلارنى يۇمشاتما ئەيلەپ،
 يالغانچىنىڭ قۇرۇسۇن تېنى،
 چىن چىرايدان كۆرەي مەن سېنى.
 كۈيلەيلى بىز، كۈيلەردە پەقەت،
 يانسۇن ئوتقاش، چېقىلسۇن چېقىن.
 تىنىقلارغا سىڭسۇن مۇھەببەت،
 قانسۇن ئاڭلىرىق ۋە يېقىن،
 يانسۇن ئوتقاش، چېقىلسۇن چېقىن.
 تاخماق تۈزۈپ ئوينىما ھەرگىز،
 ماڭغان يولۇڭ ھامان تار بولۇر.
 سالساڭ ئەگەر ئىز ئۈستىگە ئىز،
 چىققان پەللەڭ ھامان دار بولۇر،
 ماڭغان يولۇڭ ھامان تار بولۇر.
 شائىر بولماق ئوڭاي ئىش ئەمەس،
 يۈرىكىڭنى يەپ باققانمۇ سەن؟
 تىخقا دەسسەپ تۇرالامسەن دەس؟
 ئاقنى ئاپئاق دەپ باققانمۇ سەن؟
 يۈرىكىڭنى يەپ باققانمۇ سەن؟
 كەل، كۈيلەيلى، سۆزلىرىڭ بەرھەق،
 كۈيلىرىمىز دۇردانە بولسۇن.

«تىل پۈتۈلمەي شاھقا ھەمراھ ئوق»
يۇت تىلىڭنى، كۆرمەيسەن كۈلپەت،
يولداش كېرەك، كېرەك بىر ئۈلپەت.

جانانىڭغا جان بەر ھەر زامان،
شۇدۇر پەقەت جاندا بار قىممەت.
نامەردسەنكى، چىرايىڭ سامان،
ۋۇجۇدۇڭدا بولمايدۇ زىننەت،
شۇدۇر پەقەت جاندا بار قىممەت.
قولىاغلىق-مەست دەقنىقە-دەملەر،
ۋەدىلەرگە قىلما خىيانەت.

ئەجەل ئۈچۈن تېپىلماس ئەملەر،
بىتاپ بولساڭ، شۇدۇر قىيامەت،
ۋەدىلەرگە قىلما خىيانەت.
دېڭىزدۇرسەن چاكى چاك چۆلدە،
تىنماي لەپشىپ، لەڭ ئۇرۇپ تۇرغان.
كېرەك دېسە، دوست ئۈچۈن ئۆل-دە،
يۇرتۇڭ ئۈچۈن ھەم بولغىن قۇربان،
تىنماي لەپشىپ، لەڭ ئۇرۇپ تۇرغان.

باغلار يەنە شىلىدىرلاپ كەتتى،
سابا كەتتى گۈللەرنى چارلاپ.

سۈبھى يەنە زېمىنغا يەتتى،
كۆكتە چولپان تۇرماقتا پارلاپ،

سابا كەتتى گۈللەرنى چارلاپ.

5

ھالۋايرەڭ يامزاللار ئۆزرە،

نەزەرىمنى چاچتىم تۇش-تۇشقا.

بىر قول سالىدى بويىنۇمغا گىرە،

ئوخشاپ قالدىم پەرۋازدا قۇشقا،

نەزەرىمنى چاچتىم تۇش-تۇشقا.

كۆز ئالدىمدا پايانىسىز دالا،

باغلار تىنماي ئوينايدۇ ئۇسسۇل.

شائىر ئەسلى بىر سەبىي بالا،

چۈشلەر بىلەن بولىدۇ مەشغۇل،

باغلار تىنماي ئوينايدۇ ئۇسسۇل.

قەدىم يىللار گىزىنالىرى بار،

تۇپراقلاردا، تاملاردا روشەن.

نۇر نۇقتىلار كۆز ئاچار بىدار،

پاراغەتتىن سۆزلەيدۇ گۈلشەن.

تۇپراقلاردا، تاملاردا روشەن.

سەپ تارتىدۇ رەڭدار ئەسىرلەر،

شان-شۆھرەتلەر ياسايدۇ قىيا.

پاراسەتتىن بىللۇر قەسىرلەر،

تۆكۈپ ئۆتەر دىللارغا زىيا،

شان-شۆھرەتلەر ياسايدۇ قىيا.

تۈرلۈك-تۈمەن سۈرەتلەر ئالدىم،
تېخى ئۇنىڭ روھى كارامەت.
بال ئىزدىدىم، بالاغا قالدىم،
بىر ئىشتىياق تۇتتى، قىيامەت...
تېخى ئۇنىڭ روھى كارامەت.
سۆيگۈلەرگە يۆگەپ مەن سېنى،
كۆتۈردىمۇ، چاپتىم دەر پەدەر.
ئىلھاملىرىم كۆتۈردى مېنى،
ئاسمانلارنىڭ قەھرىگە پەدەر،
كۆتۈردىمۇ، چاپتىم دەر پەدەر.
ئەي ئېسىل يەر، ئەي ئېسىل جاھان،
قېنىم بولۇپ ئاقتىڭ ۋۇجۇدتا.
تامچە كۈيۈم بولدى ئوكيان،
غۇرۇر بولۇپ ئاقتىڭ ئۇپۇقتا،
قېنىم بولۇپ ئاقتىڭ ۋۇجۇدقا.
ئەي ئېسىل يەر، ئەي ئېسىل مەسكەن،
ئۆزەك بولدۇڭ نار ۋە نازىمغا.
شاماللىرىڭ پۇراقلىق ئەسكەن
مەرغۇل بولدى مەڭگۈ سازىمغا.
ئۆزەك بولدۇڭ نار ۋە نازىمغا.

قايىناق رەستە، باز-بازلىق بازار، مىسلىت
ئۇچراپ قالدىم ئۇشتۇمتۇت ساڭا، كال
سۆزلىرىڭدىن ئەس-ھوشۇم ئازار، پەقەت
پەرىشتە بوپ تۇيۇلدۇڭ ماڭا، مىسلىت
ئۇچراپ قالدىم ئۇشتۇمتۇت ساڭا.

يەنە شۇنداق تۇرۇپسەن، يۇمران. مىسلىت
روھىغا چالغۇ قوندۇرمىغانلار، غەمبە
ياشنار مەڭگۈ، بولمىغاي گۇمران، مىس
يەنە شۇنداق تۇرۇپسەن يۇمران.

بالىلىقنى سالىدىڭ، يادىمغا، نەلىكە
ئاقىتى دىلدا سامان يوللىرى، قەيە
ئەپسۇن بولۇپ كىردى باغرىمغا، سامان
ئامەتلەرنىڭ پەردەك، قوللىرى، نەلىكە
ئاقىتى دىلدا سامان يوللىرى.

چىمەنلەردە گۈل تەرسەك يايىراپ، شىشە
زەپ ئالدىراش چۈشەر، ئىدى، تۈن. شىشە
تۇمۇچۇقلار بەس-بەستە سايىراپ، شىشە
بىزنى قالتىرىپ قىلاتتى مەپتۇن، شىشە
زەپ ئالدىراش چۈشەر ئىدى تۈن.

سىرلار نۇرغۇن ئىدى نەزەردە،

تىلىسىم ئىدى پۈتۈن تەبىئەت.

تالاي ئىشلار كىرىپ ھەزەرگە،

چۈمپەردىدىن قالغان ئەينىيەت،

تىلىسىم ئىدى پۈتۈن تەبىئەت.

ئەلەم تەبىئەتتە چىمەك پەلەمپەي.

مانا ئەمدى غورىلار قىيام،

سىرلار تومۇر تۇتقۇزدى رايش.

ياشلىق كەتتى، قوللىرىدا جام،

دېمەك كەتتى دىلدىن ئاسايىش،

سىرلار تومۇر تۇتقۇزدى رايش.

ئەلەم تەبىئەتتە چىمەك پەلەمپەي.

قەدىناسلار جەم بولغان يەردە،

ھامان جەننەت جەننەتلەر پەيدا،

ئالەم پەقەت پاكلىنار تەردە،

تەرلىك ئەرگە ئەل مەڭگۈ شەيدا،

ھامان جەننەت جەننەتلەر پەيدا.

ئەلەم تەبىئەتتە چىمەك پەلەمپەي.

يېشىل چۆشلۈك، يېشىل ۋادىلار،

ئىشقىم ئاغار سەن ياققا ھامان.

ئادەم قەدىناس، سولما زادىلا،

ئەدە بولساق بولايلى ئامان،

ئىشقىم ئاغار سەن ياققا ھامان.

ئەلەم تەبىئەتتە چىمەك پەلەمپەي.

7-ئاي 7-كۈنى، ئالتۇن يولغا

تاشلىنىپ، ئالتۇن يولغا

ئاق قاشتېشى، قارا قاشتېشى،

تاراشلىنار قاشتاش قولۇڭدا.

تاشچى يىگىت ھۈنەرنىڭ بېشى،

نۇرلار ئاقار يۈرگەن يولۇڭدا،

تاراشلىنار قاشتاش قولۇڭدا.

ئۆركەش نۇسخا، قاينام نۇسخلار،

چىمەنلەرنى تۇرىدۇ سۆزلەپ.

قەد كۆتۈرگەن دانىش، ئۈستىلار،

سەپەر چېكەر، ئەتىنى كۆزلەپ،

چىمەنلەرنى تۇرىدۇ سۆزلەپ.

جان ئانامنى ئەسلىتىپ دەرھال،

بالىسىنى ئېمىتەر ئانا.

سىمالاردىن بولماقتىمەن لال،

سەنئەت مانا، مۇھەببەت مانا،

بالىسىنى ئېمىتەر ئانا.

مەڭگۈ خۇشتار مەجنۇنغا لەيلى،

قىسىقلىرى تۈگىمەس زىنھار.

كىمنىڭ كىمگە گەر چۈشسە مەيلى،

دەسلەپ كۆزدە بولىدۇ ئىزھار،

قىسىقلىرى تۈگىمەس زىنھار.

بوۋاي ئېيتار گۆدەككە چۆچەك
قاپلار كۆكنى ئۇچار گىلەملەر.

يۈز ئاچىدۇ شۇئان كېلەچەك،
ئاپتاپ يۈزلۈك باغۇ ئېرەملەر،
قاپلاپ كۆكنى ئۇچار گىلەملەر.

تاش قۇياشقا ئايلىنار دەمدە،
ھۈنەر دېگەن ھۆسن-دە، ئەرگە.

پاك ھاۋانى ئىزدەيسەڭ، بەندە،
يول سال مېھنەت ئەۋجىگەن يەرگە،
ھۈنەر دېگەن ھۆسن-دە ئەرگە.

8

چۆل كېيىكىم كۆزۈڭ چاراقلاپ،
باشلىرىمغا يىقىلدى تاغلار.
ئەسلىرىمنى كەتتى ۋاراقلاپ،
يۈرىكىمدە تىرىلدى داغلار.
باشلىرىمغا يىقىلدى تاغلار.

زەپمۇ قارا، ئەجەبمۇ تىنىق،
كۆزلەر سەندە بار ئىكەن ھەيھات.
بىر قارىدىڭ، مۆجىزە ئېنىق،
جاھىل ھېسلار بولۇشتى بەربات،
كۆزلەر سەندە بار ئىكەن ھەيھات.

قۇش چۈشىدەك چۈشۈمنى ئەسلەپ،
 قارايتتىم شۇ قارا كۆزلەرنى،
 چايناپ باقتىم ياشلىقتا دەسلەپ،
 قارا كۆزگە ئېيتقان سۆزلەرنى،
 قارايتتىم شۇ قارا كۆزلەرنى.

جۈپ ئوغلىقىڭ شۇنچىلىك يۇمران،
 ئۈر كۈپ قارار يىراقتا تۇرۇپ،
 ئايسۇلۇنى يادلىدىم شۇ ئان،
 سېغىنىشنىڭ ئوتى لەڭ ئۇرۇپ،
 ئۈر كۈپ قارار يىراقتا تۇرۇپ.

قورقما، سېنى ماربمايدۇ ئوق،
 ھەيران كۆزلەر ماربغان بىلەن،
 تۇيغۇن بولساڭ بالا قازا يوق،
 مەڭگۈ ئەركىن ياشايسەن لېۋەن،
 مەڭگۈ كۆزلەر ماربغان بىلەن.

ئىپارلىرىڭ يەتسە ۋايىغا،
 تاشلا، زېمىن ئېتەكلىرىگە،
 رېسقىڭ تولۇق ھامان جايدا،
 ھەتتا يانتاق چېچەكلىرىدە،
 تاشلا، زېمىن ئېتەكلىرىگە.

چۆل كېيىكىم تەڭداشلىرى ئوماق،
 سۆيۈملۈكسەن، ئېسىل بىر جانسەن.

جەۋلانغىغا بۇندا مول قوناق،
ئۆزۈڭ بىرىگ، ئۆزۈڭ بىر خانىسەن،
سۆيۈملۈكسەن، ئېسىل بىر خانىسەن.
9-ئەسىر ھىندىستانغا

گۈل ئىسىملىك گۈلدار يۇرت ئەستە،
مۇشائىرە قىزىغان ئاخشام. ئەپەندە
ماڭا سۇندۇڭ ئېسىل گۈلدەستە، ئەپەندە
ياڭرىغاندا شېئىر ۋە ناخشام، شىنغىچ
مۇشائىرە قىزىغان ئاخشام. ئەپەندە

يېلىنجايدۇ شەپەق دىللاردا، ئەپەندە
ئۇلۇغلىنار ئىزگۈلۈك پەقەت. ئەپەندە
جاھان-جاھان مەنە تىللاردا: ئەپەندە
مېھنەت-جەننەت، مېھنەت-مۇھەببەت،
ئۇلۇغلىنار ئىزگۈلۈك پەقەت. ئەپەندە

چاقناپ ئۆتەر قالىتىس مىسرالار، ئەپەندە
كىرىپ كېلەر نەۋائى ئۆيگە. ئەپەندە
جىلۋىلەردە غالىب جۇلالار، ئەپەندە
ئايلىنىدۇ مەڭگۈلۈك كۈيگە: ئەپەندە
كىرىپ كېلەر نەۋائى ئۆيگە. ئەپەندە

دېرىزىدە يېيىلىدۇ ئاي، ئەپەندە
بۈگۈن ئاي بەك دىلدار ۋە دىلدار. ئەپەندە

ئۆيىدى ئۇ، كۈمۈشلەرگە باي،
تاغلار بىلەن كۆرۈشەر دىلدار،
بۈگۈن ئاي بەك دىلدارۇ دىلدار.

يۇرتى شائىر، ئۆزى ھەم شائىر،
ئاي يۈزلۈكلەر قىلدىلارغۇ لال.
سۇمۇ، ئۆتمۈ شېئىركەن، لايىر،
ئوتتا قالدىم، كۆيمەي نە ئامال؟
ئاي يۈزلۈكلەر قىلدىلارغۇ لال.

قۇۋناپ تۇتتۇم كېلەچەككە گۈل،
گۈلدار يۇرتتىن گۈلدەستە ئېلىپ.
كۆزلىرىمگە كۆرۈندى ئۇدۇل،
يۇمران ئوغۇل ئىشتىياق سېلىپ،
گۈلدار يۇرتتىن گۈلدەستە ئېلىپ.

10
ھەيران باغۇ بېھشباغ، چارباغ،
نەزەر باغلار ھېسابسىز بۇندا.
شەربەتلەردىن قەد كۆتۈرەن تاغ،
باغ تەبىئەت ئوغۇل-قىز بۇندا،
نەزەر باغلار ھېسابسىز بۇندا.
يەنە چاپچىپ كەتتى ئىلھامىم،
يەنە چىقىن چاقتى قاراسلاپ.

مەيگە تولدى يۈرەكتە جامم،
ياندى كۆزلەر يەنە چاراسلاپ،
يەنە چېقىن چاقتى قاراسلاپ.

ئەي، كەۋسەر يۇرت، باغرىڭغا باستىڭ،
ئاشقىڭنى مەيش ئەللەيلەپ.
بويلىرىمغا بۇيۇڭنى چاچتىڭ،
ئىپار ئىچرە قالدېمەن لەيلەپ،
ئىپارلارنى ئۆتتۈم كۆپ چەيلەپ.

سالاملاشتىم گىياھلار بىلەن،
سەمىم ئۈچۈن ئىسمى ئىدى يات.
بۇيى ئەتىر، خۇيى بەك لېۋەن،
جەننەتلەرگە تەركىب ۋە نامزات،
سەمىم ئۈچۈن ئىسمى ئىدى يات.

قول ئۇزاتتىم شاخلارغا ئاستا،
يامراپ كەتتى تەنگە بىر لەززەت.
ئاڭلىدىم مەن يېڭى بىر ناخشا،
تاپتىم ئۆمۈر يەنە بىر نۆۋەت،
يامراپ كەتتى تەنگە بىر لەززەت.
ناۋا ئىزدەپ كۆڭلۈم تەلپۈنەر،
جان رىشتىسى تارىڭدۇر دۇتار.
دىلبەر كۈيلەر تۇغدەك يەلپۈنەر،
ئارنى ھەتتا ئالەمنى ئۇتار.

جان رىشتىسى تارىڭنى دۇتار.

قانداق پارلاق تاغلار ۋە ئاپتاپ،
قانداق ئوچۇق بىغۇبار ئاسمان،
ئارمانلار دەك يۇلتۇزلار چاقناپ،
يۇلتۇزلارنى باغرىغا باسقان،
قانداق ئوچۇق بىغۇبار ئاسمان.

سۈرۈكلەرنى سۈردۈم تالاي ارەت،
تۈزەلمەيمەن پەيلىڭ تۈزەلمەي.
باغلىۋالدىڭ، سالىڭ مۇھەببەت،
كېتەلمىدىم مېھرىم ئۈزەلمەي،
تۈزەلمەيمەن پەيلىڭ تۈزەلمەي.

ھەيران باغۇ بېھىشباغ، چارباغ،
نەزەر باغلار، راھەتباغلىرىم،
كۆرەلمىسەم، ماڭا يۈكسەك تاغ،
كۆرەلمىسەم، ھەسرەت، داغلىرىم،
نەزەر باغلار، راھەتباغلىرىم.

11-بېيجىڭ، 1991-يىلى.

تەرجىمە: ئابدۇلجەبار.

يۇرتلار ئارا كېلىمەن غەمەستخۇش،
سۈزەر كۆزگە ئىلاھى ئىمكان،
ھەر كەڭلىكتە يوقاتتىم ئەس-ھوش،
ھەر كەڭلىكتە بىر بېھىش پىنھان،

سۈزەر كۆزگە ئىلاھىي ئىمكان.

ئايىدىلار، ئەجەب ھۆسنىدار،
ئاڭلىغىنا، سالماقتا سۇران.
قەدىم روھلار بەكمۇ تۈگۈندار،
لەۋھەسىدە ھامان بىر ئۇران،
ئاڭلىغىنا، سالماقتا سۇران.

سۆيەر بولساڭ، ئانا يۇرتنى سۆي،
تىكىنىدە تىتىلسۇن يۈرەك.
كۆيەر بولساڭ، ئوتلىرىدا كۆي،
گۈزەل يوقتۇر ئۇنىڭدىن بۆلەك،
تىكىنىدىن تىتىلسۇن يۈرەك.

مەن باشقىچە كۈيلەيمەن ئەمدى،
ئالغاندىكىن باشقىچە ئىلھام.
بىر يارقىنلىق زېھنىمگە كەلدى،
تۇتۇۋالاي ئۇنى مەن ئىلدام،
ئالغاندىكىن باشقىچە ئىلھام.

مۆھۈر بولۇپ بېسىلدىڭ جەزمەن،
ئۈستىخانغا، ھۈجەيرە، جانغا.
بەرگەن سۆيگۈڭ باغرىمنى كەزگەن،
ۋە قۇيۇلار قان بولۇپ قانغا،
ئۈستىخانغا، ھۈجەيرە، جانغا.
لەيلى رەھبەر مەن ئىلگىرى

ئالتۇن تارتقان تارازىلارمۇ،
تارتالمايدۇ زەررەڭنى ھەرگىز.
ئاسمان ئاچقان دەرۋازىلارمۇ،
سىغدۇرالماس مەررەڭنى ھەرگىز،
تارتالمايدۇ زەررەڭنى ھەرگىز.

سېنى سۆيۈپ، قۇچاقلاپ يۈرۈپ،
سەزگۈلىرىم بولدى ئوكيان.
ھەر ياپراققا يۇلتۇزنى كۆرۈپ،
يۇلتۇزلىرىم ھەم بولدى قىيان،
سەزگۈلىرىم بولدى ئوكيان.

1998-يىلى 20-21-ئاي، ئۈرۈمچى.

ئاي

سۆيۈملۈك سۇمباتسەن ئاسمان قەھرىدە،
تۇرسەن زېمىنگە كۈمۈشلەر تاشلاپ.
گۈللەرنى تېرىپسەن كىشى بەھرىگە،
ئىپارلار، ئەتىرلەر سۈيىنى باشلاپ.
ئۈنۈڭنى ئاڭلىماي كەلسەممۇ دائىم،
ئەبەدىي خۇشتارلىق تاللىقتۇر ساڭا.
دوستلارنىڭ دېغىدىن يېمىدىم ۋايىم،
داغلانى ئۈنتۈشنى ئۆگەتتىڭ ماڭا.

تۇمان ۋە بۇلۇتنى يېرىپ كېلىسەن،
كۆڭۈلدىن سۈرۈلەر شۈبھىلەر پۈتۈن.
كېچىلەر باغرىنى تىغدەك تىلىسەن،
سايىلەر بېشىدىن چىقىدۇ تۈتۈن.

ئاجايىپ چىرايلىق ئەسنالار بولار،
سەن تالغا جىلمىيىپ قونغاندا ئاستا.
بىغۇبار روھلىرىم روھىڭغا تولار،
بەك يۇمران ئىدۇققۇ ئىككىمىز باشتا.

ئانامنىڭ ئېتى سەن، بالامنىڭ ئېتى،
 تۇرسەن ئۇلارنى تەكرارلاپ ھامان.
 يۈزۈڭگە پۈتۈلگەن بەختىمنىڭ خېتى،
 مەن يەردە، سەن كۆكتە بولايلى ئامانلىقىڭ.

1998-يىلى 14-يانۋار، ئۈرۈمچى

ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان

ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان

ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان

ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان
 ئالدىنقى ۋاقىتتا پەقەت رەتتە تۇرغان

ئېسىلىپ كېلىمەن ئاياغلىرىڭغا

ئېسىلىپ كېلىمەن ئاياغلىرىڭغا،
يەلمايەسىڭىرى كۆپ ئۇچقۇر يىللار.
چىدىدىم لەۋ چىشلەپ تايماقلىرىڭغا،
تاڭدىكى گۈللەردەك يورىدى دىللار.

قايغۇنى قايغۇغا چاتمايمەن زىنھار،
شادلىقنى ھەر يەردىن ئالىمەن ئۈلگۈپ.
كەچۈرمىش دېگەن بىر ئەڭگۈشتىرىم بار،
ئانچىكى غەشلىكتىن كەتمەيمەن ئۈرۈكۈپ.

ئۈمىدىنى ئۇرمايمەن ئۈمىدىسىزلىككە،
ئۈپۈقتىن كەچمەيمەن يەتمەي تۇرۇپلا.
ھەر قاچان پەسكە-مەست قارايمەن تىككە،
كەتكەنگە چىقمايمەن كەتمەي تۇرۇپلا.

داۋانلق يوللاردا قەدەملىرىم كەڭ،
تاشتەك بىر چىداملا مىندۈرەر ئاتقا.
روھلارنىڭ جىلۋىسى پەرۋازلارغا تەڭ،
قوللىرىم ئايلىنار ئۇچقۇر قاناتقا.

يۆتكەيمەن، ئالدىدا تالايلاپ تاغلار،
 تاپانغا ئىنتىزار ھەمدە تالاي يول.
 پېشانەم باركەنكى، بەختىمۇ ھەم بار،
 چوققىلار باغرىدا پۇلاڭلايدۇ قول.

1998-يىلى 15-يانۋار، ئۈرۈمچى

بەختىڭىزگە قەيىمىم ئاقىت
 بىزنىڭ ئىلىمىمىز بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ
 بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ بىزنىڭ

بۇ كىتابنىڭ پەيدا بولۇشىغا،
بۇ كىتابنىڭ مەزمۇنىغا،
بۇ كىتابنىڭ تەييارلىنىشىغا،
بۇ كىتابنىڭ نەشرىتىشىغا

ئۆتۈنۈش

89 (بالادا)

تەنتەك ئىدىم گۆدەكلىكىمدە،
سەزگۈ بىلەن بىللە ئاقتىم.
تىزگىن بېرىپ ئۈجەرلىكىمگە،
بۇ دۇنياغا ھەيران باقتىم.

ئېلىپ ئۇچار ئىدى ھاياجان،
ھەر تەرەپكە، ھەر يەرگە مېنى.
ئىدىم شۇنچە بىخۇد، خىرامان،
تاپىنىمدا
نۇرنىڭ كەلكۈنى.

تېلىسماتتەك مەزگىللەر ئارا،
تېلىسماتقا ئايلانغاندىم.
يۈزۈم ئاپئاق، كۆزلىرىم قارا،
ئەركىنلىككە سايلانغاندىم.

شوخ گۈللەردىن ئۆرەتتىم قامچا،
پەرىلەرنى ساۋىدايمەن دەپ.
شوخلۇقۇمدىن پەقەت بىر تامچا،
ئېيتسام-ئېيتسام تۈگىمەيدۇ گەپ.

شۇنداق قىلىپ تەڭدى ئۇ ساڭا،
گۈلتاجىڭنى يەرگە چۈشۈردى.
تاغدەك گۈناھ ئارتىلدى ماڭا،
ياققان ئوتنى شامال ئۇچۇردى.

شۇندىن بېرى ئۆتتى بىر قەرنە،
قەيەرگىدۇر مۆكتى بالىلىق.
كەچۈرۈلدى مېنىڭدە ھەممە،
كەچۈرۈلمەس ئاشۇ چاللىق.

سەن بىر ياقتا ۋە مەن بىر ياقتا،
كۈرمىڭ ئېرۇر ھاياتتا بۇ ھال.
غۇرۇرۇڭنى باستىم ئاياغقا،
كەچۈر مېنى ئەي ساھىبجامال.

1998-يىلى 16-يانۋار، ئۈرۈمچى

لۈكچۈن نەزمىلىرى

قۇملۇقلارنى بېسىپتۇ باغلار،
ساپلا ئانار كەتكەن چېچەكلەپ.
تاقىرلىشىپ ياتىدۇ تاغلار،
رېۋايەتكە ئوينى يېتەكلەپ.
ياشلىق بولار بۇندىكى چاغلار،
نۇرلار چاچقان ئېتەك-ئېتەكلەپ.
ئەنجۈرلەرگە قويىمەن سوئال:
- ئاچقان رەڭدار گۈللىرىڭ قېنى؟
ئۇ دەيدۇكى: شاخلىرىمدا بال،
سىر سۆزلەشكە قىستىما مېنى.
سادالاردىن شائىرانە لال،
تۇردۇم باغلار ۋە سۆيۈم سېنى.

چەكسىز كەتكەن تەكلەر ياتىدۇ،
سۇنايلىنىپ، تەكشى شۇڭ تاشلاپ.
مەرۋايىت مەي شۇڭدا ئاقىدۇ،
ۋۇجۇدلارغا غەلىيان باشلاپ.
سايۇللارغا قۇياش باقىدۇ،
ھاياجاندا كۆزىنى ياشلاپ.

ياپراقلارغا كۆمۈلگەن زېمىن،
ياغرىتىدۇ يېشىل بىر ناۋا.
بۇ كۆڭۈللەر تاپىدۇ ئىمىن،
ئەيسا دەپمۇ بۇندىكى ھاۋا.
جەننەت دېگەن ئۇزلۇققا گېمىن،
جەننەت دېسەك كۆرىدۇ راۋا.

يانتاقلارنىڭ چېچىكى يالقۇن،
شېكەر تۇتار ئاستا كېچىدە.
قۇم قوينىدا يالتىرار ئالتۇن،
كۆپ سىرلار بار بۇنىڭ ئىچىدە.

داستانىم سەن مەڭگۈلۈك لۈكچۈن،
يېتىپ ئاشقان ماڭ بىر كېچىگە.

1998-يىلى 17-يانۋار، ئۈرۈمچى

تۇپراق

ئاياغلاشماس كۈيلىرىم بار سېنىڭدە ھامان،
تىنىقىڭدىن تىنىق ئالسام يۈرىكىم گۈلخان.
تىكەنلەرنى سىيپاپ كۆرسەم ئىپەك تۇيۇلار،
ناھالىمدىن چىققان ئۇچقۇن مىسالى چولپان.

غەم تاغلىرى پۈكەلمەيدۇ ئەسلا قەددىمنى،
يانغان غۇرۇر ئېلىپ قاچار كۆككە ھەددىمنى.
كەسسە قولىنى قىيىق قىياق ئاقار مۇھەببەت،
ئىشقىڭ سېنىڭ تاۋلاپ ئۆتكەن جەڭدە جەددىمنى.

ئوق يىلتىزىم خويمۇ ترەن، تەنلىرىم قۇدرەت،
خۇش بويلىرىڭ تۆكۈلىدۇ، ئىپارمەن ئەبەد.
يۇلغۇنلىرىڭ كېرىلگەنچە سۆزلەيدۇ قىسسە،
تىرىكلىكىم سېنىڭ بىلەن راسلىنار پەقەت.

باشلىنىدۇ سەندىن ياشناش، ئۇنتۇلۇپ سولۇش،
پېشانەمدىن ئايان ئېرۇر بەختتە تولۇش.
شەمشادلارنىڭ شاخلىرىدا شادلىقىم شايە،
قانداق ئامەت بۇ ئالەمدە بىر زەررەڭ بولۇش.

جەننەت سەندىن باشلىنىدۇ، ئۇنتۇلغاي جاپا،
قىلالمايدۇ قىسمەت مېنى ھەر يەردە خاپا.
توغراقلىرىڭ توغراپ قويدى تولۇنئايلىرىنى،
ھەر پارچىسى ھەر ھۈجەيرەم ۋە ساڭا ۋاپا.

تېلىسىم سەندىن باشلىنىدۇ، قۇچاقلار ئۆز رەڭ،
چەكچىيىشكەن مۆجىزىلەر سۈزۈكتۈر ئەڭ، ئەڭ.
قارىغايىلار مېنى ئەينەن كۆرسىتەر دائىم،
سەنلا بولساڭ مەن ھېچقاچان بولمايمەن دىلتەڭ.

1997-يىل ئىيۇن

بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە

بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە

بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە
بىزنىڭ بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە بىر بىرگە

شائىر

مىڭ چوققىنىڭ ئاق قارى بىر چوققىغا يىغىلغان،
مىڭ يۈرەكنىڭ يالقۇنى يىغىلغان ھەم بىر ساڭا.
مىڭ يۈرەكنىڭ ھەسرەتتىكى بىر يۈرەككە تىقىلغان،
مۆجىزىدىن بېشارەت بېرىپ قويدۇڭ سەن ماڭا.

تالاي ۋۇلقان پارتلايدۇ كەچ كىرگۈچە بىر كۈندە،
تاغلار سىغقان، تاش سىغقان سېنىڭ ئاشۇ باغرىڭدا.
شېرىن چۈشنىڭ مەزگىلى ئاستا چۈشكەن بىر تۈندە،
ئەلەم سەپكە تىزىلار زەررە قالماي ئالدىڭدا.

يارىتىسەن بىر ئەسىر بىر ئەسنادا نەپىس خوپ،
كۈندىن نۆۋەت ئېپ بەردىڭ كۆزى ئاجىز كېچىگە.
بۇلۇتلانساڭ ياغىدۇ سۆيگۈ دېگەن يامغۇر بوپ،
ئاپتاپلانساڭ باشلايسەن جاننى جەننەت ئىچىگە.

ئىلھام بىلەن سۆزلەشسەڭ، شۇندا قىزىل قىيامەت،
ھېكمەتلەرنى قوغلايسەن يالاڭ ئاياغ تىكەندە.
قەترە كەۋسەر ئاققۇچە چېكىپ تاغدىك رىيازەت،
شەمشاد تۇرۇپ چىقىسەن تېخى بەزەن يىكەنگە.

يۈرىكىڭنى ياندۇرۇپ كەلمەكتىسەن يوللاردا،
 مەنزىل يىراق، مۇز ئارتىلار بىھېسابتۇر شائىرىم.
 ئىلھام دېگەن جىلۋە قىپ تۇرار ئوڭۇ سوللاردا،
 دۇنيا ئەمەس ئىلھام بەر شائىرىڭغا، ياپىرىم.

1997-يىل ئىيۇن

رىئەب رەبى، رايە غىمەسىلىك

رىئەب رەبى، رايە غىمەسىلىك

رىئەب رەبى، رايە غىمەسىلىك

رىئەب رەبى، رايە غىمەسىلىك

پىلشەمە ئىزىڭغا، پىلشەمە ئىزىڭ

پىلشەمە ئىزىڭغا، پىلشەمە ئىزىڭ

پىلشەمە ئىزىڭغا، پىلشەمە ئىزىڭ

پىلشەمە ئىزىڭغا، پىلشەمە ئىزىڭ

نۇمبە رايە ۲۰۰۱

باغلىرىممۇ گۈل دەدى سېنى

باغلىرىممۇ گۈل دەدى سېنى،
تاغلىرىممۇ گۈل دەدى سېنى.
ھەيران قېلىپ ھەيران يۇلتۇزلار،
دائىم شۇنداق كۈل دەدى سېنى.

گۈلگە ئوخشاپ، يۇلتۇزغا ئوخشاپ،
كۆككە يەتكۈز مەڭگۈ بېشىمنى.
ساڭا تالىق پاكىز تەبىئەت،
پاكىز يېگىن مەڭگۈ ئېشىڭنى.

1997-يىل ئىيۇن

لېكچە ئۆلۈپ كەتتى.

بىر كۈنى ئۆتۈپ كەتتى.

بىر كۈنى ئۆتۈپ كەتتى.

سۆيگۈ كەلسە قاچىدۇ رىيا

لېكچە ئۆلۈپ كەتتى.

گۆدەكلەرگە ئويۇن بۇ دۇنيا،
قىرانلارغا شىددەتلىك بىر جەك.
قېرىلارغا بىر ئالۋۇن ئۇۋا،
يىگىتلەرگە باغدۇر باغرى كەك.
بالالاردىن بالقىماي ئۆتتۈم،
ئىزلىرىمدا چاپقالدى زىيا.
سۆرەلگەننى سۆرەلمەي سۆكتۈم،
قول بۇلغىدى ئالدىمدا قىيا.
كۈيلىرىم بار ئەۋجى ئاجايىپ.
ئاسمانلارنى قىلغان بورىيا.
غارلاردىمۇ بولمايدۇ غايىب،
دەپ قالسىەن قىيانلىق دەريا.
نۇر قۇچاقلاپ قايتىمەن ھەر دەم،
ئاق مەشۇتقا ئايلىنار سىياھ.
ئەركىلەيدۇ ئەرلىنىپ ئەركەم،
ھەر قەدەمدە بىر مېھرىگىياھ.
سۆيگۈ سۆرەپ چىققان ئۇ كۈيلەر،
جانغا جانۇ، كۆزگە تۇتىيا.
تاشقا ئۈنگەن قىرمىزى گۈللەر،

ئۈزۈم ئەمەس ئۆزگىگە كۆيدىم،

ئاق قېنىمەن، ئەمەس مۇميا.

ئەي، دوستلىرىم، ھەممىڭنى سۆيىدۇم،

سۆيگۈ كەلسە قاچىدۇ رىيا.

1997-يىل ئىيۇن

ئۆز-ئۆزۈمنى يېرىش

ئۈچ قېتىم ياق، ئۈچيۈز قېتىم سوتتا مەن،
 قاقشال ئوتۇن-ۋىجدان ياققان ئوتتا مەن.
 بۇ مېنىڭكى بىر كۈندىكى تەقدىرىم،
 نىشان دائىم سەۋەن ئاتقان ئوققا مەن.
 ئوت ئەكەلدى ئىنسانلارغا ئىلاھ دەل.
 ئىدى ئەسلى كۆڭۈل ئاڭا چىن بەدەل.
 تاشلاپ قويدۇم بېھوش بولۇپ ئۇنى مەن،
 ئۆلدۈم شۇنداق، ئۆلدۈم شۇندا بى ئەجەل.
 دىلگەشلەرنىڭ دىلى بىلەن تىرىلدىم،
 قاقشال دەرەخ پەنجىسىدىن يىرىلدىم.
 ئۆز-ئۆزۈمنى چىداپ تۇرۇپ يارغاندا،
 يۈرەك چاچقان شوللاردا سېرىلدىم.

چاغلار قونسا ياپرىقنىڭغا چىنارىم،
 ئۆرلەپ كەتتى ناۋا ئەمەس پىغانىم.
 ئانا يەرنىڭ كەۋسەرىدە يۇيۇندۇم،
 قۇدرىتىدىن ئايرىلمىدى ئىمانىم.
 بىردەم ئۈچۈن بىردىن جاۋاب بېرىمەن،
 دوقالدىكى دۇدۇقلاشتىن نېرىمەن.
 بۇدۇشقاننى يەپ تۈگىتەر كالىلار،
 تەرسە گۈلنىڭ ئۈندىغان يېرىمەن.

مەن ئەركىمنى خىياللارغا بەرمەيمەن،
چۈش بېغىدىن چۈش گۈلىنى تەرمەيمەن.
تاسقاپ تۇرار مېنى دائىم

غەلىبىلەر،
يارنى كۆرمەي غۇلىچىمنى كەرمەيمەن.
شۇ تەقلىدە شۇنداق ئۆتەر ھەركۈنۈم،
ئۆزۈم ئۈچۈن سوراقچىدۇر ھەر تۈنۈم.
شولا بولسام،
چۈشۈم شېرىن ئۇخلايمەن،
سايە بولسام،
ئۆچۈپ كېتەر مىڭ ئۈنۈم.

1997-يىل ئىيۇن

[General Information]

书名=黎明之谈 维吾尔文

SS号=40300671